

Grosuplje (centrala)

SP 908

KLASJE

1998

352(497.4 Ivančna Gorica)

119980011, POLET

COBIS 0

KNJIŽNICA GROSUPLJE

KNJIŽNICA GROSUPLJE
Adamič**Klasje**

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Poletna številka 1998

letnik 4

STUDIO
MARKELJ
FOTO • VIDEO • OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16

tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Da se svet vrti in se v njem dogajajo različne spremembe, ve povedati že vsak otrok. Tisko, kar je bilo nekdanj dobro in zanimivo, mogoče prav danes ni več. Gospodarska aktivnost in tržna uspešnost se tudi v naši občini spreminjata.

Naši nekdanj uspešni tekstilni obrati z velikimi težavami kljubujejo neizprosni konkurenčnemu trgu. V negotovosti so se našli delavci obrata Kroj s Krke. Napovedana reorganizacija dela v obratu Krka je pospešila pogovore, na katerih so bile posredovane informacije, zamisli in iskanje novih poti za sanacije. Vodilni so vedeli povedati, da zaradi odmaknjene lokacije, slabše tehnične opremljenosti in neustrezne usposobljenosti delavcev obrat ne more več slediti potrebni kvaliteti izdelka, veliki produkciji in nizki ceni. Rešitve se iščejo v veliki meri na zdajšnji lokaciji, izven nje in na koncu tudi v matičnem delu firme v Škofji Loki.

Indos, novi lastnik nekdanjega Sinolesa, se pripravlja na zagon organizacije in nove dejavnosti. Ustvariti morajo nove pogoje, zato je treba začeti z registracijo firme, kar zahteva veliko papirnega dela. Z novim letom naj bi približno 250 delavcev začelo ustvarjati sebi in posredno tudi kraju v prid.

Nekdanji Agrostroj je z novim lastnikom g. Akrapovičem našel uspešnega obrtnika, saj je na zahtevnem trgu našel svoj prostor. Ob širitvi firme bodo še kako potrebni tudi kvalificirani in inventivni delavci.

Občinski prostorski plan je nastajal kar nekaj let. V tem času so se pojavile nove usmeritve in nove potrebe. Pojavili so se novi investitorji, ki želijo vlagati v prostor za javne potrebe in za najrazličnejše usluge.

V teh dneh bo svečano podpisana pogodba med izvajalci in Darsom za izvajanje del na pomožnih objektih avtocestnega odseka Višnja Gora - Bič. Z novim upanjem in novimi težavami, ki jih bo prinesla gradnja, je bil seznanjen občinski svet. Mnoge naše pripombe so bile upoštevane, mnogi ukrepi bodo izpolnjeni pred gradnjo. Dokončni dogovor pa bo pomenil podpis soglasja občine z "avtocesto".

Ko so otroci na počitnicah, se opravljajo investicije in vzdrževalna dela v naših šolah in vrtcih. Šola v Višnji Gori se gradi, projektna dokumentacija za osnovno šolo ob šolskem centru se pripravlja, na šoli Šentvid se zaključuje adaptacija, ki bo omogočila razširitev vrtca na celoten prostor v objektu vrtca v Šentvidu. V prostorih Traiga v Ivančni Gorici so se začela opravljati manjša dela za pripravo začasnega prostora, da bo možen tudi tu dodatni vpis. V Zagradcu pa projektanti delajo zadnje črte, zamisli sprememb, da bo ustreznost zadostila potrebi, tako zdravstvu kot vzgojno-varstvenemu delu. 1. september zahteva nove prostore za malčke, ki bi ob neoperativnem razmišljanju lahko ostali še dolgo časa pred vrati. Le z velikimi besedami, ki jih znova in znova modrujejo učene glave, ne bi prišli daleč, saj se ideja ne konča z besedo, ampak z dejanjem. Pod dela so običajno podpisani avtorji. Pri nas se dogodi, da si dobre plati prilastijo zlagani politiki, slabosti pa se pripišejo ljudem, ki delajo in napake tudi priznajo.

Obisk prijateljev iz Hirschaida v Nemčiji nas je prepričal, da smo lahko zelo ponosni na lokalno zgodovino in lepoto našega kraja. Predolgo ne velja vztrajati na preteklosti, zato je tudi v sedanjosti treba delati za jutrišnjo zgodovino. Če je treba, moramo vse lepote, značilnosti in znamenitosti naše občine na novo odkriti.

To so storili tudi meščanke in meščani Višnje Gore ob praznovanju 520-letnice pridobitve meščanskih pravic. Mestna hiša je z novo obleko spet postala prava lepota med ostalimi objekti starega mestnega jedra. Ponos krajanov - ni kaj!

Meščanom želimo še veliko takih praznovanj.

Župan Jernej Lampret

"NASVIDENJE NA 30. TABORU"

Na letošnjem 29. taboru pevski zboru v Šentvidu je sodelovalo več kot 240 pevskih zborov s 6.000 pevci. Veličasten ognjemet na predvečer tabora.

Obiskali so nas prijatelji iz občine Hirschaid

Ogledali so si naše kulturne in turistične zanimivosti in se z nami tudi poveselili. Upajmo, da so odšli domov z dobrimi vtisi.

PODELJENA SO BILA LETOŠNJA OBČINSKA PRIZNANJA

NA LUČARJEVEM KALU TEKMUJE VSAKO LETO VEČ KOSCEV

ZADNJA VEST: AVTOCESTA VIŠNJA GORA - BIČ DO KONCA 1999

V ponedeljek, 13. Julija, so v gasilskem domu v Stični slavnostno podpisali pogodbo za pripravljala dela za gradnjo avtomobilskega

odseka avtoceste Višnja Gora - Bič.

Podpisali so ga najvišji predstavniki izvajalcev, gradbenih podjetij: SCT, d.d., Ljubljana, Primorje, d.d.,

Ajdovščina in GIZ Gradis ter Jože Brodnik, predsednik uprave DARS.

Avtocestni odsek Višnja Gora - Bič, je prvi odsek slovenske avtocestne smeri sever - jug, ki so ga s podpisom te pogodbe začeli graditi v okviru Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji. Hkrati pa je ta odsek sestavni del evropskega koridorja številka X.

Slavnostnemu podpisu je prisostvoval tudi minister za promet in zveze Anton Bergauer, ki je v svojem nagovoru med drugim povedal, da bo odsek Višnja Gora - Bič dolg približno 11 kilometrov, veljal skoraj 13 milijard tolarjev. Po njegovem zagotovitvi naj bi bila cesta nared do konca naslednjega leta.

računalniški inženiring d.o.o.
Cesta II. g. odredov 17, Iv. Gorica
tel. : 769-040, fax : 769-045
GSM : 041 / 612-923, 661-972

LaMaS

RAČUNALNIKI: Pentium 150-300 Mhz
TISKALNIKI: InkJet, laserski, matrični
MULTIMEDIA: CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki
PROGRAMSKA OPREMA: Komercialna, uporabna

POZIV VINOGRADNIKOM IN VINARJEM

V skladu z 42. členom Zakona o vinu in drugih proizvodih iz grozdja in vina (Uradni list RS, št. 70/97) je v pripravi nov register pridelovalcev grozdja in vina ter kataster vinogradov. Področje bo urejal Pravilnik o načinu vodenja in vsebini katastra vinogradov, registra pridelovalcev grozdja in vina in proizvajalcev drugih proizvodov iz grozdja in vina, o prijavi letnega pridelka in prijavi zaloga vina, ki bo začel veljati z letošnjo trgovino, in sicer za vino letnika 1998.

Novi pravilnik bo usklajen s predpisi Evropske skupnosti in zato zahteva pri prijavi podatkov v vse štiri evidence nekaj več podatkov kot trenutno veljavni Pravilnik o načinu vodenja registra proizvajalcev grozdja in vina in o minimalnih pogojih za vpis v register (Uradni list RS, št. 16/78). Po novem zakonu pa so za razliko od starega dolžni vpisati v kataster vinogradov svoje površine tudi tisti vinogradniki, ki svojih pridelkov ne tržijo, če obdelujejo več kot 0,05 ha vinograda (se pravi tudi

oziroma samostojni podjetnik) oziroma v tisti, v kateri se vodi register, če se v vam najbližji ne vodi.

Register se vodi v naslednjih upravnih enotah: Ajdovščina, Brežice, Celje, Črnomelj, Gornja Radgona, Izola, Koper, Krško, Laško, Lenart, Lendava, Ljutomer, Maribor, Metlika, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ormož, Pesnica, Piran, Ptuj, Sevnica, Sežana, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Trebnje, Velenje, Žalec.

Ker je predpogoj za prijavo pridelka (in s tem za dodelitev naziva porekla pridelka) vpis pridelovalca v register in njegovih površin v kataster vinogradov, vas pozivamo, da tisti, ki do sedaj še niste bili vpisani v register, zakon pa to od vas zahteva, in tisti, ki ste že vpisani, pa boste po novem pravilniku dolžni prijaviti manjka-joče podatke in vse nastale spremembe, to svojo dolžnost opravite še pred novo trgovino. V nasprotnem primeru bo na upravnih enotah ob prijavi pridelka prihajalo do velikih zastojev ter nepotrebnih komplikacij, ki pa si jih verjetno niti vi niti referenti na upravnih enotah ne želite.

Opozarjamo vas, da se neupoštevanje zakona in pravilnika (če nekdo, ki bi moral biti, ni vpisan v register ali pa ne prijavi vinogradniških površin in ostalih zahtevanih podatkov) kaznuje na podlagi 47. in 48. člena Zakona o vinu in drugih proizvodih iz grozdja in vina.

Podatke za vpis priglasi na obrazcih, ki jih dobite na upravnih enotah, kjer se vodi register, ter pri predstavnikih kmetijske svetovalne službe.

Kakovostno letino vam želi

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

GOVEDOREJSKO DRUŠTVO STIČNA

Pred leti ustanovljeno Govedorejsko društvo Stična je ponovno pričelo aktivno delovati pod vodstvom Antona Čebularja, kmeta iz Doba. V tem mesecu smo imeli dve seji upravnega odbora. Največ smo govorili o statutu bodoče Zveze govedorejcev, navodilih vzorčenja mleka in načinu oblikovanja cene kravjega mleka, rejskih ciljih in selekcijskem delu. Na sejo so bili povabljeni: Tone Bergant, dr. vet. med. iz osemenje-valnega centra Preska, Miha Skubic, dr. vet. med. iz veterine Dobro, d.o.o., Franc Škufca, predsednik Združenja za rjavo pasmo Slovenije, in Kmetijska zadruga Stična.

Predstavljeni so bili rejski cilji posameznih pasem. Po zadnjih podatkih na našem območju narašča delež simentalke pasme na račun rjave pasme. Kmetje bi morali bolj slediti rejskim ciljem in se usmerjati v mlečno in mesno rejo. Ob tem je zelo pomemben izbor bikov za osemenjevanje. Vsaka

kmetija mora poznati svoj rejski cilj. Želje po posameznih boljših bikih je potrebno sporočiti vsaj tri tedne pred predvideno osemenitvijo na Veterinarski zavod. Osemenjevalci in mlečni kontrolorji so kmete dolžni seznanjati z izborom bikov za osemenjevanje, za nekatere je potrebno doplačilo, kar je razvidno iz spodnje razpredelnice.

Franc Škufca je predstavil pomen Pasemskih zvez in pomembnost rejskih ciljev. Poudaril je, da se morajo kmetje nenehno izobraževati in le organizirani v društvu bodo lahko izražali svoje želje in potrebe.

Dogovorili smo se tudi, da v jesenskem času organiziramo strokovno ekskurzijo po Sloveniji; obiskali bomo Govedorejsko društvo in kmetije na njihovem območju.

V društvu vabimo vse rejce, ki se ukvarjajo s kmetijstvom, predvsem z živinorejo, in jim ni vseeno, kakšna prihodnost jih čaka na tem področju.

SEZNAM BIKOV ZA OSEMENJEVANJE V LETU 1998/99

RJAVA PASMA - testirani biki s povdankom na MLEKO:

Ime in št. bika	Doplačilo v SIT	Ime in št. bika	Doplačilo v SIT
SET 110544		VIGO 110764	400
STRIK 110631	400	STRES 110765	800
MELOS 110666	400	BRILI 110766	
METAL 110669		HUB 110768	700
GALIS 110718	400	EKVI 110776	
SINE 110739		IČO 110777	
SAVEL 110740	400	STAN 110807	
FAST 110748			

RJAVA PASMA - testirani biki s povdankom na MESO.

Ime in št. bika
BULDO 110572
VOGEL 110702
CIVIK 110806

CHAROLAIS PASMA - mesna pasma

Ime in št. bika
FORMIN 160862
BARON 160995
MAJOR 160996

ČRNO-BELA PASMA - testirani biki

Ime in št. bika	Doplačilo v SIT
ČIF 130770	
ČOP 130771	800
KLEN 130772	
BOBER 130773	500
BREG 130774	

LIMOUSINE PASMA - mesna pasma

Ime in št. bika
MORIN 160864
HARIS 160948
UR 160994

Govedorejsko društvo Stična
tajnica: Darja Janežič, kmet. ing.

Na podlagi 8. člena Zakona o vinu in drugih proizvodih iz grozdja in vina (Uradni list RS, št. 70/97) se v register vpisujejo fizične in pravne osebe, ki

- pridelujejo grozdje in imajo v lasti, zakupu oziroma v drugačni obdelavi 0,05 ha ali več vinograda na ozemlju Republike Slovenije ali manj kot 0,05 ha, če dajejo grozdje, vino oziroma druge proizvode v promet;
- pridelujejo grozdje, imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so imele ob uveljavitvi zakona vinograde v lasti ali zakupu v obmejnih območjih držav, ki mejijo na Republiko Slovenijo, če prepeljejo grozdje, vino oziroma druge proizvode na območje Republike Slovenije;
- pridelujejo vino oziroma druge proizvode iz kupljenega grozdja, mošta ali vina.

ljubiteljski pridelovalci, ki obdelujejo več kot 0,05 ha, vendar pa tem ne bo potrebno prijavljati pridelka, če ga ne tržijo). Eden od razlogov, zakaj je vpis vseh površin pod vinogradi v kataster vinogradov tako pomemben, je tudi ta, da je v Evropski skupnosti za vsako državo članico določena kvota površin, zasajenih z vinsko trto, ki jo lahko neka država ima. Državi članici se tudi na osnovi površin, zasajenih z vinogradi, ob vstopu v Evropsko skupnost oziroma nekaj let pred vstopom določi kvota površin, ki jih lahko obnovi oziroma na novo zasadi z vinsko trto! Zato želimo v kataster vinogradov vpisati čim več površin, zasajenih z vinogradi, ki jih dejansko imamo.

Če do sedaj še niste vpisani v register, se vpišite na tisti upravni enoti, v kateri leži večina vaših vinogradov oziroma imate v njej vaš proizvodni obrat ali sedež (če ste pravna oseba

MOZIRSKI CVETLIČNI GAJ IN KOROŠKA

To je bil cilj izleta, ki smo ga organizirali ob otvoritvi spomladanske razstave cvetja v gaju Mozirje.

Napisali smo plakat in kmalu je bil avtobus zaseden do zadnjega sedeža.

Nad izletom so bile navdušene predstavnice ženskega spola, ki si rade ogledujejo cvetje. Spremili pa so jih tudi moški.

Odpeljali smo se ob 7. uri preko Litije in Trojan do Mozirja. Ker je Koroška nekako oddaljena, smo jo le malo poznali. Ustavili smo se v starem mestu Slovenj Gradec. Tu smo imeli premalo časa, da bi si ogledali vse znamenitosti, katerih ni malo.

Najprej smo si ogledali bivše grajsko poslopje Rotturn, ki je lepo preurejeno in ima v njem sedež mestna občina. Preko glavne ceste smo prišli do muzeja, v katerem so zbrani starinski predmeti in slike nabožne vsebine, edinstvene v Evropi in celo v svetu. Zbirko je več let urejal mestni župnik in častni kanonik, gospod Jakob Soklič (1893

- 1972). V tem muzeju, ki se nahaja v cerkveni stavbi, nas je pričakal sedanji, zelo svetovljanski župnik. Ko smo vstopili, smo bili prijetno presenečeni, saj nas je sprejel s pesmijo En hribček bom kupil. Seveda smo mu vsi pritegnili in pevski zbor je bil tu. Povedal in razkazal nam je veliko zanimivosti. Dalje smo si ogledali cerkev Sv. Elizabete iz 13. stoletja, natančneje iz leta 1251. Poleg te prelepe cerkve stoji še manjša, cerkev Sv. Duha, ki je 200 let mlajša, vendar je poslikana s prečudovitimi freskami slikarja Andreja iz Ottinga. V tej cerkvi so sodili nepokornim meščanom in jih takoj tudi kaznovali.

V času našega obiska je bila odprta galerija likovnih umetnosti. Potekala je 12. razstava domačih in umetnostnih obrti kovaštva, čevljarstva, medicinarstva in svečarstva, lesarstva in oglarstva.

V Slovenj Gradcu in okolici so se rodili in ustvarjali: baročni slikar Strauss, skladatelj Hugo Wolf, pes-

nik Ernest Goll, kipar Franc Bernekar, pisatelja Franc Ksaver Meško in Ljuba Prenerjeva ter pisatelj Prežihov Voranc, pa tudi danes znani slikarji Jože Tisnikar, Karel Pečko, Bogdan Borčič, Franc Berthold in drugi.

Mislinjska dolina odpira še mnogo zanimivih stvari, od športnega letališča, smučišča do številnih turističnih kmetij, ki imajo lepe penzije v hribovskih vasicah, s katerih se ponuja prelep razgled.

Če vam bo čas dopuščal, si oglejte te kraje, ki ponujajo še mnogo, mnogo več od opisanega, le da se vsega v enem dnevu ne da obiskati.

Preživeli smo lep sobotni dan in se vrnili domov dobro razpoloženi in spet bogatejši ob spoznavanju lepote naše dežele.

Za TD Šentvid pri Stični
Milka Hrovat

DRŽAVNE FINANČNE INTERVENCIJE ZA LETO 1998 ZA RAZVOJ KMETIJSTVA TER PROIZVODNJE HRANE

Uradni list Republike Slovenije št. 46 z dne 19. 6. 1998 prinaša Uredbo o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1998.

Podpore so v glavnem enake kot v prvem polletju, višja je le tista za kg prirasta žive teže goveda.

- I. polletje - hribovska območja 15 SIT za kg žive teže,
- gorske, višinske, strme kmetije in kraško območje 20 SIT za kg.
- II. polletje - hribovska območja 20 SIT na kg prirasta,
- gorske, višinske, strme kmetije in kraško območje 40 SIT za kg prirasta žive teže.

Prav tako je že letos v uredbi napisano, da bo v letu 1999 podpora za žival, ne več za kg prirasta. Ponovna uredba prinaša subvencioniranje obresti od posojil za financiranje tekoče kmetijske proizvodnje.

Regresirala se bo realna obrestna mera, največ do višine 6 % letno, in sicer za kredite od 1. 1. 1998 do 30. 9. 1998.

Ker je gradivo zelo obširno, veliko je razpisanih postavk za različne podpore, obveščamo vse kmetovalce, da smo vam z dodatnimi informacijami na voljo v Kmetijski zadrugi Stična oz. v Kmetijski svetovalni službi, enota Ivančna Gorica, ter v Hranilno-kreditni službi Ivančna Gorica.

Milena Vrhovec

DEJAVNOST ŽUPANSTVA V MAJU IN JUNIJU

4. 5. 1998
• Razgovor na Ministrstvu za šolstvo in šport - sofinanciranje gradnje OŠ v Višnji Gori
• Knjižničarska dejavnost v občinah Dobropolje, Grosuplje, Ivančna Gorica (razgovori na ravni županov)
6. 5. 1998
• Seja upravnega odbora Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva
7. 5. 1998
• Seja organizacijskega odbora za izvedbo kolesarske dirke Po Sloveniji 1998
18. 5. 1998
• Glasbena dejavnost in njena problematika (razgovori na ravni županov)
25. 5. 1998
• Razgovor s predstavniki nosilcev turizma v dolini Krke
27. 5. 1998
• Razgovori s predstavniki investorjev - gradnja AC in obravnava zahtevkov prizadetih KS v občini Ivančna Gorica
29. 5. 1998
• Srečanje z mladimi pesniki in pisatelji na Muljavi
1. 6. 1998
• Razgovor s KS Višnja Gora (praznovanje obletnice mesta)
• Razgovor s podjetnikom g. Akrapovičem
8. 6. 1998
• Seja Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja
• Seja Komisije za statutarne-pravna vprašanja
• Usposabljanje tekmovalne ekipe prve pomoči pri OŠ CZ (udeležba na regijskem tekmovanju v Litiji)
20. 6. 1998
• Regijsko tekmovanje enot prve pomoči Litija
26. 6. 1998
27. 6. 1998
28. 6. 1998
• Obisk gostov iz Občine Hirschaid

Pripravil: Vinko Blatnik

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

ŽE JULIJA LICENCE TUDI ZA JAVNE PREVOZE S TOVORNIMI MOTORNIMI VOZILI DO 3,5 TON

V aprilu letos je izšel predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prevozi v cestnem prometu, kar bo prineslo novost, da bodo morali vsi, ki se ukvarjajo z javnimi prevozi do 3,5 ton, pridobiti licenco.

Predvideva se, da bo zakon pričel veljati že julija letos, rok za pridobitev licence pa bo konec marca 1999.

Postopek bo enak kot za avtoprevoznike, ki to listino že imajo, prav tako bo enak strošek postopka pridobitve, to je okoli 80.000 SIT.

Pogoj izobrazbe ni predpisan, opraviti pa bo treba preizkus znanja.

Pri pridobitvi licence so izvzeti prevozi z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe in potrebam državnih

organov, prevozi s poštnimi in intervencijskimi vozili ter prevozi za medicinske in humanitarne namene.

Licence so predvidene tudi za prevoze za lastne potrebe, ki zajema vse vrste prevozov, ki jih posameznik opravlja zase ali za potrebe lastnega gospodinjstva.

To na primer pomeni, da bo moral mesar ali serviser, ki za svojo dejavnost uporablja tovorno motorno ali kombinirano vozilo, pridobiti licenco za takšne prevoze.

Obrtna zbornica Slovenije je predlagala, da za prevoze za lastne potrebe licence ne bi bilo treba pridobiti.

Po uveljavitvi navedenega predloga zakona bom o pogojih za pridobitev licence in o tem, ali je bil predlog zbornice sprejet, pisala v prihodnji številki.

NOVO O POGOJIH STROKOVNE IZOBRAZBE V GOSTINSTVU

Z 12. junijem letos je pričel veljati Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o minimalni stopnji izobrazbe oseb, ki opravljajo dela v gostinski dejavnosti.

Doslej so morali bodoči gostinci, ki niso imeli gostinske izobrazbe, opravljati preizkus znanja, vendar je bil pogoj za pristop k le-temu, zaključena srednja šola oz. V. stopnja strokovne izobrazbe. Po novem pa je pogoj izobrazbe za pristop k preizkusu znižan s V. na IV. stopnjo.

To pa pomeni, da preizkus znanja lahko opravljajo vsi, ki imajo končano 3-letno poklicno šolo oz. so dosegli IV. stopnjo strokovne izobrazbe.

Zakaj je bil minister za malo gospodarstvo in turizem tako »radodaren«, lahko samo ugibamo. Saj doslej, kolikor se spominjam, še ni bilo primera, da bi zakonodajo

spreminjali na nižje, to je, za uporabnike ugodnejše pogoje, ampak ravno obratno.

Naslednja sprememba pa je tudi, da pogoja strokovne izobrazbe ne bo potrebno izpolnjevati tistim, ki so se odločili za opravljanje dejavnosti:

- za pripravo in strežbo enostavnih jedi (pečen kostanj, pečen krompirček, pokovka, vroče hrenovke ipd.) in pijač zunaj gostinskega obrata (na javnih prireditvah, sejnih, med turistično sezono ipd.)
- za opravljanje gostinske dejavnosti v planinskih domovih, ki niso dostopni preko celega leta z osebnimi avtomobili ali z žičnicami za prevoze oseb ter
- za opravljanje gostinske dejavnosti s ponudbo pijač ali napitkov iz avtomatov.

Pripravila: Jelka Božič

MOŽNOSTI POKLICNE ODLOČITVE ZA TRILETNI PROGRAM POKLICNEGA IZOBRAŽEVANJA

Po sprejetju nove šolske zakonodaje leta 1996 ima človek na prvi pogled občutek, da je to ena sama zmešnjava. Res je, da vsaka sprememba prinese veliko negotovosti in je potrebna velika mera prilagodljivosti, predvsem pa mora biti človek kar se le da informiran oziroma seznanjen s njo. V današnjem času je informacij veliko, le poiskati jih je treba. Na področju šolstva je veliko sprememb in novosti: devetletna osnovna šola, različne oblike poklicnega šolanja, celoletni dualni način, tehniške srednje šole z zaključnim izpitom, strokovne gimnazije z maturo in klasične gimnazije, poklicni tečaji in višje ter visoke strokovne šole.

Oglejmo si eno od možnosti poklicne odločitve za triletni program poklicnega izobraževanja kar na praktičnem primeru.

Dekle hoče postati frizerka in fant mizar. Kakšne možnosti imata, da se izučita za omenjena poklica?

Oba imata na razpolago dva načina šolanja: ali se odločita za šolski sistem, kar pomeni, da se izobražujeta samo v šoli, praktično znanje za poklic pa pridobita v šolskih delavnicah in le minimalno (tri tedne) v obratovalnicah.

Lahko pa se odločita za dualni način izobraževanja, ko se v šoli pridobi splošna znanja in strokovno teorijo, praktičnega dela pa se nauči v obratovalnici pri obrtniku.

Poklic mizar.

Prvih 250 vajencev je že v obratovalnicah. Za šolanje jeseni je bilo razpisanih 329 prostih učnih mest, registriranih učnih pogodb pa je okrog 137 (stanje v registru učnih pogodb na Obrtni zbornici Slovenije na dan 31.5.1998). Vpisati se je bilo mogoče na srednje šole v Mariboru, Novem mestu, Ljubljani, Škofji Loki in Novi Gorici. Tu ne

smemo pozabiti, da se tja hodi le v šolo, praktično delo pa poteka običajno v domačem kraju, saj si vajenec učno mesto najde v bližini svojega doma. V povprečju se šola v razmerju 3 : 2, to pomeni 3 dni v obratovalnici, 2 dni v šoli.

Kdor se npr. šola za kuharja, je v prvem letniku 12 tednov v obratovalnici in 30 tednov v šoli, v 2. letniku 24 tednov v obratovalnici in 18 tednov v šoli ter v 3. letniku 23 tednov pri obrtniku in 17 tednov v šoli.

Vendar pa je razvrstitev različna od poklica do poklica.

Poklic frizer.

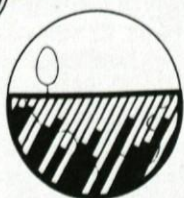
Vajenka bo npr. dekle postala šele to jesen, ker je izobraževalni program prenovljen in je bil sprejet na Strokovnem svetu za poklicno in strokovno izobraževanje šele spomladi letos. Bodoča vajenka pa bo lahko obiskovala šolo v Ljubljani, Celju, Mariboru ali Kopru.

Razpisanih je bilo 270 učnih mest, registriranih pa je bilo 145 učnih pogodb (stanje 31.5.1998).

Seveda je pri tej odločitvi zelo važno, da bo sklenjenih dovolj učnih pogodb za posamezni poklic za določeno srednjo šolo. Vprašanje je torej, če bodo vse šole lahko tudi izvajale pouk za razpisano število učencev. Če bo vpis premajhen, bodo šole na priporočilo ministrstva za šolstvo in šport skušale združevati oddelke glede na območja oziroma regije.

Naslednjič bomo spoznali učno pogodbo: kdaj se jo lahko prekine, kako je z vračilom nagrade in do kakšnih povračil stroškov je vajenec upravičen.

Pripravila: Majda Može

**zavod za prostorsko, komunalno
in stanovanjsko urejanje grosuplje, d.o.o.
taborska 3, 1290 grosuplje**

UREDIMO VAM KUPOPRODAJO VAŠE NEPREMIČNINE

- CENITEV NEPREMIČNIN
- SKLENITEV KUPOPRODAJNE POGODBE
- UREDITEV DAVČNIH OBVEZNOSTI
- ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS
- PROJEKTIRANJE STANOVANJSKIH,
POSLOVNIH IN GOSPODARSKIH OBJEKTOV

telefon:

**(061)
763-078**

**(061)
762-246**

Ob občinskem prazniku je imel občinski svet občine Ivančna Gorica slavnostno sejo v Domu kulture.

PODELILI SO LETOŠNJA OBČINSKA PRIZNANJA

V kulturnem programu pred slavnostno sejo sta na ploščadi pred Novo ljubljansko banko nastopili Godba iz Stične, folklorna skupina Vidovo iz Šentvida in plesne skupine KD Ivančna Gorica. V Domu kulture pa so slavnostno sejo popestrili pevci iz Višnje Gore in otroci ivanškega vrtca.

Z zlatim grbom občine Ivančna Gorica je bil odlikovan samostan Stična. V imenu samostanske skupnosti ga je sprejel opat dr. A. Nadrah. Prosili smo ga za kratko izjavo.

LJUDJE DOBRE VOLJE LAHKO ŽIVE V MIRU IN SOŽITJU

Na začetku bi rad poudaril, da to odlikovanje zelo cenimo. Takoj smo ga vključili med eksponate, ki so na ogled na razstavi ob stoletnici obnove samostanskega življenja v stiški opatiji.

Za nas je to priznanje cistercijskemu redu, ki že 850 let sooblikuje slovenski duhovni, kulturni in

gospodarski prostor. Gre torej za priznanje neštetim znanim in neznanim posameznikom, ki so v duhu ustanoviteljev stoletja delovali v stiški samostanski skupnosti. Veseli nas, da se vsi zavedamo, da daje ravno samostan s svojo kulturno-zgodovinsko dediščino občini pomen in težo tako v slovenskem kot tudi širšem evropskem prostoru.

Istočasno pa vidimo v tem priznanju tudi dokaz, da ljudje dobre volje ob spoštovanju drugačnosti lahko žive v miru in sožitju ter si medsebojno pomagajo. V strpnem dialogu in medsebojnem spoštovanju rasteta tudi moč in lepota življenja, ki nas vse brez razlik osrečuje.

Zapisala: M. Ficko

JURČIČEVA NAGRADA ANTONU TEKAVCU

Delovanje lokalne skupnosti obsega tudi področje kulture v najširšem smislu. Prav tu se želimo ustaviti in nameniti nekja trenutkov našemu letošnjemu nagrajencu. To je g. Anton Tekavec, po domače Jurjev Tone, z Muljave. Kmet, žagar (Jurjeva žaga, ki jo je dal postaviti grof Fedransberg s Kravjeka, delovala je tudi po zadnji

vojni in dela še danes), amaterski igralec - to so najbolj skopi podatki o Jurjevem Tonetu.

Njegova ljubezen do igranja sega kar precej nazaj, ko je 1964 leta prvič zaigral Krjavlja. Zvrstili so se še drugi liki: Frtnatek Tihotapcu, v Domnu je igral Urha s Kastela, v Rokovnjačih vlogo pisarja in v Juriju Kozjaku resno vlogo opata.

Vse njegove vloge so bile odlične in opažene ter tudi nagrajene v širšem slovenskem prostoru. Prejel je najvišjo nagrado, ki jo lahko prejme amaterski igralec.

Tesno je povezano delo Jurjevega Toneta z Jurčičevo domačijo na Muljavi, ki predstavlja pomemben slovenski kulturni, zgodovinski in literarni spomenik. Kjerkoli ga danes srečujemo, ostaja kljub svojim 77 letom g. Tekavec še vedno neponovljivi Krjavelj, dobrodušneš in hkrati igriv ter hudomušen Tone.

V mozaik življenjskega dela Jurjevega Toneta dodajamo tudi našo Jurčičevo nagrado za leto 1998.

JURČIČEVA NAGRADA MARKU TRATARJU

Med prejemniki letošnjih občinskih priznanj in nagrad je tudi Marko Tratar iz Vira pri Stični, sicer študent FDV. To pot se nagrada namenja mlademu šahovskemu entuziastu, ki je v svoji sicer kratki tekmovalni karieri dosegel zavidljive uspehe. Bil je pionirski šahovski prvak Slovenije, leta 1990 je postal prvi slovenski državni mladinski šahovski prvak. V letu 1992 je bil član olimpijske reprezentance na Filipinih. Nekaj let kasneje, 1997, pa je dosegel tri najvidnejše rezultate:

- najboljši posameznik na univerziadi v Argentini, kjer je nastopil kot član državne slovenske reprezentance;
- kot član državne reprezentance, kjer je slovenska reprezentanca postala srednjeevropski pokalni prvak, je bil proglašen za najboljšega posameznika;
- višek kariere pa je dosegel, ko je postal članski državni prvak.

Mlademu ambasadorju šaha želimo veliko uspehov!

JURČIČEVA NAGRADA VIZ-u Višnja Gora

Vzgojno-izobraževalni zavod Višnja Gora je ustanova, ki že vrsto let deluje na območju naše občine. V svoje delo vključuje mladostnike, ki jim bivalno okolje ni nudilo tistega, kar bi jim lahko in so se kot osebe s predznakom neurejenosti znašli v Zavodu, ki naj bi jim pomagal in jih vrnil v normalno vsakdanje življenje.

Delo, ki ga opravlja višnjegorski Zavod, ni lahko niti enostavno.

Pedagoški, andrargoški delavci in defektologi so v marsičem prispevali, da se je število mladosntikov z odklonilnimi lastnostmi zmanjševalo, pa tudi, da se je vse več mladih ljudi vendarle vključilo v normalno življenje.

Posebej je treba poudariti vpetost Zavoda v življenje Višnje Gore. Opaziti pa je tudi izjemno dobro vključevanje Zavoda v področje

tovrstne dejavnosti v širšem slovenskem prostoru. Metode dela znotraj Zavoda se prilagajajo novim strokovnim in drugim prijemom ter metodam. Razširitev dejavnosti in vključevanje tudi drugih, ki želijo usposabljanje, kaže na to, da omenjena ustanova sledi času in razvoju.

Z veseljem in ponosom izročamo nagrado Josipa Jurčiča za leto 1998.

OBČINSKA PRIZNANJA IN NAGRADE SO PREJELI:

- **Zlati grb** občine je bil podeljen samostanu Stična.
- **Nagrado Josipa Jurčiča** so prejeli:
Anton Tekavec,
Marko Tratar in
Vzgojno izobraževalni zavod Višnja Gora.
- **Plaketo Antona Tomšiča** je prejel Andrej Agnič.
- **Naziv častni občan** je bil podeljen
Hubertu Patzeltu in Avgustu Likovniku

PLAKETO ANTONA TOMŠIČA JE PREJEL ANDREJ AGNIČ

ANDREJ AGNIČ ali časopis, v katerem naj bi se vsak našel

DOBER novinar:

- je 24 ur dnevno v službi,
- registrira vse, kar vidi in sliši,
- na videz še tako nepomembne dogodke posreduje bralcem,
- pri svojem delu je pošten (kar ni vedno lahko) in objektivni,
- preverja informacije in upošteva vse plati medalje.

Takole sva se pomenkovala z urednikom Klasja, rojenim Novomeščanom in naturaliziranim "Lučencem". Svojo novinarsko kariero je začel kot fotoreporter pri TT in Mladini, kasneje pa nadaljeval kot novinar pri Delavski enotnosti, kjer jo je tudi zaključil in se za stalno naselil na Lučarjevem Kalu. Kako je pravzaprav zašel v naš konec, sem ga spraševala. Vsa leta je poročal s šentviškega tabora pevskih zborov, pa je obenem tudi iskal in našel preprosto "zatočišče", kamor se je ob koncu tedna lahko umaknil novinarskim stresom in postal spet "normalen" človek.

Pa ga je tudi tu zadela neusmiljena novinarska usoda: na prigovarjanje in prošnje znanec je pristal, da bo pomagal postaviti na noge občinsko glasilo. No, predvideno eno leto se je raztegnilo že na štiri. Kaj v teh štirih letih nikoli ni bil v skušnjavi, da bi se poslovil od Klasja?...

Nešteto krat, saj je bil in je, žal, še vedno tako rekoč "fant za vse". Pri glasilu, kjer v glavnem sodelujejo novinarski amaterji, je drugače kot pri profesionalcih. V takih uredništvih ima vsak svojo natančno določeno nalogo, pri Klasju pa je Andrej Agnič glavni, odgovorni in tehnični urednik, pa še fotoreporter in poročevalec, pogosto tudi tajnica uredništva. Ko je začel z urejanjem Novičarja, kasnejšega Klasja, je občinskim možem povedal, kako si predstavlja dobro občinsko glasilo...

Dober občinski časopis po njegovem mnenju pokriva prav vsa področja življenja v občini in piše o vsem, kar ljudi zanima, kjer vsakdo lahko najde

nekaj zase. Seveda je to ideal, ki ga ni vedno lahko uresničiti, toda dober urednik in sodelavci se za to vsaj trudijo. Nekateri mu očitajo, da ne mara političnih strank. To odločno zavrača. Pove pa, da je proti temu, da bi bil občinski časopis glasilo ene same ali dveh večinskih strank ali pa celo poligon za politično obračunavanje. Pred časom je ustanovitelju predlagal in tudi dosegel, da ima v vsaki številki vsaka od registriranih strank (ne le tiste, ki so zastopane v občinskem svetu) pravico poročati o svojem delu ali o svojih programih na približno eni tipkani strani. Odziv strank je bil kaj skromen.

Kaj pa novinarska objektivnost? Ja, če hočeš biti objektivni, ljudi, o katerih pišeš, ne smeš preveč dobro poznati, ne smeš se na nikogar navezati, zato je delo novinarja težko. Kaj pa cenzura? Ali tudi na občinskem nivoju obstaja? Ne, gotovo ne, v klasičnem pomenu besede. Pri svojem uredniškem delu sem samostojen in mi nihče ničesar ne predpisuje. Seveda pa ima lahko cenzura tudi druge oblike. Novinarju ni vedno lahko priti do potrebnih informacij, da bi o stvareh pisal objektivno. Pogosto nismo pravočasno ali pa sploh nismo obveščeni o stvareh.

Če bi želeli res dober časopis, bi morali imeti čim več in čim hitrejših informacij. To pravim tudi našim bralcem, ne le občinskim možem. Mnogi dogodki, o katerih bi se pravočasno pisali, bi bili lahko spodbuda za sodelovanje med ljudmi v naši občini. Tako bi bili vsi bolj zadovoljni in vsem bi nam bilo lepše.

S to mislijo sva zaključila modrovanje v sobi uredništva na podstrešju Sokolske ulice 1. Potem sva se preselila čez cesto in ob kavi in sladoledu odkrivala, da bi se pravzaprav morala poznati že od prej... Iz časov, ko sva v davnih študentskih letih oba sodelovala z reportažami pri Mladini.

Pogovarjala se je M.A. Ficko

Županu Občine Ivančna Gorica, g. Jerneju Lampretu, čestitamo ob njegovi 50-letnici. Želimo mu zdravja in še na mnoga leta.

Na podlagi sklepa in odloka podeljujemo

NAZIV ČASTNEGA OBČANA AVGUSTU LIKOVNIKU

Izjemne naravne, kulturne in športno - turistične možnosti razvoja naše občine so marsikoga tako prevzele, da si je tu uredil svoj dom in zaživel polno življenje.

Avgust Likovnik, Ljubljčan, vendar z vsem srcem Krčan. Sicer gospodarstvenik, športnik in danes član olimpijskega komiteja Slovenije, kegljaški funkcionar, je svoje delo na Krki usmeril v željo in cilj, kako dolino prebuditi in ji dati tisto, kar si naša dolinska lepota, ki je hkrati najdaljša slovenska reka, zasluži. Skupaj z vodstvom krajevnosti in ostalimi dejavniki si je prizadeval, da je v kraju našla svoje mesto marsikatera nova prireditev, kot npr: spust kajakov po Krki, tekmovalje harmonikarjev, dan ribičev, Jurčičeva pot, ki je doslej obšla izvir Krke, ureditev krške jame in še kaj. Povsod tu najdemo g. Avgusta kot soorganizatorja in človeka, ki zna prislusniti težavam in je pripravljen sodelovati pri vsem, kar pomeni korak v razvoju kraja ali občine. Posebno skrb namenja načrtom za pospeševanje tako turizma kot športa in kulture v smislu celotne ponudbe občine. Urejena krška

jama, ki jo obišče vedno več obiskovalcev, narekuje hitrejšo organiziranje vseh dejavnosti. V pripravi je ustanovitev turistično-informativnega centra občine, kar se bo glede na naravo dela današnjega prejemnika zagotovo tudi zgodilo.

Svoja prizadevanja, kako ohraniti bivalno okolje, skrb za naravo in to vnašati v naše programske cilje, prenaša kot predsednik občinske turistične zveze tudi na ostala turistična društva v občini. S sodelavci skrbi, da organizirane skupine, ki prihajajo v našo občino, najdejo zadovoljstvo in potrebno pozornost. Posebno opazno je njegovo sodelovanje pri vseh promocijskih nalogah naše občine (sejem AA, projekt kulturne dediščine) in izdajanju najnovejših edicij. Kot opazovalec naše občine in oblikovalec se smelo vključuje v pripravo in izdajo prospektov, preglednih in turističnih kart, v opremljanje reklamnih in promocijskih tabel.

Pri vsem tem delu je današnji slavjenec nepogrešljiv in ob tej priliki mu zaželimo še mnogo dobre volje in sodelovanja.

Občinski praznik in slavnostno sejo so popestrili stiški godbeniki, pevci iz Stične, folkloristi in najmlajši iz otroškega vrta Ivančna Gorica.

P.S.

Nekatere od dobitnikov priznanj smo v Klasju že predstavili, nekatere pa bomo v prihodnjih številkah.

Na podlagi sklepa in odloka podeljujemo

NAZIV ČASTNEGA OBČANA HUBERTU PATZELTU

STIŠKA DOBROTNIKA ALI VEČNA MLADOST

Srednjeveški zapisi o stiškem samostanu pogosto omenjajo dobrotnike, ki so samostanu pomagali na ta ali oni način. Da se je nekaj podobnega zgodilo tudi v našem stoletju, samo dokazuje, da se niti časi niti ljudje nismo veliko spremenili.

Pred 25 leti so se v Ebrachu, kjer je gospod Hubert vodil šolo, pripravljali na jubilejno razstavo ob 850-letnici ustanovitve njihove cisterce, ki pa žal ni več naseljena. Z ženo sta kot turista obiskala vseh 27 samostanov, ki jih je Ebrach ustanovil v Nemčiji, Avstriji, na Češkem, v Švici in Sloveniji. Od teh jih je večina že opuščena, le v osmih še žive cistercijani. Ko sta odhajala v Slovenijo, o Stični nista veliko vedela. Pričakovala sta nenaseljene, propadajoče stavbe.

"Kar sprašujete, saj smo vendar svobodni ljudje."

Tako je tujima obiskovalcema odgovoril p. Simon Ašič, ko sta ga vprašala, če bi se hotel pogovarjati z njima. Tako so odgovarjali le redki v deželah, kjer so življenje sodržav-

janov krojili komunisti. Na nemška gosta je ta življenjski in državljanski pogum naredil izreden vtis. Po drugi strani pa sta lahko videla, v kako skromnih, da ne rečemo nemogočih bivalnih razmerah so živeli takrat stiški cistercijani, saj je bila večina stavb še podržavljenih in slabo vzdrževanih. Dohodkov niso imeli tako rekoč nobenih, osem ljudi, med njimi starejši, je živelo v izredni skromnosti oz. revščini. Ko sta se vrnila domov, sta takoj organizirala pomoč. V nekem samostanu so odkupili pečico za peko hostij in nabrali 1200 DEM prostovoljnih prispevkov. S temi darili sta se vrnila v Stično.

S pečico so lahko začeli peči hostije tudi za druge župnije in si tako zagotovili skromen, a stalen vir zaslužka. Ob obiskih sta videla, kako strehe in zlebovi propadajo, saj so cistercijani zmogli le najnujnejše. Država v tistih časih ni imela posluha za potrebe med vojno bombardiranega samostana. Spet sta po povratku domov s pomočjo g. Kellerja, župana v Ebrachu, nabrala nekaj denarja preko mednarodnih cerkvenih ustanov in ga prinesla v Stično. S

temi sredstvi so plačali najnujnejša popravila v samostanskem kompleksu.

Rada se spominjata, kako sta bila p. Simon in p. Pavel gosta v Ebrachu, ko so praznovali 850-letnico ustanovitve njihovega samostana. Ponju so šli z avtomobili, saj si vožnje ne bi mogla plačati. Oba sta osvojila srca ljudi in Stična je zanje postala resničnost.

850 let Stične

Zakonca Patzelt sta se l. 1978 preselila v Hirschaid, kjer je bil gospod ravnatelj, dokler ni l. 1982 hudo zbolel za rakom. K sreči je ozdravel. Takrat je sklenil, da bo vse sile do konca svojega življenja posvečal Stični. Za to je imel že l. 1984/85 lepo priliko. Na to obdobje ga vežejo tudi najljepši spomini. Na prošnjo g. opata je pripravil jubilejno razstavo. Pri svojem delu je imel popolnoma proste roke. Na podlagi natančnega študija je izdelal 40 panojev, ki govorijo o zgodovini cistercijanskega reda oz. stiške opatije in vise sedaj v muzeju. Pripravil je videokasete in priskrbel vse potrebne aparature.

Stiški muzeji

Pri svojem delu je bil neumoren. Krona njegove prislovične natančnosti in delavnosti pa sta dve maketi, ki predstavljata atrakcijo stiškega muzeja. Prva predstavlja Stično na njenih začetkih. Zanj je porabil "samo" 1000 delovnih ur. Delo mu je bilo namreč olajšano, saj so mu bile študije o romanski Stični,

ki jih je napisal dr. Zadnikar, v veliko pomoč. Težje je bilo z drugo maketo, ki predstavlja stiško opatijo v času turških vpadov in kasneje. Zanj je moral najti podatke in izmere sam, tako da je zanj porabil kar 2000 delovnih ur. Z ženo Inge sta prišla sredi najhujše zime. V nezakurjenih, še neobnovljenih prostorih samostana sta lastnoročno brisala prah z zapuščine g. L. Kozlevčarja, razpostavljala kose stilnega pohištva, starinske predmete in slike in tako ogromno naredila za to, da je danes v Stični muzej, ki privablja vsako leto več obiskovalcev.

Sporazumevanje med narodi

Našima prijateljema iz Frankonije (tudi marsikateri srednjeveški stiški menih je bil Frankonec) ni šlo samo in edino za pomoč samostanu. Želela sta, da bi si naroda, ki jih je zgodovina pogosto naredila za sovražnika, postala bližja. Že l. 1985 sta ustanovila Krog prijateljev Stične, ki danes šteje 380 članov, od tega jih je samo v Hirschaidu 100. Da bi se ljudje zblížali, sta prirejala izlete v Stično in gostovanja naših pevcev v Hirschaidu. V sodelovanju z našim zdomskim duhovnikom Vilijem Stegujem sta prirejala predavanja o Sloveniji za naše zdomce in njihove nemške prijatelje in tako dvigala samozavest naših ljudi. Nesebično sta čutila, da je zavest o narodni identiteti za naše zdomce življenjsko pomembna. Seveda sta si s tem prisluzila zasledovanje jugoslovanske tajne službe. Kljub vsem težavam je čas zorel.

Slovenska osamosvojitev

V času osamosvajanja in desetdesetne vojne so bili naši prijatelji iz Hirschaida v duhu z nami. Pri vsaki maši se je spontano molilo za Slovenijo. Večinoma so prebivalci Hirschaida dobro poznali zgodovinske, gospodarske in politične razloge osamosvojitve. Zato so bili na naši strani. Takoj, ko so bile ustavljene sovražnosti, sta se naša prijatelja odpravila na pot. Bila sta prva, ki sta potovala skozi Karavanški predor proti Sloveniji. Avstrijci so ju gledali, kot da nista čisto pri prvi pameti.

Kaj pa združena Evropa?

Gospod Hubert je matematik in realist. Združena Evropa so lepe sanje, ki jih bo težko uresničiti. Če nam bo uspelo odpraviti predsodke in negativna čustva, ki jih čutimo drug do drugega, bo že veliko narejenega. Gospodarsko sodelovanje je najmanjša od težav. Težje bo najti kompromis med zavestjo o pripadnosti Evropi in posameznemu narodu. Veliko bomo naredili, če bomo znali spore reševati brez sovraštva in vojn.

Da mislita Inge in Hubert resno, sta dokazala s tem, da sta petindvajset let nesebično delovala na tem področju. Veselimo se z njima, da jima je uspelo. Ta optimizem, ki stoji trdno na tleh, daje obema nadih mladosti. Mladost pa je večna.

Pogovarjala se je M.A. Ficko

OBČINA IVANČNA GORICA POGLABLJA SODELOVANJE Z OBČINO HIRSCHAID

Goste iz Hirschaida so domačini uradno sprejeli in pozdravili pred samostanom v Stični.

Od 26. 6. 1998 so bili pri nas na obisku predstavniki občine iz Hirschaida, o kateri smo pisali že v prejšnji številki glasila.

Gostje iz Nemčije so z avtobusi pripotovali k nam v petek pozno popoldne, ko jih je pred Županstvom sprejel in se jim pridružil na poti v Stično naš župan Jernej Lampret. Uradni sprejem ob udeležbi najvišjih predstavnikov Občine Ivančna Gorica se je odvijal na platuju v Stični. Poleg župana so sodelovali še predsednik občinskega sveta Jurij Gorišek in podžupan naše občine Jože Košak. Uradnega sprejema so se udeležili tudi nekateri svetniki občinskega sveta, predstavniki zvez, društev in drugih organizacij pa tudi krajan. Med gosti je bil tudi stiški opat dr. Nadrah s sodelavci. Po nagovorih našega župana in župana mesta Hirschaid, g. Andreasa Schlunda, in nastopu godbe se je uradni sprejem nadaljeval v gostišču Štorovje.

Na uradnem sprejemu je bilo podeljeno priznanje častnega občana naše občine g. Hubertu Patzeltu, ki na slavnostni seji ob občinskem prazniku ni bil navzoč. Prijetno druženje se je nadaljevalo z ogledom premiere Sosedovega sina na Muljavi. To je bilo posebno doživetje, saj so Jurčičevi dnevi in predstavitev na Muljavi izjemen dogodek.

Nekaj gostov iz Nemčije je prenočevalo v samostanu Stična, večji del pa v Motelu Grosuplje. Precej naporen in vsebinsko poln je bil naslednji dan. Goste smo popeljali z avtobusi v nekatere pomembnejše kulturne in turistične kraje. Ponovno so videli Jurčičevo domačijo, ogledali so si razstavo slikarja Franceta Slane, krško cerkev in dolino Krke z izvirom ter kraško jamo. Pri vseh teh ogledih je bilo prijetno razpoloženje, posebej tam, kjer so goste pričakali harmonikarji in otroci. V izjemno lepem vremenu so nadaljevali pot v Šentvid, ki je še kazal znake minulega pevskega tabora slovenskih pevskih zborov, in zaključili v šolskem centru.

Krajši premor je koristil tako gostom kot vsem, ki smo pri organizaciji sodelovali, saj smo se na večer tega dne srečali na Gradišču, kjer so nastopile pevske in folklorne skupine tako iz Nemčije kot iz naše občine. Veselo razpoloženje se je prevesilo globoko v noč. V medsebojnem klepetu, tudi s pomočjo uradnih prevajalcev, so se prijateljske vezi še poglobile.

Ko so v nedeljo, 28. 6. 1998, nekaj

po 10. uri gostje zapuščali našo občino, je bilo na uradnem slovesu marsikaj rečenega. Opaziti pa je bilo nemalo komentarjev, ki so izražali zadovoljstvo gostov nad vsem, kar so videli, pa tudi prepričanje, da ima naša občina mnogo takega, česar drugje ni: da ima mnogo kulturno-zgodovinskih in turističnih znamenitosti, hkrati pa tudi prijetne ljudi in uspešne organizatorje v krajevnih skupnostih ter društvih in drugih organizacijah.

Na poti domov so si gostje iz Hirschaida ogledali znamenito Višnjo Goro in gradbišče nove osnovne šole.

Na večerji v Štorovju so med pozdravnimi nagovori in izmenjavi spominskih daril, po sklepu ivanškega občinskega sveta, uradno izročili gospodu Hubertu Patzeltu iz Hirschaida, listino častnega občana.

Med gosti je bila tudi večja skupina mladih gasilcev. Za goste so zato stiški gasilci v svojem domu pripravili sprejem in ogled doma. Ob tej priliki so si izmenjali spominska darila.

Gostje so si z zanimanjem ogledali Jurčičevo domačijo, spominsko zbirko in galerijo Kresnička. Od tu je tudi skupinski posnetek.

V kar precejšnji vročini, ki je bila tistega dne, je nudil obisk krške jame dobrodošlo ohlajenje. Zabavno je bilo tekmovanje obeh županov v ribolovu. Trnka sta vrgla v vodo pred odhodom v jamo. Ob vrnitvi pa se je izkazalo, da je na trnku hirschajdskega župana kar precej večja riba kot pa na Jernejevem trnku.

Na koncu pa le še to. Sodelovanje se bo po vsem tem, kar je bilo rečeno, nadaljevalo in dograjevalo. Nekateri gostje so Stično že poznali, drugi so jo spoznali zdaj, prepričani smo, da bo to sodelovanje sčasoma preraslo v prijateljstvo dveh krajev.

Želimo se zahvaliti tudi vodstvu samostana, krajevnim skupnostim, društvom in organizacijam, osnovni in srednji šoli v Ivančni Gorici ter osnovni šoli Šentvid, sodelujočim v programih in vsem, ki so se skupaj z nami srečevali z našimi gosti, za sodelovanje in dobro voljo.

Kar precej natrpan program jih je iz Krke vodil v osnovno šolo Šentvid, kjer so si poleg sicer praznih prostorov šole, ogledali razstavo extempore Gradišče 1998.

Sprejeli in pogostili so jih tudi v ivanškem šolskem centru. Tam jim je Leopold Sever (tudi znani soustvarjalec Klasja) razkazal bogato zbirko mineralov.

Na popoldanskem koncertu v stiški samostanski cerkvi sta poleg dveh pevskih zborov iz Hirschaida, nastopila tudi stiški kvartet in pianistka Lorena Mihelač.

Gotovo najbolj sproščeno in zabavno srečanje domačinov z gosti je bilo na Gradišču. Stiška godba, folklor, pevci, pa golaž, odojek in še marsikaj, bo vsem prav gotovo ostal še dolgo v spominu.

Na poti domov so se gostje ustavili tudi v Višnji Gori, ki letos praznuje 520. obletnico podelitve mestnih pravic.

VIŠNJA GORA 520 LET • VIŠNJA GORA 520 LET • VIŠNJA GORA 520 LET

OTVORITEV OBNOVLJENE MESTNE HIŠE V VIŠNJI GORI

Življenje v spokojni Višnji Gori je v letošnjem letu popestrilo obletnica, saj 9. julija mineva 520 let, odkar je cesar Friderik III. višnjegorskemu trgu podelil mestne pravice.

Višnjani smo se na to obletnico kar dobro pripravili in v petek, 3. julija, je v obnovljeni Mestni hiši potekala slavnostna seja, na katero so bili povabljeni tudi predstavniki Občine Ivančna Gorica, duhovno pa je popestril še Cerkevni pevski zbor Višnja Gora pod vodstvom Milana Jevnikarja. Najpomembnejši trenutek je bila svečana otvoritev obnovljene Mestne hiše. Župan Občine Ivančna Gorica Jernej Lampret je simbolično predal ključ predsedniku Krajevne skupnosti Višnja Gora Matjažu Zupančiču. Oba sta v svojih govorih tudi poudarila, kako pomembno je, da smo to hišo vendarle obnovili, saj je od zadnjih obnovitvenih del minilo že več kot 50 let. V tem času pa so se v Mestni hiši odvijale različne dejavnosti. Tu je bila občina, matični urad, poročna dvorana, knjižnica, mladinski klub, gasilska garaža, stanovanje, pa tudi gostilna. Ker je bila obnova tudi finančno velik zalogaj, so nam pomagali tudi sponzorji. Največjo denarno pomoč nam je dala Občina Ivančna Gorica in zato jo je predsednik Krajevne skupnosti Višnja Gora proglasil za pokroviteljico otvoritve. Pri obnovi pa sta materialno pomagala tudi Martin Udovič in Jože Pušlar.

Ta večer je bil namenjen tudi odkritju slike z motivom Višnje Gore, ki jo je nam Višnjanom podaril akademski slikar Leon Koporc. Ta ustvarjalec je z Višnjo Goro tesno povezan, saj je tu, v tem mestu, preživel prvih 11 let svojega življenja.

Ob tej priložnosti je Svet krajevne skupnosti sprejel sklep, da bo podaril priznanja najbolj aktivnim krajanom, ki delujejo na različnih področjih in s svojim delom bogatijo kraj in dogajanje v njem. Občini Ivančna Gorica in obema že omenjenima posameznikoma, ki so pomagali pri obnovi Mestne hiše, pa tudi vsem društvom in ustanovam, ki delujejo v Višnji Gori.

Od dejavnih krajanov so priznanja dobili: Janez Dremelj za delo na športnem področju, Melita Garvas, Štefan Horvat, Janez Kastelic in Leon Koporc za likovno ustvarjanje, Marica Pilko, Angelca Škufca in Mihaela Zajc-Jarc za literarna dela. Posebno priznanje je prejel tudi župan Jernej Lampret, saj Višnjani z njim zelo dobro sodelujemo.

Ob 520. obletnici pridobitve mestnih pravic je izšel tudi zbornik z naslovom V Višnjo Goro, ki ga je na slavnostni seji predstavil odgovorni urednik Pavel Groznik. Vsakemu udeležencu je podaril po en primerek tega zbornika, novo razglednico Višnje Gore ter, jasno, še simbol kraja - poljšo lupino.

Tega dne je bila tudi otvoritev razstave višnjanskih znamenitosti in izbranih del nagajencev.

Ker je bil ob zaključku uradnega dela srečanja večer še mlad, smo druženje ob dobri hrani in pijači nadaljevali še pozno v noč. Za konec smo se celo posladkali s torto v obliki višnjegorskega grba, ki jo je pripravil Vzgojno-izobraževalni zavod iz Višnje Gore.

Janja Omahen

VIŠNJA GORA SKOZI ČAS

Trobente glas je naznanil poseben čas. Višnjanski meščani so se 4. srpana 1998 ob peti uri popoldan zbrali na Mestnem trgu v Višnji Gori, da bi čuli, kaj imajo povedati mestni očetje višnjegorski. Po stari navadi je bil v senci pod košato lipo dan na znanje razglas, ki ga je mestni bobnar razširil v slehrno višnjansko vas. Naznanjeno je bilo praznovanje 520-letnice mestnih pravic Višnje Gore. V ta namen so mestni veljaki v petek, 3. 7. 1998, slovesno odprli obnovljeno Mestno hišo, v kateri bodo modrovali in kovali načrte o prihodnosti Višnje Gore. Po tem uvodnem napovedniku je bobnar razglasil, da se praznovanje lahko začne.

Takole slavnostno se je začela prireditev v počastitev jubileja 520 let Višnje Gore. Marsikdo si je resnično predstavljal, da se je preselil nekaj stoletij nazaj, saj je ambient srednjoveškega mesteca prav gotovo vzbudil svojevrstne občutke ob tako slovesnem začetku.

Za Višnjane pravijo, da so bili že od nekdaj nekaj posebnega in prav gotovo bi se izneverili tradiciji, če na prireditvi ne bi omenili vsaj nekaterih posameznikov, ki so zaznamovali pretekla stoletja in seveda tudi našo sedanost. Pavel Groznik, predsednik turističnega društva Višnja Gora, je imel prijetno nalogo predstaviti posebnosti ter znane Višnjanke in Višnjane, ki so soustvarjali tako zgodovino Višnje Gore kot tudi širše okolice. Med drugimi je omenil Janeza Ciglerja - avtorja prve slovenske izvirne povesti Sreča v nesreči, Antona Tomšiča - urednika Slovenskega naroda in prvega poklicnega novinarja, Janeza Čandka - avtorja dela Evangelia inu listuvi, Mihaela Zajc-Jarc - pisateljico in kronistko, Franca Godešo - prvega ministra v mladi državi Sloveniji, Viktorja Mesojedca - znanega pritrkovalca, Ivanko Černelič - znanstveno sodelavko SAZU-ja (Slovenska akademija znanosti in umetnosti),

športnike in druge. O Višnji Gori je bilo mnogo napisanega; od radijske igre Raztrgana Višnja Gora in zakrpani Žužemberk, zgodb o višnjanskem polžu do tiste znamenite Jurčičeve kozlovske sodbe v Višnji Gori. S to predstavo je pred leti Lutkovno gledališče Ljubljana gostovalo tudi na Kitajskem in od tam poslalo Višnjanom razglednico s sporočilom, da je sam višnjanski kozel skočil na kitajski zid in od tam videl, da je tudi na Kitajskem veliko kozlov, ob čemer so se obiskovalci seveda prešerno nasmejali.

Z recitalom Skozi staro Višnjo Goro se je zaokrožil prvi del prireditve o nostalgiji preteklosti Višnje Gore. Sledila sta uradna nagovora predsednika KS Višnja Gora Matjaža Zupančiča in župana občine Ivančna Gorica Jerneja Lampreta. Oba sta poudarila pomembnost višnjanske preteklosti in jo navezala na sedanost, ki kar kliče po obnovi srednjoveškega mestnega jedra, ki je med Ljubljano in Novim mestom prav gotovo svojevrstna posebnost. V zadnjih letih je bilo v KS Višnja Gora tudi sicer mnogo postorjenega na komunalnem področju, razširjeno je bilo telefonsko omrežje, v prihodnjem letu bo otvoritev nove šole in nenazadnje je tudi obnovljena Mestna hiša lep prispevek k praznovanju. Oba sta izrazila upanje, da bodo zgledu obnovljene Mestne hiše sledile tudi ostale hiše v mestnem

jedru, saj bi bilo res škoda, da bi se ta delček preteklosti zapisal propadu.

Prireditve se je prevesila v drugo polovico, ko je povezovalka programa Darja Groznik, po rodu Višnjanka, napovedala nastop najmlajših ustvarjalcev bodočnosti. Otroci vrtca Polžek so s svojo iskrenostjo in prisrčno interpretacijo nekaterih ljudskih pesmi znova navdušili občinstvo. K temu so prav gotovo prispevale tudi narodne noše, v katerih so malčki pogumno zakorakali na prizorišče. Njihovemu nastopu so sledili malo starejši vrstniki, višnjanski osnovnošolci, ki so z besedo in pesmijo pokazali, česa vsega so se naučili. Prisrčne so bile pesmice o slinastem polžu, in Višnji Gori ter seveda pisna razmišljanja na temo Moj domači kraj, v katerih sta se zrcalila radost in ponos otroških src, da lahko živijo v Višnji Gori.

V sproščeno vzdušje se je odlično vključil nastop plesalcev folklorne skupine Vidovo iz Šentvida pri Stični. Glas harmonike in ubran plesni korak je pritegnil tudi tisto bolj zadržano občinstvo, ki se je razživel ob dolenskih plesih.

Po prireditvi si je večina obiskovalcev ogledala obnovljeno Mestno hišo in razstavo višnjanskih znamenitosti. Ob zlahtni kapljici in jedaci so se srečali mnogi stari znanci in znova obudili spomine na dobre stare čase, saj je Višnja Gora resnično vsaj za eno popoldne zablestela v svojem starem sijaju ob množici obiskovalcev, ki so se sprehodili po Mestnem trgu.

Ko se je dan že skoraj prevesil v večer, se je dogajanje z Mestnega trga preselilo na prostor pred gasilskim domom v Višnji Gori. Mnogi so se zavrteli ob glasbi ansambla Tonija Verderberja, vsi ostali pa so se nasmejali ob nastopu Saša Hribarja.

Skratka, Višnjane smo preživeli prelep konec tedna v našem že kar 520 let starem mestecu. Upamo, da bo še veliko priložnosti za podobna druženja.

Darja Omahen

Mihaela Zajc

VIŠENJSKE KOŠARICE

Če si se vozil v času med obema vojnama z našim vlakom dolencem proti Ljubljani, si se marsikdaj drenjal. Ne le med ljudmi, tudi med raznimi velikimi košarami, "kašicami" naših Dolencov. Vse mogoče pridelke so vozile prodajat na ljubljanski trg, tudi živo perutnino, zajce, še kakšnega kozlička, včasih vse že zaklano in očiščeno. Za živa bitja so imele posebne košare, zgoraj do polovice zakrite, druga polovica pa je bil gibljiv pokrov, vse spleteno iz vrbja. V vagonih si doživljaj razna presenečenja: nenadno petelinje kikirikanje, piščančje vratolomnosti, gmoto razbitih jajc, vseh vrst vonjav itd.

Do Višnje Gore je bil vlak

dostikrat poln že žensk iz spodnji krajev in njihove prtljage za trg.

V Višnji Gori in okolici nekdaj ni bilo malo revščine. Znano je, kako so siromašni še desetletja potem, ko je že vozil vlak, še vedno vlačili v Ljubljano natovorjene šatrgje in kolca, da so prišli do nekaj malega denarja. Po glavni cesti so se drenjali z raznimi vozniki z vprežno živino, hoje pa je od nas do Ljubljane čez Stehan 6 ur.

Tudi naše košarice so se lotile novega posla zaradi svojega življenja, ki ni bilo lahko, morda so se zgledevale tudi po tujih potovkah - besede mičejo, zgledi vlečejo. In znale so si pomagati. To so bile utr-

jene, močne ženske, pripravne v vsakem položaju, vaje ljudi in pogumne. Ena glavnih domačih zbiralk in prodajalk je bila gotovo Katarina Kokalj, rojena leta 1871 v Kosci, umrla je leta 1947 pod Višnjo Goro, v hišici, ki jo je Ciglerjeva kuharica Barba nekdaj z zemljo vred zapustila domači cerkvi. Katrcia Kokalj je bila odlična pevka in kuharica. Več let (1909 - 1912) je preživela kot kuharica na Dunaju, stozilo se ji je po domačem kraju in se je vrnila. Nekaj časa je služila pri Omahnovih, zatem je postala košarica, že v svoji starosti pa se je rada postavila s kuharsko umetnostjo pri kakšni imenitni ohceti. Največ je zbiralajca in jih nosila in vozila v Ljubljano. Vlak se je na višenjski postaji že skoro premikal za odhod, vlakovodja je zagledal Katrcio s težkim tovorom jajc na glavi, pomahala je - vlak je počakal.

Druga košarica iz naše doline je bila iz Podsmreke - Pavletova mati, Frančiška Erjavec, žena Jeromovega Pavla iz Polja. Zemlje je bilo malo pri hiši, otrok dosti, dinarčkov je manjkalo. Postala je prizadevna košarica in zbiralajca po vaseh jajca, piščeta, maslo in še kaj. "Mama, al' je kej dobička, je?" jo je nekoč vprašal neki sosed. "Zguba, sama zguba," se je odrezala, da bi ji ne bili ljudje nevoščljivi. Potem pa so jo začeli imenovati kar Zguba. "Zguba gre", so dejali domačini, kadar so jo zopet zagledali na cesti.

Na južnem koncu višenjske doline, že v gozdu Zgornje Drage, pa ob času tega popisa še živi devetdesetletna nekdanja košarica Angela Potokar. Rojena je bila leta 1906 v revni družini dvanajstih otrok Jeromovega Jožeta. Robo je zbiralaj

po naših in okoliških hribih, nekaj časa je vozila prodajat v Novo mesto, kasneje v Ljubljano; tam ji je na "šrang" pri mitnici na Dolenjski cesti večkrat pomagala Nackova mama, Angela Pajk, katere mož je bil čevljar. Pajkova je 37 let vozila izdelane čevlje v Ljubljano in usnje nazaj v Višnjo Goro. Pred mitnico je večkrat skrila Potokarjevi, s katero sta skupaj potovali, pod čevlje kakšnega zajčka ali piščeta. S hvaležnostjo se je ta še vedno rada spominjala.

Antonija Ahlin, rojena 1903, umrla 1970, Šklopova Tončka z Vrha pri Višnji Gori, je tudi košarila. Tega posla se je lotila po sili razmer, saj je bila doma v družini dvanajstih bratov in sestra, in ker je bila med najstarejšimi, se je morala znajti.

(nadaljevanje v prihodnji številki)

DRUŽINSKI IZLET VRTCA MIŠKA V TAMAR

Ob koncu šolskega leta so vzgojiteljici in pomočnici vrtca Miška iz Stične organizirale družinski izlet v Tamar.

V jutranjih urah smo se zbrali pred vrtcem. Vseh skupaj nas je bilo kar za dva avtobusa. Za veselje vzdušje je poskrbel harmonikar. Ker pa potrebujemo za obisk gora, še posebej s toliko majhnimi otroki, veliko izkušenj in znanja, nas je spremljal izkušen planinec Roman Tratar, ki nas je skrbno vodil do cilja v Tamarju in domov.

Po kratkem postanku v Planici smo odšli do doma v Tamarju. Hodili smo približno dve uri in tudi malčki so prišli sami do cilja. Občudovali smo slap Nadiža in se osvežili s kristalno čisto in ledeno studenčnico. Po počitku pa smo pot nadaljevali do slapov Črne vode, ki so pozimi privlačna izlet-

niška točka za ljubitelje plezanja po zaledenelih slapovih. Pot nas je vodila po prekrasnih planjavah, polnih gorskega cvetja. Otroke in odrasle je očarala mogočnost slapov.

Vrnili smo se h koči, kjer je harmonikar poskrbel za dobro voljo. Otroci so pripravili karaoke in tudi veselo zaplesali.

Za vse udeležence je bil izlet zelo lepo doživetje. Gospodu Tratarju in delavkam vrtca bi se rada v imenu staršev zahvalila za skrbno izbrano pot, ki je omogočila tudi najmanjšim otrokom čudovito doživetje narave.

Prepričana sem, da si starši še želimo tako dobro organiziranih družinskih izletov.

Mojca Van Midden

VTISI OTROK IN STARŠEV:

LUKA: V dolini Tamar sem bil prvič. Zelo mi je bila všeč hoja po mrzli reki. V njej sem videl tudi žabo.

ANŽE IN VILMA: Izlet v Tamar je bil super.

JAN IN LOJZKA: Všeč nama je bilo vse: družba, narava ter seveda naš harmonikar, ki je poskrbel za zabavo.

ANJA: S skupino Polžkov in Metuljev je na izletu res zabavno. Še se bom udeleževala vseh izletov in pohodov v vrtcu.

MARION: Za spomin sem iz Tamarja prinesla storže in dva kamenčka.

NEŽA: Proti večeru smo se veseli ob harmoniki in pesmi vračali domov.

GAŠPER: Ostali so mi zelo lepi spomini na Tamar, čeprav še nismo čisto pozabili izleta na Veliko planino.

Kaj ostane od stvari, ki ni potresno zavarovana?

Potresno zavarovanje že od 1.4.1998

FUTURA

M. I. od pet dobro. dobro kon. na os pom. pa traktor ni bil reg. zavarovanje ni bilo. Povzroč v m. ed, da. voljivo. kmetje. ajejo, kaj. Brambo pr. ko. no. višje zavarov. ilje, ki pa ob kata. napadih vsaj niso zana.

Od blizu je vsak potres hud

TOLMIN, 6. oktobr

Saj bi rekli, da gre za z...

iz razvpite serije "Saj ni e...

pa je..." , če posledice r...

tako hude. Le redki...

Tolminskega s...

blag potres, l...

dopolodne zatrese

Naključje oz. stolet

ske plasti pa s...

je epicenter

naravno

lovih

Komaj kaj

triglav premoženje

zavarovalnica triglav, d.d.

KAR SMO SEJALI, HOČEMO ŽETI!!

*Pustite nam,
da uživamo, kar prigarali smo,
in žanjemo, kar posejali smo.
Naj mladi sami si zgradijo,
kar njih otroci si želijo.
Tudi zanje prostora je dovolj,
le jezik skupni najti mora pravi krov.*

Komaj leto je minilo od burnega pisanja in prizadevanja za dodelitev zdravnika v prazna zidovja zagraškega zdravstvenega doma, ki naj bi pokrival obsežno suhokransko območje.

Vljudo se zahvaljujem vsem, ki ste si kakorkoli prizadevali za uresničitev te prepotrebne želje in odredili ordiniranje zdravnice dvakrat tedensko v naši ambulanti. V naši srcih ostaja tiha želja, da bi se to delo razširilo na redno vsakodnevno ordiniranje, saj smo številni z velikim navdušenjem prenesli kartoteke iz Ivančne Gorice v Zagradec in se tako izognili dolgemu čakanju v nabiti ivanški ambulanti in na pusti avtobusni postaji.

Z nežno mislijo v srcu se iskreno zahvaljujem prijaznim ljudem, ki ne zdravijo samo z zdravili, ampak tudi s humorjem, nasmehom in stiskom rok.

To velja dr. Tonji Gomzijevi, zobozdravniku dr. Vladimiru Soniču, sestrama ga. Darji Omejc in Mariči Bavdek ter laborantki Alenki Kastelic, ki vedno nasmejani odpirajo vrata bolnim in pomoči potrebnim.

*Iskrena hvala zdaj gre vam
za vaše trdo delo
in želja ena sama je,
da tisoče uspehov naprej bi še zvenelo.*

*Naj sreča, zdravje spremlja vas,
saj to so želje vele,
da roke vaše zlate
naj ne bi oslabele.*

Že od ustanovitve ZD redno in dosledno dela zobna ambulanta. Letos smo pridobili laboratorij. Neizkoriščene prostore pa bo lahko zasedla še kaka druga zdravstvena dejavnost (otroški zdravnik, lekar- na...)

*Hvala zdravstvu, ki cveti,
a osat ga mori!*

Toda zdravstveni dom hoče napredno vodstvo spremeniti v vzgojno-varstveno enoto. Tudi to je potrebno in dobrodošlo. Vse, kar je v kraju naprednega, je dobro za razvoj kraja, vendar ob pravem času in na pravem mestu.

Nesmiselno je nekaj, kar je zaživilo, zacvetelo, v kali zatreti, potisniti ob stran in na tem mestu sejati novo seme. Podprimo in razširimo eno, že obstoječo dejavnost, na drugem mestu pa odprimo novo, ki naj gori, ne pa tli.

Tako pa ne bo prostora in življenja niti za eno niti za drugo.

V Zagradcu je dovolj prijetnejšega in varnejšega prostora za izvajanje

je vzgojno-izobraževalnih dejavnosti. Samevajo prostori starega kulturnega doma, zgornji prostori novogradnje, prijeten gozdiček na Trznem, zemljišče okrog šole, ki je z vseh vidikov najvarnejši prostor za zidavo vrtca. Tu so igrišče, telovadnica, zelenice z igrali, kuhinja, sanitarije..

Ali ne bi dozidava k šoli terjala manj stroškov kot preurejanje, uničevanje in trpanje otrok v utesnjena, od bolnikov okužena zidovja ZD, in ali ne bi bila varnejše območje za naše malčke?

In končno, otroci spadajo k otrokom, ne pa k bolnikom!!

Za izgradnjo ZD smo si veliko prizadevali, garali in plačevali. Danes nas o usodi stavbe ni vprašal nihče, ki hoče na naših žuljih zgraditi lastno prihodnost.

Naj primejo stvari v roke preudarni ljudje, ki znajo spoštovati delo in prispevke občanov ter namen posameznih stavb.

Zahtevamo, da ZD ostane ZD, sicer bo potrebno to zahtevo potrditi s podpisi krajanov.

Upajmo, da bo zagraško vodstvo sledilo Prešernovim verzom: "Le čevlje sodi naj kopitar"!

V imenu zagraških in okoliških krajanov

Feliks Jernejčič

AVTOŠOLA VEZI za vroče dni!

- Prirejamo brezplačni tečaj CPP za kategorije A, B, C in E, vsak torek ob 17. uri.
- Izbirate lahko med inštruktoricami in inštruktorji.
- Cena za uro vožnje že od 1850 SIT na uro.
- Popust za dijake in študente!
- Možna takojšnja vožnja na sodobnih vozilih,

tudi s klima napravo!

Informacije in prijave vsak dan od 8. do 17. ure.

Vilharjeva 27, Ljubljana
(za železniško postajo)
Tel.: 061-13 77 117

Gumnišče 27, Škofljica

Tel.: 061-667 212 (popoldan)

DVOJNI PRAZNIK V IVANČNI GORICI

V sredo, 24. junija, je bila v kulturnem domu Ivančna Gorica svečanost v počastitev krajevnega praznika in dneva državnosti, ki ju praznujemo 25. junija.

V pozdravnem nagovoru je predsednik krajevnega skupnosti Franjo Rajh na kratko orisal življenje in delo skupnosti v minulem obdobju. Posebno pozornost je

posvetil bližajočim se volitvam in krajanom opomnil, naj na zborih volivcev preudarno predlagajo in potem volijo kandidate, zlasti za občinski svet, da ne bi občina še naslednja štiri leta nadaljevala z zapostavljanjem in stagnacijo kraja in okolice.

V kulturnem programu so nastopili pevci skupine Slavček iz Šentvida in otroci Vzgojno-varstvenega zavoda Ivančna Gorica.

Zanimivi popestritvi sta bili tudi dve razstavi: Društva gojiteljev malih pasemskih živali in Društva podeželskih žena iz Ivančne Gorice in okolice. Članice društva so nas z okusnim pecivom in kruhom tudi pogostile.

L. S.

50 LET PGD VRH NAD VIŠNJO GORO

ruševinah Mačkove domačije, leta 1964 pa je bil dom tudi dograjen.

Nekaj let je bila Gasilska četa Vrh pripojena h Gasilskemu društvu Višnja Gora, zadnjih skoraj 20 let pa je društvo zopet samostojno. Prirejenih je bilo tudi nekaj vrtnih vesellic na različnih lokacijah, saj je prostora okrog samega gasilskega doma premalo.

V letošnjem letu smo pridobili motorno brizgalno tipa Rosenbauer, za kar se zahvaljujemo tudi podjetju IMP Livar Ivančna Gorica.

Naj se vrnem k slovesnosti. V zabavnem delu je za veselo vzdušje poskrbel ansambel Kristjan, za hrano in pijačo pa seveda sami gasilci. Na prireditvi je potekalo tudi tekmovanje harmonikarjev. Za lična priznanja, ki jih je za prva tri mesta izdelal g. Marjan Kosi, se je potegovalo 6 harmonikarjev. Prvo mesto je zasedel Pečan, drugo Pečjak in tretje Jaka Kastelic.

Ob tej priložnosti se v imenu društva zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izpeljavi te slovesnosti ali podarili dobrote za srečelov. Pa naj to velja tudi za vsa pretekla leta v zgodovini našega društva s priporočilom za vnaprej. Na koncu pa vabim vse, ki vas delo v okviru gasilstva zanima, da se nam pridružite.

M.K.

Janez Ahlin, Vinko Zupančič st., Anton Jevnikar in Franc Culjkar. Ti ustanovitelji so že vsi pokojni; hvaležni pa smo jim za ves trud, saj je, orati ledino, vselej zelo težko. Registrirano pa je bilo uradno društvo marca 1954. leta.

Društvo je bilo torej ustanovljeno leta 1948 in že istega leta je bila prirejena tudi prva gasilska veselica v tem kraju. To prakso so večkrat tudi ponovili in tako zbrali sredstva za prvo motorno brizgalno, kar je bila za tiste čase velika pridobitev. Namenskega prostora za njeno hrambo ni bilo, zato so jo hranili pri Pavletovih, pri Groznikovih, pri Briclovih in še kje. Društvo je že konec leta 1949 štel 18 članov. Prvi večji požar so gasili že leta 1956. Konec 50. let je postala aktualna ideja o postavitvi novega gasilskega doma. Sprožila sta jo Steklačič in Anton Jevnikar. V začetku 60. so se dogovorili za mesto postavitve na

Letos naše društvo praznuje 50-letnico delovanja. Zato smo v soboto, 27. 6. 1998, člani Prostovoljnega gasilskega društva Vrh priredili slovesnot, hkrati pa je potekalo tudi razvitje prapora z blagoslovom, katerega je izvedel g. župnik Simon Onušič. Prireditve se je začela z gasilsko parado, zaradi sočasnih prireditev v naši občini pa je bila precej okrnjena. Vsem udeležencem parade se lepo zahvaljujemo. Ob tej priložnosti so bila podeljena tudi priznanja in odlikovanja. Republiška odlikovanja je podelil predsednik OGZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič, občinska tajnik OGZ Ivančna Gorica Matjaž Bavdek, društvena pa podpredsednik PGD Vrh Marjan Gros. Vsi odlikovanci so bili pisno vabljeni na podelitev, na žalost pa se jih nekaj ni odzvalo. Upamo, da se ne sramujejo minulega leta v okviru gasilstva, pa tudi na osebne spore je treba pozabiti. Gasilska dejavnost se razvija v dobro vseh krajanov Vrha in okoliških vasi in nenazadnje tudi naše krajevnega skupnosti, ki je bila tudi naš glavni pokrovitelj.

Ob tem jubileju je treba pogledati v preteklost in na začetne korake, saj se takšna obletnica praznuje le enkrat.

Leta 1947 je na istem mestu, na katerem je potekala slovesnost, pogorelo gospodarsko poslopje. Domačini se kljub zagnanosti brez ustreznega orodja in pravega pristopa niso mogli zoperstaviti ognjenemu zublju. Šklopovo poslopje je torej pogorelo do tal. V vaščanih je dozorevala ideja o ustanovitvi lokalne gasilske čete. Le-to pa jim je predlagal tudi višenjski gasilski veterani Matija Perušek. Marca leta 1948 je bil v tej vasi sklican vaški odbor za pripravo na ustanovitev gasilske čete in s tem tudi svojega gasilskega društva. Gonilno silo za ustanovitev le-tega so predstavljali

NA MULJAVI UVEDEN NOVI KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK

Novi krajevni samoprispevek je stopil v veljavo 1. junija 1998, vsi zavezanci pa ga bodo plačevali do 31. maja leta 2003, v višini 1,5 % od osebnih prejemkov.

Veljavnost novega samoprispevka zahteva tudi natančno evidenco. Tako imamo boljši pregled nad pritokom finančnih sredstev, pa tudi boljšo evidenco o plačevanju posameznih zavezancev.

Zavezanci za krajevni samoprispevek so:

1. delavci, ki plačujejo od mesečnih neto plač, nadomestil ter plačil po pogodbah o delu,
2. krajani, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost, od neto zavarovalne osnove,
3. upokojenci od mesečnih pokojnin,
4. krajani, ki ustvarjajo posamezni dohodek od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav,
5. krajani, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, od katastrskega dohodka,
6. krajani, zaposleni v tujini, od povprečne plače v Republiki Sloveniji.

Samoprispevek je dolžan obračunati in plačati pri vsakem izplačilu izplačevalec dohodka na zbirni žiro račun št. 50130-842-039-0082058 pri Agenciji za plačilni promet Grosuplje.

Ob vsakem obračunu oz. plačilu samoprispevka se krajevni skupnosti Muljava dostavi seznam zavezancev, t.j. v skladu z Ur. l. RS št. 37/98.

Dogajalo se je, da nekateri izplačevalci (firme) niso pošiljali obračunov - seznamov plačnikov. Zato je bilo veliko težav pri tekoči evidenci. Nepreglednost pri evidenci pogosto nastane s spremembo zaposlitve, spremembo naslova ali imena. Pri tem nastane zamudno iskanje in nepregledno plačevanje samoprispevka. Takšno poslovanje pogojuje povečanje stroškov. Ti razumljivo znižujejo tekoči priliv sredstev samoprispevka.

Da bi te stroške zmanjšali na minimum, priporočamo vsem, ki so dolžni plačevati samoprispevek, da sami opomnijo izplačevalca dohodka - plač, da je v KS Muljava uveden krajevni samoprispevek.

S takšnim dejanjem boste dokazali, da je bil vaš glas uspešen tudi z vašo pomočjo. Izognili se bomo dragi izterjavi preko Davčne uprave za javne prihodke - izpostava Grosuplje (glej UL RS št. 37/98 čl. št. 7).

Čeravno je teh primerov malo, imamo precejšnje težave pri evidenci.

Namen vsake akcije je, da vsi udeleženci prispevajo svoj delež, toliko, kolikor je na posameznika določeno s predpisi. Tako bomo lažje dosegli cilje, ki smo si jih zastavili ob referendumu.

Zaupajmo sebi ter spoštujmo bližnjega.

Krajevna skupnost
Muljava

MLADI GASILCI S HUDEGA NA REPUBLIŠKEM TEKMOVANJU

9. maj smo čakali z vso nestrpnostjo, vaje so potekale iz dneva v dan, kajti bližalo se je največje gasilsko tekmovanje v Sloveniji. Vedeli smo, da bo konkurenca izredno velika, zato smo se še bolj potrudili.

9. maja ob štirih zjutraj, smo se začeli zbirati pred gasilskim domom. Videli smo, da ob izredno lepo vreme. Odhod avtobusa je bil ob petih. Pot je namreč dolga. Vso opremo smo naložili na avtobus in se odpeljali v Prekmurje, v Žižke. Naše mladinke so nastopile ob 10h. Rezultat na motorni brizgalni 300 l je bil več kot odličen, saj so imele po pripovedovanju sodnikov do takrat najboljši čas izvedbe vaje. Potem je bila na vrsti štafeta z ovirami. Tu so pač naredile manjše napake oziroma v štafetnem teku niso imele preveč sreče. Veseli pa smo bili kljub temu, saj smo na koncu imeli drugi čas

vaje na MB in pristali na 8. mesto od 27 ekip.

Nastopili so tudi mladinci. V tej kategoriji je bila velika konkurenca, kljub temu pa so dosegli 16. mesto od 35 ekip. Zadovoljni smo z našimi mladimi gasilci, saj so pokazali, da ne zaostajajo veliko za najboljšimi.

Ob tej priložnosti se moram zahvaliti OGZ Ivančna Gorica za pomoč na vajah, za prevoz in prehrano, prav tako staršem mladih gasilcev, ki so jih puščali na vaje in vsak po svoje pomagali, da smo se uvrstili na tako pomembno tekmovanje.

Gasilsko društvo Hudo - Ivančna Gorica je ponosno na te mlade ljudi in z nami je lahko ponosen vsak krajan Ivančne Gorice.

Mentor in poveljnik:
Marjan Knez

NOVA POOBLASTILA POLICISTOV

Policiisti imajo v Zakonu o varnosti cestnega prometa nekatera nova pooblastila. Najpomembnejše novosti so:

Voznik, za katerim vozi policijsko vozilo, ki uporablja modro rotacijsko luč in kratke zvočne signale, mora postopno zmanjšati hitrost in ustaviti ob robu vozišča. Voznik in potniki ne smejo zapustiti vozila, dokler jim policist tega ne dovoli. Za neupoštevanje tega znaka je predpisana denarna kazen 50.000 SIT in pripis od 2 do 5 kazenskih točk.

Motorna kolesa in kolesa z motorjem, katerih moč motorja ali hitrosti, ki jih dosegajo, ne ustrezajo normativom iz deklaracije proizvajalca, policisti zasežejo in izdajo potrdilo. Taka vozila se predajo pooblaščenim servisom, ki jih na stroške lastnika predelajo v prvotno stanje. Vozilo se lastniku vrne, ko poravna stroške predelave. Če ga lastnik v treh mesecih ne prevzame, se tako vozilo proda na način, določen za prodajo najdenih predmetov.

72. let gasilskega društva Stična

GASILSKA SLOVESNOST V STIČNI

Te dni mineva 72 let, ko je bilo ustanovljeno prostovoljno gasilsko društvo Stična in za tiste čase je bila to pogumna odločitev. V znak spoštovanja na takratne dogodke, so se gasilci iz Stične v soboto, 11. julija, še posebej potrudili.

Slovesnost se je pričela s povorko oziroma gasilsko parado domačih in povabljenih gasilskih enot bližnjih in daljnjih gasilskih društev v paradnih uniformah, seveda godbo vozovi s konjsko vprego praporji, in z gasilskimi avtomobili,

V kulturnem programu je nastopil moški pevski zbor Stična, stiški kvartet, mladi harmonikarji in seveda stiška godba na pihala. Predsednik društva, Pavle Govekar pa je goste nagovoril. Vrhunec slovesnosti je obeležilo novo gasilsko

vozilo, ki je po svoji opremlitvi v sami evropski špiči. Ključ je simbolično predal svojemu namenu župan Jernej Lampret. Gospod opat dr. Anton Nadrah je s cerkvenim obre-

dom vozilo blagoslovil, Lojze Ljubič, ki je imel pri nabavi vozila levji delež, pa je vozilo krstil z veliko steklenico penine.

Stiški gasilci so se ob tej priložnosti tudi javno zahvalili pokroviteljem in ostalih darovalcem, ki so finančno in na kakršen koli drug način pomagali pri nakupu tega vozila.

Ob koncu so domači in šentviški gasilci prikazali spektakularno gasilsko vajo, ki je simbolično ponazorila 72 let društva, s sedmimi belimi in dvema rdeče obarvanima curkoma vode.

Po končani slovesnosti smo se vsi skupaj poveselili kot se po gasilsko spodobu, na gasilski veselici.

Majda Može

SREČANJE STAREJŠIH FARANOV

7. junija so se pri cerkvi svetega Jožefa v Ivančni Gorici začeli okoli druge ure zbirati ostareli iz ivanške župnije. Prihajali so polni pričakovanja, ker se je večina še spominjala lanskoletnega srečanja. Pri vходу so

jih obdarili z nageljni, nato pa se je začela maša. Poslušali so molitve župnika Jožeta Kastelica, zvoke cerkvenega otroškega pevskega zbora, kasneje pa so prisluhnili zboru flavtistov četrtega razreda OŠ

Stična. Po maši so se zbrali v predverju cerkve, kjer so bili pogoščeni. Prisluhnili so sokrajanu Radu Miklavčiču, ki je povedal nekaj zgodb iz svojega otroštva. Malo so se že zazibali ob pesmih flavtistov, nato pa prevzeli zabavo v svoje roke. Član Zagriških fantov, g. Kalar, je zadonel s svojim glasom, pa tudi drugi niso zaostajali in so jih zapeli za celo pesmarico. Potem so še malo prigriznili, popili in počasi odšli domov.

Tako se je končalo popoldne, za katerega so zatrdili, da ga bodo ponovili naslednje leto. Tudi organizatorji, Karitas, so obljubili, da se naslednje leto spet snidejo.

Zapisal in fotografiral Rok Sever,
učenec 8. r. OŠ Stična

PREDSEDNIK NAŠEGA ZDRUŽENJA MULTIPLE SKLEROZE

IVAN JANEŽIČ PREJEL DRŽAVNO PRIZNANJE ZA PRIZADEVNO DELO

Že v prejšnji številki Klasja smo pisali o tem, da Združenje multiple skleroze Slovenije letos praznuje 25. obletnico svojega obstoja. O nalogah tega združenja smo se pogovarjali z gospodom Ivanom Janežičem. Pogovarjali smo se tudi o našem lokalnem društvu, kateremu predseduje.

Nekateri člani našega društva pa so se pred kratkim udeležili državne slovesnosti ob praznovanju 25. obletnice in pri tem smo se jim pridružili. Praznovanje je potekalo v Kulturnem hramu Moste v Ljubljani. Poleg 220 delegiranih članov iz 15 podružnic ZMSS so se praznovanja udeležili tudi eminentni strokovnjaki s področja nevrologije in rehabilitacije oseb z multiplo sklerozo.

Proslavo je otvoril in vse navzoče pozdravil predsednik Združenja MS Slovenije Alojz Jelšnik, ki je v svojem govoru seveda nagovarjal tudi ostalo družbo k pomoči - pomoči potrebnim. Slavnostni govor je imela tudi gospa Lidija Apohal-Vučkovič iz MDDSZ, ki je v svojem govoru sez-

nanila navzoče z Zakonom o invalidskih organizacijah, ki naj bi urejal status invalidov. Sedaj so namreč invalidske organizacije opredeljene v Zakonu o društvih, kar pa seveda ni primerljivo z delovanjem ostalih društev.

Sledilo je še veliko spodbudnih, pohvalnih besed, pa tudi bogat kulturni program ter pogostitev. Na prireditvi pa so podelili tudi nekaj priznanj najbolj prizadevnim in aktivnim članom. Eno od njih je dobil

tudi predsednik našega društva, Ivan Janežič.

Ob podeljevanju vseh mogočih priznanj v današnjem času le-ta kar nimajo prave veljave, vendar ne bi smelo biti tako. Ivanu Janežiču in hkrati vsem prizadevnim članom v društvu multiple skleroze zato tokrat iz srca izrekamo čestitke in - veliko poguma še naprej!

K. Medved

Očiščevalna akcija Višnjice

ALI JE TO ZELENA ALI SMETIŠČNA DOLINA?

Preteklo leto je bila na Krki organizirana večja očiščevalna akcija, v kateri je sodelovalo okoli 100 domačinov in članov jamarskega potapljaškega društva Železničar iz Ljubljane. Na smetišču so odpeljali več ton odpadkov.

Nedolgo od tega pa so se krajanji sami spet odločili, da pogledajo kako je s čistočo Višnjice. Nemalo začuden so že po nekaj naloženih prikolicah ugotovili, da je struga Višnjice od Štajerčevega mostu pod Muljavo do izliva v Krko polna odpadkov, skratka, vredna kritike in jeze ter nešteto vprašanj, od kod ta svinjarija.

Okoli 40 krajanov iz Krške vasi, Znojil, Trebnje Gorice in bližnje okolice, med katerimi je bilo tudi 14 šolskih otrok, je pridno pobiralo ob strugi in po njej pločevinaste sode, plastiko, pločevinke, platenke itd.

Odpadnemu materialu ni bilo ne konca ne kraja.

Vsi prostovoljci, od otrok do starejših, so se zedinili, da je treba nujno ukrepati in preprečiti, da bi zelena dolina postala odpadno smetišče. Zato mora biti odgovoren nekdo v okviru komunalnih služb, in končno, občina bi morala imeti inšpekcijsko službo, ki bi primerno ukrepala in tudi finančno kaznovala tiste, ki jim ni mar čistoče.

Zavedamo se, da smo predvsem sami odgovorni za čistočo, pa vendar takšno onesnaževanje presega vse meje.

Zato pričakujemo, da bo stanje, kakršno je danes, je pa nemogoče in zaskrbljujoče, nekdo le presekati na dva kosa; če ne drugi, pa naš Krjavelj.

ZA KOLIKO ČASA MANJ NESNAGE?

Kar dve čistilni akciji v enem tednu so pripravili v Regijskem društvu ekološkega gibanja v Ivančni Gorici. Dva dni, 17. in 18. junija, so člani RDEG in krajanji Višnje Gore čistili divje odlagališče ob koncu avtoceste proti potoku Kosci. Bera je bila velika, odpeljali so štirideset kubičnih metrov odpadkov, med njimi je bilo največ hladilnikov in zamrzovalnih skrinj. Strojne ure in odvoz odpadkov na komunalno odlagališče Stehan je plačala Občina.

Naslednja čistilna akcija je bila 20. junija. Člani RDEG so v dogovoru s Komunalnim podjetjem Grosuplje in Občino Ivančna Gorica organizirali čistilno akcijo čiščenja obrežja in potoka Višnjice od Višnje Gore do Ivančne Gorice. Čistilne akcije so se poleg članov RDEG Ivančna Gorica udeležili tudi krajanji Višnje Gore, Hudega, Ivančne Gorice in Gorenje vasi - vseh skupaj jih je bilo več kot trideset. Potok in brežine so razbremenili gum, pohiš-

va, ostankov embalaže od raznih barv, koles, peči, akumulatorjev, polivinila, vzmetnic, avtomobilskih delov in ostale šare, ki v potoku nimajo kaj iskati. S to akcijo se je začel uresničevati projekt "Očistimo potoke od izvira do izliva v reko Krko, Savo, Donavo", za katerega se zavzema RDEG Ivančna Gorica. Čistilna akcija čiščenja potoka Višnjice od Mrzlega polja proti Krki pa je bila prekinjena zaradi močnega zaudarjanja gnojnice, ki se je izlivala v potok.

Ti dve črni odlagališči sta sedaj z veliko truda in dobre volje sanirani. Naj ostaneta čisti za vedno. Pravila lepega vedenja velijo, da vsak pospravlja za seboj, večje predmete, kot so pokvarjeni pralni stroji, skrinje, hladilniki, itd., pa ekološko oza-veščeni ljudje pripravijo za kosovni odvoz ali pa jih vržejo v za to pripravljene zabojnike. V naravo takšni odpadki gotovo ne sodijo.

P.B.

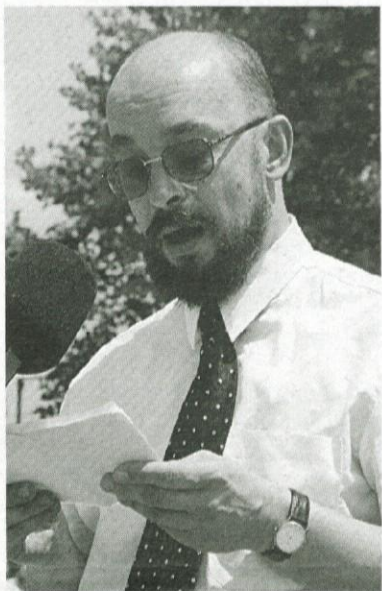

Nesnaga na divjem odlagališču ob koncu avtoceste

Po travničku zelenem en kosec kosi, pa so goste meglice, še videt ga ni ...

IZZVENEL JE 29. TABOR SLOVENSKE PEVSKIH ZBOROV V ŠENTVIDU

Slavnostni govornik je bil Vojko Stopar.

Šentvid pri Stični je junijsko vročo nedeljo gostil 29. Tabor slovenskih pevskih zborov, ko je iz šest tisoč grl donela pesem o štirih letnih časih. Pomlad, poletje, jesen in zima: prav vsak letni čas ima svoj čar in pesmi o tem je prepevalo okoli 240 zborov, ki so se letos udeležili tabora.

Šentvid, prijazen kraj, je ponovno izkazal svoje gostoljubje: da pa je bilo vse tako, kot je treba, gre seveda zasluga upravnemu odboru prireditve.

Letošnja posebnost je bila prisotnost približno štiridesetih ameriških pevcev, sicer na evropski turneji, ki so združili glasove v mogočnem zboru. To je bilo verjetno za njih enkratno doživetje brez primere.

Slavnostni govornik je bil Vojko

Stopar, direktor Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti, ki je med drugim dejal: »Da poje vsa družina, vsa šola, vsa vas, vsa pokrajina in na koncu Tabor v Šentvidu, na tisoče posameznikov, mladih zares ali vsaj v spominih, je redkost in posebnost in posebna sreča.«

Pevke in pevce je spremljal občinski pihalni orkester Trebnje, pod vodstvom prof. Igorja Teršarja, predstavila se je tudi folklorna skupina

Petje 6.000 pevcev je popestrila folklorna skupina Kres iz Novega mesta.

Kot vsako leto so tudi primorci prišli s sodečkom vina.

Kres iz Novega mesta, dirigent največjemu zboru pa je bil Igor Švara. Povezovalce prireditve je bil dramski igralec Pavle Ravnohrib.

Tabor pevskih zborov se je v Šentvidu začel že v soboto, ko so se predstavili, kot je to že običaj, zamejski pevski zbori. Žal na prireditvi ni bilo zbora iz Zagreba (prišli pa so v

nedeljo), Madžarske (njihov član se je oženil) in Pliberka.

Pa še nekaj. Vsi, ki smo bili v soboto zvečer v Šentvidu, smo bili priča enkratnemu dogodku. Bil je to prekrasen ognjemet, ki so ga sicer deležni le Ljubljanci in obiskovalci ob posebnih priložnostih.

Jelka Božič

NARAVNA IN KULTURNA DEDIŠČINA VASI DOB PRI ŠENTVIDU

Pogled na vaško cerkev sv. Petra

Na severnem robu kraške kotline se nahaja večja gruščasta vas Dob. V njeni bližini ponikne potok Dobovščica, ki se v zgornjem toku imenuje tudi Gražarjev potok.

Vas je v preteklosti ob deževju večkrat trpela zaradi povodnji; v daljših sušnih obdobjih pa zaradi pomanjkanja vode. Roman Savnik, ki je v svojem prispevku v knjigi z naslovom Dolenjska zemlja in ljudje med drugim opisal tudi problem kraške vode na območju Stične,

Šentvida, Vira in Doba, je zapisal, da se večina vode z območja Gradišča pri Stični in Šentvida steka mimo Velikih Pec v Dobovško uvalo Pod steno in v globel Pekel. Kadar sta se ti dve globeli ob deževju napolnili, se je voda razlila po poljih okoli Doba, pogostokrat pa je zalila tudi marsikatero hišo v vasi in celo vaško cerkev.

K poplavam je veliko pripomogel potok Dobovščica, ki privre na površje v Šentpavlu, zato se ga je

oprijelo tudi ime Šentpavelščica. Zaradi pogostih poplav so se vaščani Doba v tridesetih letih odločili, da poskusijo potok ukrotiti. Ob njegovi strugi so očistili in poglobili več ponorov: Mežnarjevo jamo, Grabovčevo jamo, Gačjo kov in Krulčevo jamo. Ponori si sledijo od vaške cerkve proti avtomobilski cesti in so še danes dobro ohranjeni. So do 10 metrov globoki, obzidani in zaščiteni s kovinsko mrežo. Na betonskem obodu Gačje kovi je še vedno vidna letnica 1938. Potok je sedaj reguliran. Po ozki strugi se steka v Grabovčevo jamo.

Da so Dob in okoliške vasi ob daljših sušnih obdobjih trpele pomanjkanje vode, pričajo neke listine, ki so bile do pred nekaj leti shranjene v arhivu vaške cerkve. V njih naj bi bile zapisane pravice

Grabovčeva jama

Dobovščica se danes izteka v Grabovčevo jamo.

okoljskih naselij pri zajemanju vode. Danes te listine verjetno hrani Nadškofijski arhiv v Ljubljani. Tudi ljudsko izročilo govori o tem, da je v sušnem obdobju večkrat nastala velika kolona voz od Brega pri Dobu, kjer so vodo zajemali, pa vse do Pokojnice.

Vas Dob se prvič omenja leta 1145, ko postane stiška posest. Nato zgodovinski viri molčijo vse do 17. stoletja, ko se omenja vaška cerkev. Podružnična cerkev sv. Petra stoji na vzhodnem robu vasi. Umetnostni zgodovinar dr. Stane Mikuž je o njej zapisal, da se prvič omenja šele leta 1643. Po njegovem mnenju je bila cerkev temeljito prezidana, tako da

noben stavbni detajl ne dovoljuje sklepati na njeno večjo starost. Največjo cerkveno dragocenost predstavlja oljna slika iz 2. polovice 17. stoletja, ki prikazuje Marijo dobrega sveta. Slika je delo baročnega slikarja Fortunata Berganta, ki je znan med drugim tudi po tem, da je naslikal križev pot v stiški samostanski cerkvi. Cerkev je v notranjščini v celoti poslikana z različnimi dekorativnimi vzorci. Zanimiv je zlasti motiv zavese na stenah oltarnega prostora. V zadnjem času cerkev obnavljajo prizadevni vaščani.

(se nadaljuje)

Dušan Štepec

ČE NE BO SONCA, GA BOMO PA NARISALI

Ex tempore Gradišče

Slikar iz Kamnika g. Potnik je razveseljeval sodelujoče s portretiranjem.

Gradišče je ta trenutek ena najpri-
jaznejših izletniških točk v naši obči-
ni. Največje zasluge za to ima prav
gotovo Planinsko društvo Šentvid pri
Stični.

Že v prejšnji številki Klasja nam je
oskrbnik na Gradišču - Maks Jerin -
predstavil nekaj novih zamisli. Med
temi je tudi sodelovanje s kulturnimi
skupinami, ki naj bi obogatile turis-
tično ponudbo na tem prijaznem
koščku Dolenjske.

Za začetek je Kulturno društvo
likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri
Stični v juniju tu organiziralo Ex
tempore Gradišče 98. Na temo
Gradišče in okolica, Sonce in sence
Dolenjske, so ustvarjali številni
likovni samorastniki iz vse Slovenije.

13. junija dopoldne, ko so se
začeli zbirati, je kazalo, da jim lahko
sicer dobro organizirano srečanje
pokvari le vreme. Vendar pa so bili
sodelujoči optimistično razpoloženi

valo, saj so organizatorji zanj poskr-
beli s sedemdesetimi litri golaža,
dišečimi jagodami in domačo potico.
Med malico jih je pozdravil tudi
predsednik KS Šentvid pri Stični

Golaž za lačne slikarje.

Jaka Sever, neumorna predsednica
šentviškega likovnega društva
Antonija Novak pa je sodelujočim

Kvartetom Stična in Šentviškimi
slavčki.

Okoli poldneva, ko so slikarji
začeli z delom, je posijalo tudi
sonce, ki je dolenski pokrajini
ponudilo dodatnih barv. Izkušenim
so se pridružili tudi mladi slikarji iz
OŠ Ferda Vesela in Centra za zdravl-
jenje boleznih otrok Šentvid.

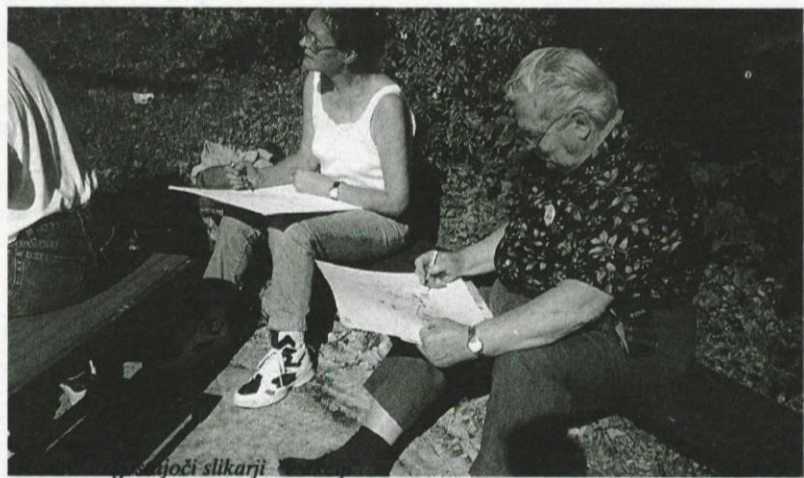
Zadnji slikarji so se s težkim srcem
od Gradišča poslovili šele naslednji
dan zvečer (planinci so jim postavili
hotel Penzl, v katerem so lahko pres-
pali!) in obljubljali, da še pridejo.
Sicer pa so morali doma dokončati
svoja dela, ki so jih čez en teden že
moral postavit na ogled.

Tudi razstavo so pripravili člani
šentviškega likovnega društva v
prostorih osnovne šole in tako

popestrili dogajanje letošnjega kul-
turnega tedna. Razstavo, ki so jo
združili z razstavo izdelkov šole, si je
ogledalo več kot tisoč obiskovalcev.
Sicer pa so na slavnostni otvoritvi
sponzorji razdelili tudi nagrade tis-
tim ustvarjalcem, ki jih je izbrala
strokovna žirija. Podelili so štiri
nagrade in eno pohvalo ter še tri
juniorske nagrade. Ostalim
udeležencem so razdelili zahvale za
sodelovanje. Tokrat se zahvaljujemo
še vsem sponzorjem, še posebej
hvaležni pa smo ekipi na Gradišču z
Maksom Jerinom na čelu za vso
požrtvovalnost in pomoč pri izvedbi
Ex tempore. Predsednica likovnega
društva Antonija Novak pa je
poudarila, da pohvale zaslužijo tudi
vsi člani društva, saj je vsak pri izved-
bi Ex tempore pomagal po svojih
močeh.

Likovno razstavo si lahko od 23. 6.
ogledate v Galeriji likovnih
samorastnikov v Črnučah.

KM

in izjava enega naših slikarjev: "Če
sonca ne bo, ga bomo pa narisali," je
bila na mestu.

Dobro razpoloženje umetnikov se
je, kljub kilavemu vremenu, stopnje-

predstavila nadaljnji razpored
dneva. Na programu je bilo seveda
likovno ustvarjanje, udeležence pa je
povabila še na kosilo, na večerno
gledališko predstavo Dan oddiha
KD Temenica in nočni kres s

NAGRADE STROKOVNE ŽIRIJE EX TEMPORA GRADIŠČE SO PREJELI:

PRVA NAGRADA: sponzor Pekarna Grosuplje: MIRO ŠVIGELJ (Društvo likovnih samorastnikov Ljubljane)

DRUGA NAGRADA: sponzor Zavarovalnica Triglav: PETER MAROLT (Samostojni)

TRETJA NAGRADA: sponzor Ljubljanska banka Ivančna Gorica: IDA REBULA (Društvo likovnih samorastnikov Ljubljane)

ČETRTO NAGRADA: sponzor Občina Ivančna Gorica: VLADO CENCELJ (Kulturno društvo likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični)

PETO MESTO - pohvala: JOŽE TRONTELJ

JUNIORSKE NAGRADE SO PRISPEVALI V PEKARNI VRHNIKA IN PEKARNI RAMPEK ZA:

- JASMINA SAMARDŽIČA (Zavod dr. Marka Gerbca)
- MANCO ZUPANČIČ (OŠ Šentvid pri Stični)
- BORISA PAJKA (OŠ Šentvid pri Stični)

BOŠ ŠTUDIRAL ...?

Čas je ugoden za študijske odločitve..

Mogoče se je kdo med vami vpisal na študij bibliotekarstva na Filozofski fakulteti, mogoče kdo o tem še razmišlja (za naslednje leto, letos...?) Mogoče vas enostavno zanima, kakšen je poklic bibliotekarja. Ker me nekateri res sprašujejo o tem, je tu odgovor.

Naj omenim, da je odslej, v dobi informatike, ta študij verjetno bolj primeren za naravoslovno kot družboslovno usmerjene dijake, da je poklic perspektiven in zelo zanimiv ter pester (psihološka, pedagoška znanja, računalništvo, jeziki, informatika, organizacija poslovanja, katalogizacija, klasifikacija...). Mlada, interdisciplinarna veda torej, tudi z možnostmi različnih specializiranih zaposlitev (lahko zgolj izposojevalca, lahko katalogizatorja, klasifikatorja, lahko se ukvarja z vsebinsko obdelavo gradiva, vzgojo in izobraževanjem uporabnikov, poizvedovanjem po različnih bazah podatkov, dela na oddelkih s CD-romi...) v različnih knjižnicah (od šolske, specialne, splošnoizobraževalne, muzejske, NUK...).

Sicer pa si vsi, ki vas zanima, kako poteka delo v knjižnici, lahko ogledate domačo stran Knjižnice Grosuplje na Internetu <http://www.gro.sik.si>. Lahko pa pošljete svoja vprašanja po elektronski pošti: Ksenija.gro.sik.si ali pa se seveda mimo tehnike prav po človeško pogovorimo.

Če ne boš študiral bibliotekarstva, temveč kaj drugega, boš knjižnico vseeno potreboval. Pa lepe počitnice!

P.S. Potrebujete kakšno poletno čtivo?

TANJA TOMAŽIČ: ŽIVETI GLASBO

Ob zaključku šolskega leta so učitelji mentorji s svojimi učenci marsikje predstavili celoletno delo staršem, prijateljem, sorodnikom.

Nazadnje smo si lahko ogledali tudi dve prijetni glasbeni predstavi male glasbene šole in glasbene pripravnice v Ivančni Gorici. Kasneje smo se pogovarjali z mentorico (režiserko, scenaristko, rekviziterko, šepetalko...) Tanjo Tomažič o njenem delu. Najprej je hotela pohvaliti vse male glasbenike-igralce, ki so bili Barbara Trunkelj, Neža Strmole, Marion van Midden, Lovrenc Bregar, Erik Grabljevec, Jan Trunkelj, Uroš Zoren in Pia Porenta v igrici Pikapolonica Pika ter Simona Kotar, Maja Kovačič, Nika Ilovar, Špela Čampa, Tjaša Kavšek, Nataša Gorišek, Vida Murn, Nika Markelj in Nika Ferkulj v igrici Sapramiška.

Šele potem sva lahko nadaljevali pogovor o njenem siceršnjem delu na glasbenem področju, ki pa ga res ni malo. Tanja se je 10 let učila igranja klavirja, 6 let orgel in je sedaj zaposlena v Glasbeni šoli Grosuplje. Tu poleg že omenjene male šole in pripravnice v Ivančni Gorici izvaja še pouk nauka o glasbi, uči blok flavto, električne klaviature, vodi deški zborček. V privatnem življenju vodi še vokalno skupino Šentviški slavčki, s katero prepevajo v cerkvah, na različnih prireditvah (nazadnje na Magistratu in na Pogačarjevem trgu ob Dnevu državnosti), porokah..., s Šentviškimi fanti in triom Pavla Malnariča so pred kratkim posneli kaseto, na Krki vodi otroški zborček... Ta trenutek pripravlja diplomski orgelski koncert, seveda pa igra na orgle tudi v domačem kraju. V novem šolskem letu bi rada sestavila orfovo skupino in nadaljevala še vse ostale našteje dejavnosti.

Pa še nekaj: če Tanjo srečate, je kljub tolikemu delu vedno nasmejana, tako nasmejana, da bi človek kar zapel. Sicer pa: glasba in smeh gresta menda vkup!

JUBILEJ, ČRNSKE DUHOVNE PESMI in PATER BRANKO V BALONU

10. 6. 1998 je bila v prostorih stiške opatijske tiskovne konferenca, na kateri so predstavili najnovejšo knjižno izdajo, ki še posebej zaznamuje jubilejno leto. Kot je v uvodu povedal g. opat dr. Anton Nadrah so v skladu s cistercijsko tradicijo dejavni tudi na knjižnem trgu. Z načrtovanjem jubilejnih izdaj so začeli že pred desetimi leti. Prvi sad teh prizadevanj je obširno znanstveno delo dr. J. Mlinariča, ki je na več kot 1000 straneh obdelal zgodovino stiške opatijske od njenega nastanka (1136) pa do njene ukinitve (1784). To monumentalno delo je izšlo že leta 1995. Letos izdano delo

V. T. Arharja Oživljena tihota pa je nekako nadaljevanje prvega, saj obravnava življenje opatijske od njene oživitve 1898 pa do danes. Devetstoletnico cistercijskega reda so počastili z izdajo jubilejnega zbornika, ki bo izšel tudi v nemškem jeziku.

G. opat se je v uvodnem govoru zahvalil občini za res zgledno sodelovanje in še posebej za finančno pomoč, ki je bila opatijska v jubilejnem letu deležna. To je še posebej važno, ker vladne ustanove jubilejnim projektom niso namenile potrebne finančne pozornosti. Spet so bili

posamezniki tisti, ki so s svojimi darovi pomagali, da so načrtovana dela sploh izšla. (Štiri podjetja oz. podjetniki in dvoje velikodušnih posameznikov, ga. M. Smrekar, pesnica in invalidka, in g. dr. Bernard Slovša, nekdanji član stiške samostanske skupnosti, sedaj pa biva v Meranu na Južnem Tirolskem.)

O težavah in zgodbah tiskanja je govoril direktor Dolenjske založbe F. Šali. Ker je ta založba tiskala že Mlinaričevo delo, se je odločila "da, če je že rekla A, reče tudi B" in natisnila tudi Arharjevo monografijo. Tisk obeh monografij je finančno podprla stiška opatijska sama, saj se zaveda, da obe deli pomenita spodbudo raziskovalcem bogate stiške zgodovine.

Dr. F. Dolinar je predstavil monografijo zaradi bolezni odsotnega V. T. Arharja. Poudaril je, da je Arharjevo delo dragocen prispevek h krajevni zgodovini. Pisana je zelo poljudno, obravnava tudi dogodke in čas, ki so ga ljudje še sodoživljali, zato bodo domači bralci gotovo radi segali po njem. Avtor je zbral podatke, nanizane v knjigi, v sočasnem dnevnem časopisu, po arhivih in s pomočjo pričevanj. Posebno pričevanja so pogosto osebno obarvana,

znanstveni prikaz tega obdobja pa bi nujno predpostavljali objektivno osvetlitev zgodovinskih dogodkov. To pomanjkanje znanstvene objektivnosti pa je tudi ena redkih pomanjkljivosti tega dela.

Mag. F. Baraga je zelo natančno predstavil vsebino jubilejnega zbornika. Poleg temeljnih člankov izpod peresa papeža Janeza Pavla II., metropolita dr. F. Rodeta in generalnega opata reda Esteve, ki vsi skušajo povezati bogato preteklost reda s sedanostjo in prihodnostjo Cerkev, se nizajo članki, ki prikazujejo Stično z različnih zornih kotov. Zbornik je bogato opremljen s fotografijami, ki jih je mojstrsko izdelal studio Markelj. Naslovnico pa krasi posnetek Stične, ki ga je z balona naredil pater Branko Petauer.

Ob koncu tiskovne konference se je oglasil tudi župan prof. Jernej Lampret, ki je tako, kot že prej g.

opat, omenil prijateljsko sodelovanje med občino in samostanom, saj gre za skupno kulturno dobro. "Priznal" je tudi, da je Mlinaričevo delo o Stični eno izmed njegovih večernih sproščujočih branj.

Tiskovno konferenco je sklenil stiški kvartet, ki je z ubranim petjem črnskih duhovnih pesmi v slovenskem prevodu poskrbel za primerno vzdušje. Tako je preprosta tiskovna konferenca izvenela kot kulturni dogodek. Seznaniti javnost z deli, ki bogatijo naš kulturni prostor, je gotovo prepotrebno kulturno dejanje.

Vse izdaje so izredno zanimive in ne bi smele manjkati v nobeni javni knjižnici. Za marsikatero našega prijatelja ali znanca pa bi lahko bile dobrodošlo darilo in privlačno branje.

M. Ficko

JUBILEJNO LETO 1998 STIŠKI SKRIPTORIJI

Samostansko šolstvo

Cistercijani se sprva niso ukvarjali z dušnopastirskim delom, saj so v osnovi kontemplativni red. Z razvojem srednjeveškega fevdnega sistema in v okviru cerkvenopravne ureditve slovenskega ozemlja pa se neposrednemu dušnopastirskemu delu na župnijah niso mogli več izogniti. Slovensko ozemlje je tostran Drave upravljal oglejski patriarhat, za ozemlje onstran Drave pa je bil pristojen Salzburg. Osrednja Slovenija je spadala torej pod pristojnost Ogleja, ki pa je zaradi oddaljenosti vedno več pristojnosti prepuščal prafaram in samostanom na ozemlju patriarhata. Med njimi je imel stiški samostan izredno pomembno vlogo.

Kot dušni pastirji so redovniki prihajali v neposredni stik z ljudmi. Za to delo se je bilo treba temeljito pripraviti. Vsak samostan je imel

šolo, kjer so se sprva resda vzgajali redovniki oziroma duhovniki, kasneje pa so bile te šole odprte tudi za druge. Spomnimo se le na znamenitega Gallusa, za katerega menijo, da se je sprva šolal v Stični.

Stiški rokopis

Ne smemo pozabiti, da so se morali menihi naučiti tudi jezika dežele in ljudi, kjer so živeli. Še posebej je bilo to potrebno pri dušnopastirskem delovanju. Zato je popolnoma razumljivo, da znameniti stiški rokopis, eden najpomembnejših rokopisov naše kulturne zgodovine, vsebuje molitve, obrazec za splošno spoved in kitico ljudske cerkvene pesmi v slovenskem jeziku. Besedila so bila zapisana v prvi polovici 15. stoletja, jezik ohranjenih besedil pa je starejši, saj po mnenju jezikoslovcev sega v 13. ali 14. stoletje. Gre torej ravno za čas, ko so cistercijani

začeli z rednim dušnopastirskim delovanjem na ozemlju, ki so ga imeli v svoji lasti (ker so ga dobili v dar od dobrotnikov) ali pa so ga v imenu cerkvenega kneza npr. oglejskega patriarha, le upravljali in oskrbovali.

Skriptorij ali prepisovalnica in njeni prebivalci

Ena od najpomembnejših dejavnosti vsakega srednjeveškega samostana je bilo zapisovanje in prepisovanje besedil. Menihi so prepisovali ne le besedila krščanskih mislecev in pisateljev, pač pa so s prepisovanjem ohranili dragoceno antično kulturno dediščino - dela antičnih piscev in filozofov. Vsak samostan je imel poseben prostor, skriptorij, kjer so pisanja večji menihi ustvarjali rokopise, ki jih danes kot dragocene umetnine hranimo v dobro varovanih sefih narodnih knjižnic in arhivov.

Rokopisi so bili pogosto bogato umetniško okrašeni, prepisovalci so bili namreč nemalokrat tudi izredni umetniki. Okraševali so začetnice

(inicialke) besedil, ki še danes niso izgubile svojega čudovitega barvnega leska. Še danes lahko strmino nad pestrostjo in živostjo barv, ki še posebej izstopajo, ker so rokopisi pisani na pergamentu, ki je največkrat rumenkaste ali bele barve. Strokovnjaki dandanes že po motiviki in načinu upodobitve znajo določati čas in kraj nastanka posameznega rokopisa, nekateri pa so sposobni celo prepoznati iluminatorja (okraševalca rokopisnih besedil) po samo zanj značilnih potezah in barvah. Iluminatorji so sami mešali in ustvarjali barve, zato so potrebovali nemalo znanja tudi iz kemije. Barve so bile bodisi akvarelne bodisi razne obarvane tinte ali pa gostejše namešane barve, s katerimi so prekrivali osnovo. Pri pomembnejših besedilih oziroma dokumentih, npr. tistih, ki so bili namenjeni imenitnim naročnikom, pa se pojavita celo srebro in zlato, bodisi v obliki kovinske tinte ali pa kot zlata ploščica, ki jo je iluminator prilepil na pergament in tako ustvaril čudovito podlago, na katero je slikal splet živobarvnih rož.

Ker so bili cistercijski samostani, kot smo že večkrat ome-

nil, povezani med seboj na evropski ravni, so se znanja in vplivi pretakali tudi na tem področju. Stiški rokopisi, 25 rokopisov v 31 zvezkih iz obdobja med 12. in 15. stoletjem, spadajo v sam vrh evropske rokopisne umetnosti. Hranijo jih v rokopisnem oddelku Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Žal ne predstavljajo vsega bogastva nekdanje samostanske knjižnice. Ko je namreč cesar Jožef II. stiški samostan razpusil, se je dragocena dediščina porazgubila po ozemlju monarhije. Danes imajo del stiških rokopisov tudi na Dunaju in v Gradcu.

Veliki samostani so sami poskrbeli tudi za pergamente, imeli so posebnega mojstra, pergamentarja, ki je iz ovčjih, kozjih ali telečjih kož izdeloval pergamente, ki so jih uporabljali v skriptoriju. Koliko ljubezni in truda skriva v sebi vsak od rokopisov! Njegovi ustvarjalci so že davno pokojni, tihi in skromni, brez imen. Zaslužijo si vsaj spoštljiv spomin, ker so ustvarjali in ohranjali našo kulturno dediščino.

M. Ficko

Prihodnjič: Cistercijani, pospeševalci gospodarskega razvoja

ZAGRIŠKI FANTJE V GROSUPLJU

Konec majnika so pevci iz Ivančne Gorice in Šentlovrenca - imenovani tudi Zagriški fantje - pod vodstvom pevovodje Darka Bregarja peli v Domu starejših občanov v Grosuplju. Oskrbovancem so bile domače in doživeto zapete pesmi tako všeč, da so nekateri proti koncu še sami pritegnili s pevci. Prireditev je lepo uspela, zato obisk Zagriških fantov v grosupljskem domu zagotovo ni bi zadnji.

L. Sever

"Položila mu je moker robček na čelo."

Za dvorana v temeniškem Domu krajanov je bilo 2. in 3. maja ponovno več kot očitno, da je premajhna. Na odru so domači igralci Kulturnega društva Temenica uprizorili Katajevo komedijo v treh dejanjih DAN ODDIHA. Predstava je navdušila gledalce, kar se je odražalo v smehu in dobri volji, ki je spremljala vse predstave, vključno z generalko. V kraju, kjer to ni ravno vsakdanji dogodek, si podobnih prireditev še močno želimo.

Jože Rojec

OŠ STIČNA NADALJUJE Z USPEHI NA ŠPORTNEM PODROČJU

V času, ko se približujemo koncu šolskega leta, so na vrsti še zadnja tekmovanja. Letnemu času primerno se tekmovanja odvijajo na prostem. Tako so tekmovalci enkrat izpostavljeni hudim pripekam, drugi pa deževju.

Vendar vse to učenec in učencev ne moti. Kot že mnogokrat, so se izkazali tudi tokrat.

Največ naših učencev tekmuje v atletiki. Tako jih je bilo 14. maja na medobčinskem prvenstvu kar 78. Poleg njih pa še nekaj več kot 50 s podružnične šole Višnja Gora. Na tekmovanju sme vsak tekmovalac nastopiti samo v eni disciplini. Starejši učenci tekmujejo v osmih, mlajši pa v šestih disciplinah.

Ekipno so naši tekmovalci premočno osvojili prvo mesto. Po kategorijah smo bili prvi pri starejših dečkih, starejših deklicah in mlajših dečkih. Mlajše deklice so osvojile 2. mesto.

Prva mesta so osvojili: Damjana Bijek (ml. dek. - skok v daljino), Mitja Pevc (ml. dečki - met žogice), Andraž Blatnik (ml. dečki - skok v daljino), Zoran Šunjić (ml. dečki - skok v višino), Sebastjan Šinkovec (ml. dečki - 1000 m), štafeta 4 x 100 m pri starejših učencih in učenkah, Simona Okorn (st. deklice - met žogice), Jasmina Turk (st. deklice - 60 m), Uroš Vozel (st. dečki - skok v višino) in Jože Petek (st. dečki - 300m).

Druga mesta so osvojili: Rok Sadar, Gregor Jager, Elvedin Mušelj, Helena Gregorčič, Anita Hočevar, Dario Biščan, Sašo Vozel, Aleksandra Osvald in Urša Petelinc.

Tretji pa so bili: Maja Zajc, Luka Strnad in Ivo Pevc ter štafeta deklic podružnične šole iz Višnje Gore.

Na osnovi rezultatov je pravico do udeležbe na področnem prvenstvu dobilo kar 21 tekmovalcev in tri štafete. Tako smo na področnem prvenstvu v Ljubljani 22. maja nastopili z do sedaj rekordnim številom tekmovalcev - 30.

Najbolje so se uvrstili:

- Sebastjan Šinkovec (1. mesto v teku na 1000 m pri ml. dečkih),
- Simona Okorn (2. mesto v metu žogice pri st. deklicah),
- Elvedin Mušelj (3. mesto v metu žogice pri st. dečkih),
- Jože Petek (3. mesto v teku na 300 m pri st. dečkih) in
- štafeta dečkov 4 x 100 m v postavi Gregor Jager, Ivo Pevc, Boštjan Kresal in Jože Petek, ki je zasedla 3. mesto.

Naslednje tekmovanje je bilo 4. 6., prav tako v Ljubljani, in sicer državno prvenstvo. Tudi tu smo nastopili z do sedaj rekordnim številom nastopajočih. Kar 12 se jih je uvrstilo med najboljše v državi. V posamezni disciplini nastopi 24 najboljše uvrščenih s področnih prvenstev.

Naši tekmovalci so dosegli naslednje uvrstitve:

OŠ Stična, Marjan Potokar

Predstavljamo vam športna društva v naši občini Športno društvo Stična

Športno društvo Stična je bilo ustanovljeno leta 1995 na pobudo nekaterih športnih zanesenjakov, da bi zopet obudili športno dejavnost v Stični. Le-ta je v osemdesetih in v začetku devetdesetih let skoraj popolnoma zamrla in spomin na aktivna rokometna ter šahovska leta je skoraj zbledel.

ŠD Stična je društvo, ki se ukvarja s športno rekreacijo in ni usmerjeno v tekmovalno-vrhunski šport. Ima tri sekcije. Zvrst, zaradi katere so se odločili ustanoviti društvo, je mali nogomet, takoj zatem so ustanovili tudi sekciji za namizni tenis in košarko. Vse tri so aktivne in uspešno nastopajo v občinskih in medobčinskih rekreativnih ligah.

Igralci malega nogometa igrajo v občinski ligi pod imenom Dixi, ki je njihov pokrovitelj, prav tako pa sodelujejo tudi v ljubljanski občinski ligi. Poleg sodelovanja v omenjenih ligah se udeležujejo še tekem

na raznih odprtih turnirjih v malem nogometu.

Igralci namiznega tenisa imajo dve ekipi, od katerih ena nastopa v 1. medobčinski rekreativni ligi pod imenom Optika Erjavec, druga pa pod imenom Mek Met v 2. ligi. Aktivni so predvsem v času od septembra do aprila, ko redno dva- do trikrat vadijo v kulturnem domu v Stični.

Košarkarji imajo tudi dve ekipi, ki nastopata v občinski ligi. To sta ekipi Stična boy in ŠD Stična. Pozimi igrajo košarko dvakrat tedensko, in sicer ob sredah v telovadnici OŠ Šentvid pri Stični, ob petkih pa v telovadnici ŠC Ivančna Gorica. Poleti pa igrajo na svojem igrišču v Stični.

Sedanji predsednik društva Štefan Erjavec ml. pravi, da so tudi sicer zelo aktivni, predvsem pri renoviranju že zelo dotrajanega asfaltnega igrišča. Tam so resnično

opravili veliko dela, saj so na novo postavili zaščitno ograjo okrog igrišča ter reflektorje. Pri teh delih je nedvomno treba izpostaviti veliko vlogo ustanovnega predsednika društva Štefana Erjavca st. . Trenutno se ubadajo s problemom preplastitve asfaltnega igrišča in menda naj bi bila letos poleti stvar gotova, tako da bo igrišče imelo res lepo podobo. Veliko del na igrišču so opravili sami, velik posluh za njihovo aktivnost pa ima tudi KS Stična, ki se ji za podporo najlepše zahvaljujejo. Še posebej so zadovoljni, ker jim ni treba plačevati el. toka pri uporabi razsvetljave na igrišču in najemnine za uporabo kulturnega doma, kjer vadijo igralci namiznega tenisa. Prav tako se želijo zahvaliti občini Ivančna Gorica, ki jim je tudi pomagala.

In prav je tako, da se jim poma-ga, saj se premalo zavedamo, kako pomembno je, da mladini pa tudi starejšim omogočimo, da svojo energijo sproščajo na športnih igriščih.

Simon Bregar

NEKAJ O MOTO ŠPORTU VČERAJ IN DANES

O tem, da ima moto šport v naših krajih dolgoletno in uspešno tradicijo, priča ta fotografija, posneta pred 63 leti. Takratni Moto klub Ilirija iz Ljubljane je v Ivančni Gorici organiziral srečanje svojih članov in ostalih ljubiteljev moto športa celotne Dolenjske. Odziv je bil več kot zadovoljiv, saj je fotografu le z veliko mero spretnosti in znanja uspelo spraviti v objektiv fotoaparata le delno število udeležencev z njihovimi jeklenimi konjički.

Srečanje je imelo tudi velik organizacijski pomen za nadaljnji razvoj tega športa, saj je bilo sprejetih nekaj pomembnih dogovorov. Med drugim tudi sklep o pripravi na motociklistične dirke od Velike Loke do Čateža, na katerih je nato

kot tekmovalce sodeloval tudi g. Lojze Kovačič (Balantov Lojz) iz Radohove vasi.

Skoraj z gotovostjo lahko trdim, da je ravno to srečanje predstavljalo temeljni kamen vsemu nadaljnjemu razvoju moto športa. Pomeni pa tudi dogodek v razvoju motorizacije in z njo povezanih dejavnosti. Nekakšno rdečo nit skozi dolgoletno neprekinjeno delo v tej športno-gospodarski panogi predstavlja AMD Šentvid, ki že vrsto let prireja dirke v motokrosu, v zadnjih letih celo za državno prvenstvo.

Ob koncu svojih kratkih spominov, bi izrekel še iskrene čestitke vsem šoferjem in avtomekanikom za njihov stanovski praznik, 13. julij.

Franc Kalar

MEDNARODNI TURNIR V KOŠARKI NA VOZIČKIH

Med prvomajskimi prazniki je Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine pripravilo drugi mednarodni turnir v košarki na vozičkih, imenovan Pogačnikov memorial.

Na turnirju so poleg treh domačih ekip nastopile tudi tri tuje. Ekipa so bile razdeljene v dve skupini.

V športni dvorani Zgornji Kašelj sta se v petek, 1. maja, odigrali dve tekmi z naslednjimi rezultati:

DP Ljubljana	:	TJ Meta - Praha	59 : 33
Flink Stones Graz	:	DP Kranj	40 : 70

V soboto, 2. maja, so bile odigrane štiri tekme:

DP Kranj	:	KIK Bosna	55 : 58
TJ Meta - Praha:	:	DP Novo mesto	34 : 45
KIK Bosna	:	Flink Stones Graz	57 : 51
DP Ljubljana	:	DP Novo mesto	65 : 47

Nedelja, 3. maja, pa se je začela s finalnimi tekmami:

za 5. mesto	Flink Stones Graz :	TJ Meta Praha	50 : 42
za 3. mesto	DP Kranj :	DP Novo mesto	73 : 42
za 1. mesto	DP Ljubljana :	KIK Bosna	44 : 40

Po finalnem srečanju se je izoblikoval vrstni red, ki je ekipi organizatorja prinesel prvo mesto, saj je ekipa DP Ljubljana v finalu premagala ekipo KIK Bosna iz Zenice.

Organizacija turnirja je zelo uspela tudi s finančnega vidika, saj so vse stroške poravnali sponzorji. Širša slovenska javnost pa je bila preko medijev seznanjena s potekom turnirja. Naše območje je poleg radia Slovenija dobro pokrival Radio Zeleni val z vsakodneвно objavo rezultatov.

V imenu ekipe DP Ljubljana, ki je v naši občini znana, saj vsako leto v telovadnici OŠ Šentvid pri Stični odigra prijateljske tekme z ekipo Gradišče (Italija), in v imenu organizatorja se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri uspešni izvedbi turnirja in uspehu ekipe.

Na koncu pa naj dodam, da je ekipa DP Ljubljana v končnici 7. državnega prvenstva v košarki na vozičkih 9. maja 1998 igrala v finalu z ekipo DP Kranj - Experta in z rezultatom 50 : 53 osvojila drugo mesto v državnem prvenstvu za sezono 1997/98.

Dane Kastelic

VESLAČI PREPLAVILI KRKO

V nedeljo, 31. 5. 1998, je potekal tradicionalni, tokrat že 22. veslaški spust po Krki, od vasi Krka do kraja Žužemberk. Vreme je šlo letos organizatorju Kajak-kanu sekciji ŠD Krka zelo na roko, pa tudi vode je bilo v Krki dovolj. Kljub temu pa ni bilo pričakovati tako velikega števila udeležencev, saj je bilo uradno prijavljenih kar 336, kar je za 106 več kot lani, ko je bila udeležba tudi rekordna. Kako veliko je bilo povpraševanje po čolnih, pove že podatek, da so si jih nekateri izposodili tudi v tako oddaljenih krajih, kot sta Kostanjevica in Čatež ob Savi.

Sam spust je na veselje organizatorjev in seveda udeležencev potekal brez zapletov. Kot vsako leto je bilo za udeležence dobro poskrbljeno. Na štartu je ob plačani prijavnini, ki je znašala 1500 SIT, vsak udeleženec dobil spominsko majico in nalepko.

V Šmihelu (na 2/3 poti) je veslače pričakala malica, na zaključnem pikniku na Krki pa še okusna postrv oz. odojek s prilogo. Na koncu je vsak prejel še zaslužen priznanje v obliki fotografije skupinskega štarta.

Ob tem moram omeniti, da je vzporedno s prireditvijo potekala tudi humanitarna akcija, katere pobudnica je bila Mihela Slana. Na njeno pobudo je vsak udeleženec od dane štartnine prispeval 300 tolarjev Društvu za pomoč prezgodaj rojenim otrokom, in sicer konkretno za nakup inkubatorja. Tej humanitarni akciji so se pridružile tudi nekatere domačinke, ki so spekle piškote in ostalo pecivo ter ga na prireditvi tudi prodajale. Akciji se je pridružil tudi Borut Javornik, ki je prispeval denar od petih čolnov in pripadajoče opreme, ki so si jo nekateri pri njem izposodili. Na koncu se je izkazalo, da je bilo za nakup inkubatorja

zbranih 293.700 SIT.

Zanimivo je, da udeleženci ugotavljajo, da je štartnina glede na tisto, kar jim organizator za to nudi, razmeroma nizka. Sploh za današnji čas, ko je vse bolj v modi trženje podobnih prireditev. Organizatorji na to pravijo, da jim ni pomembno, da bi s to prireditvijo dobro zaslužili, saj jim je bolj važno, da prireditev ostane kar najbolj domača in prijetna.

Da pa se računi vendarle izidejo, poskrbijo številni pokrovitelji (zaradi številčnosti zavzamejo večji del prostora na plakatu za objavo prireditev). Že nekaj let sta najpomembnejša BTC in ADD, organizatorji pa si želijo še čimveč takih, kot so: Mobitel, Tiskarna Grafex, Pivovarna Union, Interalta, Asist in Lek. Hvaležni pa so tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli prispevali k lepi športnorekreativni prireditvi.

Glavni organizatorji prireditve (Janez Piškur - predsednik sekcije, Miran Slana in Tomaž Slana) pa se še posebno zahvaljujejo vsem domačinom, ki so pomagali pripraviti res okusno hrano.

Kako uspešna je bila prireditev v celoti, pa morda najbolj zgovorno povedo besede nekdanjega predsednika strokovnega sveta Kajakaške zveze Slovenije, prof. Aleša Vesta, ki pravi: "To je gotovo najboljša enodnevna veslaška športo-rekreativna prireditev v Sloveniji".

Simon Bregar

SIJAJNA SEZONA
NK IVANČNA GORICA

Za nami je najuspešnejša sezona NK Ivančna Gorica v 25-letni zgodovini kluba. V vseh starostnih kategorijah so bile ekipe zelo uspešne, še prav posebej pa pade v oči sijajen rezultat članske ekipe, ki je v 1. ligi MNZ Ljubljana osvojila 1. mesto s kar 21 točkami prednosti pred drugouvrščeno ekipo. S tem se je uvrstila v 3. državno ligo, kjer pa Ivančani tudi ne nameravajo "plesati" le eno sezono. Ta odličen rezultat je dosegla ekipa v sestavi: Jože Gačnik, Robert Gačnik, Aleš Černivec, Uroš Černivec, Aleš Potokar, Robert Potokar, Aleš Trontelj, Sandi Bracovič, Vinko Primc, Milan Zaviršek, Jože Prelogar, Andrej Jerak, Darko Srovin, Matjaž Šimic, Marko Vavpetič, Andrej Janežič, Mohamed Čosič in Dragan Milanović. Ekipo sta vodila glavni trener Nedeljko Gugolj in pomočnik Ivan Potokar. K uspehu ekipe je veliko prispevala tudi uprava kluba v sestavi: Janez Hrovat, Jure Kos, Plantarič, Iztok Derganc, Zoran Iliškovič, Marko Ilovár, Jaka Sever in Ivan Potokar.

Ekipo pa ni bila uspešna samo v ligi (NK Ivančna Gorica ima tudi najboljšega strelca lige, kar si je priigral ambruški matador Sandi Bracovič), ampak je odlično igrala tudi v slovenskem pokalu, kjer se je uvrstila med 32 najboljših, potem ko je premagala ekipo Kolpe s 4 : 1. Strelci na tej tekmi so bili: A. Černivec 2, J. Gačnik in Jerak pa po 1. Tudi to je največji uspeh v zgodovini kluba oz. klubov iz bivše občine Grosuplje. Imajo pa tudi že tekme za uvrstitev med najboljših 16 ekip v Sloveniji. To je ekipa Naklo Triglav, ki se je letos uvrstila v 1. SNL. Tekma bo 24. avgusta. Klub se ob tej priliki zahvaljuje glavnim sponzorjem: IZVIR, BOMAX, FARMA STIČNA, IMP in vsem ostalim, ki so pomagali do velikih uspehov, obenem pa vabi gledalce, naj si v čimvečjem številu ogledajo tekme v prihodnji sezoni.

V klubu pa niso bili uspešni samo člani, temveč tudi igralci v ostalih starostnih kategorijah. Kadeti so igrali v 1. MNZ Ljubljana in osvojili

odlično 3. mesto, vse do zadnjega pa so bili celo v igri za 1. mesto, ki bi jih pripeljalo v 2. državno ligo. Trener ekipe je Ilija Barukčič, zanj pa so igrali: Sebastjan Kovačič, Borko Ilić, Goran Furd, Elvedin Mušeljić, Gregor Jordan, Živan Jovanović, Gašper Kadunc, Ivica Furd, Dušan Škorič, Gregor Jager, Aleksander Duša, Janez Mohar in Goran Škorič.

Odlično so se odrezali tudi starejši dečki, ki so igrali v 2. MNZ Ljubljana. Osvojili so namreč 1. mesto in s tem uvrstitev v 1. MNZ Ljubljana. Ekipo je vodil Bojan Clemente, zanj pa so igrali: Klemen Zaletel, Gašper Kavšek, Miha Zorec, Rok Duša, Sebastjan Pirnat, Elvedin Mušeljić, Aleksander Clemente, Rok Sadar, Gregor Jager, Dušan Škorič, Igor Njenič, Ivo Pevec, Nikola Jefim, Rok Zupančič in Danijel Kastelic.

Mlajši dečki so igrali v 1. MNZ Ljubljana. Po razburljivem finišu so si uspeli izboriti obstanek v tej ligi. V odločilni tekmi za obstanek so v Trbovljah premagali domači Rudar s 5 : 2. Za ekipo so nastopali večinoma zelo mladi dečki, ki lahko v tej starostni kategoriji igrajo še 3 - 4 leta. Ekipo vodi Dervo Ugorak, zanj pa so igrali: Darijan Kastelic, Luka Sadar, Jože Kotar, Igor Koščak, Žiga Zajc, Darijo Biščan, Alen Ugorak, Miha Pušlar, Matic Zaletelj, Janez Koščak, Sebastjan Šinkovec, Franci Kadunc, Anže Sadar, Aleš Osvald, Narmin Mušeljić in Aleksander Marinović.

Končne lestvice ostalih starostnih kategorij bodo objavljene v naslednji številki Klasja.

NK Ivančna Gorica pa naj tudi v prihodnji sezoni tako uspešno nastopa.

Simon Bregar

BALINANJE V IVANČNI GORICI

V gozdčku, ki je sicer last stiškega samostana, ima svoj objekt strelska družina Sonja Vesel. Tukaj uspešno opravljajo svojo dejavnost športniki strelci iz Ivančne Gorice. Zraven pa je balinišče. Tukaj treniramo in tudi tekmujejo ivanški balinarji. Iz Ivančne Gorice tekmuje v medobčinski trim ligi dve ekipi: ekipa Ivančna Gorica, ki v letošnjem letu dosega dobre rezultate, in ekipa društva upokojencev, imenovana DU Ivančna Gorica. Ta se je v spomladanskem delu prvenstva uvrstila malo slabše. Vsi pa se trudimo in pridno treniramo ter smo sploh v vseh ozirih zelo prizadevni. V bližnji prihodnosti bomo naredili korak naprej z ustanovitvijo balinarskega kluba. Tako bi lahko tekmovali v Ljubljanski regiji. Povečali bi tudi število ekip na tri ali štiri. Zato bi si želeli novih prizadevnih in perspektivnih članov. Ta šport je primeren za mlajše in starejše. Kdor bi se rad

odločil za balinarski šport, mu moramo povedati, da je to zelo preprosto. Priti mora na balinišče in poskusiti metati kroglo. Vsak član, ki se na novo vključi v našo skupino, se hitro navadi na red in disciplino. Kdor ne ve, kaj bi počel, naj se ne gre dolgočasit za šank v gostilno, ampak naj se nam pridruži na svežem zraku in ob dobri volji.

Radi bi zgradili streho nad baliniščem. To je v načrtu za prihodnja leta. Tudi asfaltiranje nekaj deset metrov ceste je v načrtu, če bo občina toliko uvidevna in bo pomagala. S svojim delom pa smo že sami veliko postorili, da lahko treniramo in tekmujejo.

Na koncu bi navedel še urnik treningov za tiste, ki bi se odločili za prijetne ure. Treninki so vsak dan od 17. do 21. ure, v nedeljo tudi dopoldne od 10. do 13. ure.

N.A.

NAŠ MALI NOGOMET SE LAHKO
PRIMERJA S SP V FRANCIJI

Letos poteka pri nas že 4. izvedba občinske lige v malem nogometu, ki se je udeležuje 7 ekip. Tekmujejo ekipe iz Ambrusa (lanski prvak), s Krke, iz Ivančne Gorice in Stične. Pogrešamo pa predvsem kako ekipo s šentviškega in višnjegorskega konca. Kljub temu je liga zanimiva in razmeroma izenačena. Po dobri polovici tekmovalja (po 8 od 14 krogov) se je izoblikoval vrh treh ekip (Izvir, Mizarstvo Trunkelj in Bife pri Matjažu & B-bar), ki mu sledita Studenek s tekmo manj ter Dixi. Začelje sestavljata ekipi MNK Marof in Kanarčki, kar je razumljivo, saj sta novinki v ligi. Naslednje, to je 9. kolo, bo odigrano (oz. je že) v nedeljo, 28. junija, tekme ostalih kol pa bodo jeseni. Pohvaliti velja novost, da se tekme igrajo v nedeljo zvečer, saj se takrat zbere ob igrišču več gledalcev, kar je eden pomembnejših ciljev te lige. Ravno tako so igralni pogoji (ni več takšne vročine) zvečer ugodnejši. Tudi tekme so kvalitetne, tako da nekateri zaradi občinske lige v malem nogometu zamudijo celo kako tekmo svetovnega prvenstva v Franciji. Pa naj še kdo reče, da se pri nas ne igra dober nogomet.

Rezultati in lestvica po osmih krogih:

1. kolo:
Izvir : Kanarčki 3 : 0
Bife pri Matjažu & B-bar : MNK Marof 7 : 2
Mizarstvo Trunkelj Krka : Dixi 7 : 5

2. kolo:
Studenek - Bar Mi-x : Miz. Trunkelj Krka 2 : 2
Bife pri Mat. & B-bar : Izvir 1 : 3
MNK Marof : Dixi 2 : 3

3. kolo:
MNK Marof : Izvir 1 : 3
Mizarstvo Trunkelj Krka : Kanarčki 4 : 2
Dixi : Studenek Dnevni bar Mi-x 1 : 2

4. kolo:
Bife Matjaž & B-bar : Miz. Trunkelj Krka 2 : 3
MNK Marof : Studenek Dnevni bar Mi-x 2 : 8
Kanarčki : Dixi 1 : 5

5. kolo:
Mizarstvo Trunkelj Krka : Izvir 0 : 0
Dixi : Bife pri Matjažu & B-bar 0 : 2
Studenek Dnevni bar Mi-x : Kanarčki 1 : 1

6. kolo:
MNK Marof : Kanarčki 5 : 4
Bife Matjaž & B-bar : Studenek Bar Mi-x 6 : 2
Izvir : Dixi 1 : 3

7. kolo:
Mizarstvo Trunkelj Krka : MNK Marof 0 : 0
Studenek Dnevni bar Mi-x : Izvir 2 : 5
Kanarčki : Bife pri Matjažu & B-bar 5 : 5

8. kolo:
Kanarčki : Izvir 1 : 6
MNK Marof : Bife pri Matjažu & B-bar 0 : 7
Dixi : Mizarstvo Trunkelj Krka 1 : 4

Lestvica po osmih kolih:

	tekem	zmag	remi	poraz	točk	gol	razl.
1. Izvir Ivančna Gorica	7	5	1	1	16	21 : 8	+ 13
2. Mizarstvo Trunkelj Krka	7	4	3	0	15	20 : 12	+ 8
3. Bife pri Matjažu & B-bar	7	4	1	2	13	30 : 15	+ 15
4. Dixi Stična	7	3	0	4	9	18 : 19	- 1
5. Studenek Dnev. bar Mi-x	6	2	2	2	8	17 : 17	0
6. MNK Marof	7	1	1	5	4	12 : 32	- 20
7. Kanarčki	7	0	2	5	2	14 : 29	- 15

Simon Bregar

Končna lestvica članske lige MNZ Ljubljana:

1. Ivančna Gorica	25	23	1	1	108 : 22	70	+ 86
2. Kresnice	25	15	4	6	59 : 38	49	+ 21
3. Arne Tabor 69	25	15	3	7	68 : 43	48	+ 25
4. Makor Trade Dob	25	13	5	7	56 : 35	44	+ 21
5. Belinka	25	13	5	7	51 : 36	44	+ 15
6. Termit	25	12	6	7	34 : 32	42	+ 2
7. Kamnik	25	10	6	9	37 : 38	36	- 1
8. Radomlje	25	9	4	12	44 : 42	31	+ 2
9. Rotar Dolomiti	25	8	7	10	41 : 47	31	- 6
10. Bela krajina	25	6	5	14	34 : 60	23	- 26
11. Vrhnika	25	6	4	15	38 : 58	22	- 20
12. Jezero (- 5)	25	5	3	17	33 : 69	13	- 36
13. Gremo Šmartno	25	3	3	19	27 : 85	12	- 58
14. TČR Delo Krim (-5)	13	2	2	9	12 : 38	3	- 26

IGRA ZDRAVJA IN PRIJATELJSTVA

Ves maj in že del aprila smo se v Centru za zdravljenje bolni otrok v mirni dolnjski vasi Šentvid pri Stični pripravljali otroci, naši varovanci, učitelji, vzgojitelji, delovni terapevti in vsi ostali zdravstveni delavci na IGRE ZDRAVJA IN PRIJATELJSTVA. Verjemite, da je bilo kar precej dela, ker ob tem nismo smeli zanemariti ostalega rednega dela, ki ga zahtevata zdravljenje in učenje. Veseli smo, da smo uspeli navdušiti vse naše male bolnike za sodelovanje.

Kaj sploh so Igre zdravja in prijateljstva? To so zabavne igre, ki jih ponekod imenujejo Bolnišnične olimpijske igre, mi smo jim nadelali za našo ustanovo povsem novo ime. Ob tem je nastala tudi lepa himna, katere avtor je g. Pavle Mišmaš.

Med griči zelene Dolenjske
je Center dom nov nam postal.
A ena preveva nas želja:
da bi bil kmalu vsak od nas zdrav.

Mi smo prav pisana družba:
majhni, debeli, dolgi in suhi.
Včasih smo pridni kakor uši,
včasih nam šola malo smrdi.

Vse nas prijateljstvo veže,
smeh in zabave tu so doma,
a kadar nam sreča roko poda,
bi kar poskočil prav do neba.

Med griči zelene Dolenjske
je Center dom nov nam postal.
A ena preveva nas želja:
da bi bil kmalu vsak od nas zdrav.

Prav tako imajo naše letošnje igre svoj simbol, to je rdeče jabolko, ki nam predstavlja zdravje. Za vsakega udeleženca iger nam jih je poklonila trgovina Kašča iz Ivančne Gorice.

Igre zdravja in prijateljstva naj bi naši ožji in širši javnosti pokazale, da tudi otroci, ki imajo kronično bolezen, lahko živijo normalno življenje in se normalno zabavajo. V naših otrocih in nas delavci naj bi krepile duh zdravja in radost življenja. Pomagale naj bi nam v vsakodnevnem boju za zdravje s sproščenostjo, ki jo ob tem doživijo otroci. Z uspehi in sprostivitvijo ob igri se otroci osvobodijo strahu in nam pričnejo zaupati, prav zaupanje pa nas vodi do uspeha pri zdravljenju in uspešnem šolanju v našem Centru za zdravljenje bolni otrok. V igre so vključeni tudi starši in skrbniki naših otrok. Igra, ki sicer razvija domišljijo, krepi otrokom zaupanje vase in prijateljstvo, ki je pomembno tudi za

povsem zdravega otroka. Za otroka s kronično boleznijo pa je toliko bolj potrebna in upravičena. Zavedati se moramo, da edina težava teh otrok ni bolezen, ampak tudi in predvsem ločitev od staršev, sorodnikov, prijateljev in domačega kraja. Tako smo vsi, ki v tej ustanovi delamo, včasih tem otrokom tudi nadomestilo za to in naše delo ni le opravljanje službe.

Torej, v petek, 29. 5. 1998, so se igre začele na dvorišču našega Centra prekrasem parku z obilo zelenja in v obsevu dveh stavb z bujnim cvetjem na oknih.

Zdaj naj predstavim še panoge iger:

postavljanje šotora, vendar ne z že pripravljenim platnom za ta namen, ampak iz lesenih palic in odev; metuljčki iščejo rožice, ki so enake barve kot njihova krila; štafeta z odbijanjem balončka do vreče, v katero ga nato spravijo; poligon, za vožnjo z vozičkom po klančini; plezanje skozi rov, skakanje po trampolinu, vodenje žoge med ovirami, spuščanje po toboganu, plezanje v visečo mrežo, vožnja s kolesom, hoja s hoduljami, vožnja "karjolc", pihanje mehurčkov in hoja s prijateljem z zavezanimi nogama; polnjenje vrča z vodo, vlečenje vrvi, risanje po asfaltu na dvorišču; v popoldanskem času pa tudi lov na lisico ali orientacija po dvorišču z različnimi nalogami na kontrolnih točkah.

Obiskal nas je tudi športnik - voznik kartinga in uspešen smučar Aleš Prek, ki nam je predstavil šport, s katerim se ukvarja, pa tudi vozilo ter pravila tekmovanja in oblačila.

Na koncu pa tako kot pri vsakem tekmovanju še podelitev priznanj, rezanje Torte prijateljstva, ki nam jo je poklonilo Slaščičarstvo Lenček iz Domžal, in ugašanje ognja, ki smo ga na začetku prižgali.

Verjetno se boste, dragi bralci, vprašali, zakaj vam vse to opisujem. Predvsem zato, ker želim, da bolje spoznate to državno zdravstveno ustanovo, ki stoji na območju občine Ivančna Gorica. Prav tako želim, da se še bolj kot doslej vključite v življenje same občine in da bi od te ustanove imeli nekaj koristi tudi najmlajši naši občani, kajti ne zdravimo samo kroničnih ampak tudi nekatere akutne bolezni in stanja po operacijah ter poškodbah.

Za prijetnosti na teh igrah se zahvaljujem vsem svojim sodelavcem, družini Prek z Vrhniko, trgovini Kašča iz Ivančne Gorice in družini Lenček iz Domžal.

Dr. Magdalena Urbančič
v.d. direktorice

Srce je emblem novih iger v Centru za zdravljenje bolni otrok v Šentvidu. Srce je zdravje in je prijateljstvo. Ne zdravja ne prijateljstva še posebej ni nikoli dovolj za male bolnike, ki morajo veliko časa preživeti v šentvidskem centru, daleč proč od svojih staršev.

Učitelji, vzgojitelji in zdravstveni delavci centra čutijo s temi otroki in jim vedno znova pripravljajo presenečenja in zaposlitve, ob katerih pozabijo na bolezen in osamljenost. Še posebej vestno so se z otroki pripravljali na letošnje Igre zdravja in prijateljstva, ki pomenijo nad-

gradnjo dosedanjih Bolnišničnih olimpijskih iger.

Nadgradnjo zato, ker se v igrah niso pomerili le "bolniki", temveč tudi starši, zaposleni, cicibani iz vrtca... pa tudi zato, ker je bil ogled iger odprt za vse, ki so si tega želeli, še posebej za krajane Šentvida. Otroci naj bi začutili, da so zaželeni, da jih kraj sprejema in ima rad.

In katere so bile letošnje igre? Že tedne pred zaključno prireditvijo so otroci poslikavali majice, kape z motivom srca. Izdelovali so vabila, vstopnice, zastavice... Sicer pa so se pomerili v spretnosti postavljanja

šotora, se kot metuljčki sprehajali s cveta na cvet, s hoduljami postali velikani... Izmerili so si mišice, lovili lisice, tudi baloni so bili tu...

Igre so bile prilagojene vsakršnim zdravstvenim in fizičnim zmožnostim otrok. Domišljene so bile tako, da otroci niso tekmovali med seboj, ampak so si morali pomagati. Zato tudi zmagovalcev in poražencev ni bilo. Bile so le pohvale, slavnostno podeljene, za spomin na prijetne igre, ki bodo za vse življenje ostale v njihovih srcih.

Ksenija Medved

DIJAKOM SREDNJE ŠOLE DVE ZLATI PREGLOVI PLAKETI

Gibanje Znanost mladini že vrsto let med mladimi vzpodbuja zanimanje za naravoslovje, še posebej za kemijo. Zato prirejajo različne raziskovalne tabore in tekmovanja. So tudi organizatorji državnega tekmovanja iz kemije za srednješolce. Tekmovalci se potegujejo za bronaste, srebrne in zlate Preglove plakete.

Kdo je bil Friderik Pregl? Bil je avstrijski kemik, sicer pa po rodu Slovenec. Bil je profesor na vseučilišču v Gradcu. Svojo raziskovalno vnašo je posvečal kvantitativni organski mikroanalizi. Preučeval je tudi beljakovine ter dele na spektroskopskem preučevanju krvnega barvila. Za delo Uvedba mikroanalize je leta 1923 prejel Nobelovo nagrado za kemijo.

Zato lahko rečemo, da je bil Friderik Pregl prvi in do sedaj edini slovenski Nobelovec. Zato najvišja priznanja upravičeno nosijo ime Preglove plakete.

Tudi dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča se že vrsto let udeležujejo teh tekmovanj in dosegajo velike uspehe. Žlahtnost Preglovih plaket je iz leta v leto večja. Prvo, in sicer bronasto, je leta 1993 osvojil Jože Pižem.

V šolskem letu 1996/97 je bil tekmovalni uspeh še žlahtnejši. Matjaž Koželj si je priboril srebrno, Nejc Sever pa bronasto plaketo.

Na letošnjem tekmovanju pa sta se Boštjan Genorio in Matjaž Koželj zavihtela v sam vrh in oba osvojila zlati Preglovi plaketi.

Najboljše tekmovalce in mentorje je sponzor tekmovanja, Slovensko kemijsko društvo, povabil v enotensko šolo kemije, ki se bo odvijala v avgustu v laboratorijih ene naših največjih farmacevtskih tovarn, v Krki.

J. L.

Rok Sever in Jurij Obreza iz Osnovne šole Stična, Boštjan Genorio in Matjaž Koželj iz Gimnazije Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

ŠE ENKRAT O MLADIH KEMIKIH

V prejšnji številki smo pisali o uspešnih kemikih iz naše občine, ki so na regijskem tekmovanju pridelali devet srebrnih Preglovih priznanj. Tokrat vam predstavljamo imetnike Zlatih Preglovih priznanj z letošnjega državnega tekmovanja za osnovno- in srednješolski nivo.

ŽUPANU ZA ABRAHAMA

*Si hlapčeval nam leta štiri,
čeprav nikoli vsem po meri!
Iz malhe tvojega peresa,
vrtijo občinska se kolesa.
Pedala vrti še naprej,
dolgo živi nam Jernej!*

5. občinsko tekmovanje koscev na Lučarjevem Kalu

KOSCEV JE VSAKO LETO VEČ

Letos so se nekateri preizkusili tudi v spretnosti z motorno žago

1 Svojo dvojno ekipno zmago so tekmovalci iz Kitnega Vrha doma proslavili s pravo veselico. Pogled na njihovo zbirko diplom, kolajn in pokalov, je res vreden, da si privoščijo pravo slavo z jedačo, pijačo in plesom, ki se je menda zavleklo kar v naslednji dan.

Tudi letos je članom turističnega društva Grča iz Lučarjevega Kala, uspelo zelo dobro pripraviti že tradicionalno tekmovanje v košnji.

Tekmovanje se je med prebivalci občine Ivančna Gorica resnično »prijelo«. Skoraj ga ni več kraja v občini, od koder ne bi prišli tekmovalci. Travniki, pripravljeni za tekmovanje, je bil skoraj premajhen, saj je tekmovalo kar 56 koscev. Tudi iz drugih občin so prišli. Celo iz »daljine« Borovnice pri Vrhniki.

Tudi letos so se izkazali vaščani Kitnega Vrha, ki so se pripeljali z vozom, v starih kmečkih oblačilih. S seboj pa so imeli tudi vso potrebno »infrastrukturo«: napravo za klepanje kose, malico, pijačo in seveda tudi harmoniko, da o dobri volji niti ne govorimo posebej. Kosci iz Kitnega Vrha vsako leto presenetijo s čim novim. Sicer pa bi zanje letos lahko rekli, da so prišli, kosili in zmagali. Tako moški kot ženske so namreč ekipno osvojili prvo mesto.

No in hvale vredno je, da so jih pri obujanju starih običajev košnje, začeli posnemati tudi drugi. Za vse več obiskovalcev to ni le tekmovanje, ampak tudi praznik.

Letos so bili tudi navijači in drugi obiskovalci še posebej številni. Nekaj je k temu pripomoglo lepo vreme in

pa vabilo, ki ga je na letakih raztrosil po celi občini novopečeni pilot aviona, Marjan Praznik - Šipca.

Treba pa je tudi povedati, da so letos zatajili župani sosednjih občin. Nikogar ni bilo. Domači župan Jernej tako ni imel konkurence. Tudi večina občinskih svetnikov najbrže ni prav navdušena nad tekmovanjem v košnji. Od 21 povabljenih so prišli le 4. Morda bo drugo leto bolje, saj bodo med tem volitve. Skoraj da moramo povedati, kdo so bili tisti, najbolj korajžni: Milena Vrhovec, Jurij Gorišek, Jože Glavič in Jože Mihelčič

2 Predsednik občinskega sveta Jurij Gorišek, je čestital županu Jerneju za zmago v kategoriji županov, kjer pa je bil edini tekmovalec.

Veliko zanimanje za tekmovanje z motorno žago

Organizatorji košnje, člani turističnega društva Grča iz Lučarjevega Kala, so za popestritev letos pripravili tudi tekmovanje v spretnosti z motorno žago. Izbrali so tri discipline iz tekmovalnega programa poklicnih sekačev. To tekmovanje profesionalcev, ki je bilo pred leti zelo razširjeno med delavci Gozdnih gospodarstev, so letos spet obnovili.

Za prvič je bil odziv za tekmovanje z motorno žago na Lučarjevem Kalu kar dober, saj se je pomerilo kar 19 tekmovalcev.

Tekmovanje sta strokovno pripravila in zelo dobro vodila Andrej Mirtič - revirni logar in Jože Uršič, serviser za motorne žage.

Člani Grče pa že razmišljajo, da bi že to jesen pripravili 1. Občinsko tekmovanje z motorno žago. Za organizacijo obeh tekmovanj je bilo potrebno precej sredstev in tudi dela.

Organizatorji se vsem, ki so kakorkoli prispevali, da je prireditev uspela, najlepše zahvaljujejo.

4 Tudi tekmovanje z motorno žago je imelo svoje pristaše, ki so ploskali vsakemu, ki se je dobro odrezal.

3 Navijačev je bilo veliko. Niso bili tako glasni kot tisti na nogometnih tekmah, prav tihi pa tudi niso bili.

REZULTATI

KATEGORIJA MOŠKI DO 40 LET

1. Martin GORENC (Hrastov Dol)	1. 04. 52
2. Alojz FERLIN (Kitni Vrh)	1. 06. 30
3. Tomaž OBLAK (Ivančna Gorica)	1. 11. 66

KATEGORIJA MOŠKI OD 40 do 60 LET

1. Alojz JANEŽIČ (Poljane)	1. 04. 73
2. Alojz ROGELJ (Kitni Vrh)	1. 13. 82
3. Anton PAJK (Petrušnja vas)	1. 13. 97

KATEGORIJA MOŠKI NAD 60 LET

1. Avgust KUHELJ (Kitni Vrh)	1. 11. 74
2. Franc BLATNIK (Kitni Vrh)	1. 17. 91
3. Alojz ŠRAJ (Hrastov Dol)	2. 01. 16

KATEGORIJA ŽENSKE DO 40 LET

1. Marta GLAVIČ (KZ Škoflje)	2. 00. 20
2. Mari ČRNIVEC (Kitni Vrh)	2. 00. 32
3. Anica KLAVS (Kitni Vrh)	2. 03. 56

KATEGORIJA ŽENSKE OD 40 do 60 LET

1. Angelca HRIBAR (Korinj)	2. 35. 55
2. Štefka KEK (KZ Veliko Črnelo)	3. 05. 76
3. Marija KASTELIC (KZ Dob)	3. 06. 29

KATEGORIJA ŽENSKE NAD 60 LET

1. Marija KRALIČ (Kitni Vrh)	2. 04. 15

MOŠKE EKIPE

1. mesto KITNI VRH
(Alojz FERLIN, Janez KLAVS, Alojz ČERNIVEC)	3. 41. 95
2. mesto KZ STIČNA
(Tone KLEMENČIČ, Slavko KASTELIC, Alojz JANEŽIČ)	3. 55. 67
3. mesto BREZOVICA PRI BOROVNICI
(Igor DEBEVEC, amjan TURŠIČ, Brane PRISTAVEC)	3. 72. 83

ŽENSKE EKIPE

1. mesto KITNI VRH
(Beti BLATNIK, Marica ČRNIVEC, Anica KLAVS)	6. 00. 49
2. mesto KZ STIČNA
(Marta GLAVIČ, Ivanka ZAJC, Alenka SLANA)	6. 30. 11
3. mesto KZ STIČNA
(Stanka ŠINKOVEC, Štefka KEK, Marija KASTELIC)	9. 12. 88

KATEGORIJA ŽUPANOV

1. Jernej LAMPRET (Občina Ivančna Gorica)	1. 25. 61

KATEGORIJA SVETNIKOV

1. Jože GLAVIČ (Škoflje)	1.42.67
2. Jurij GORIŠEK (Stična)	1.43.37
3. Jože MIHELČIČ (Ivančna Gorica)	1.56.00

REZULTATI V TEKMOVANJU SEČNJE Z MOTORNO ŽAGO

1. Tomaž KRALJ	233 točk
2. Milan ERJAVEC	229
3. Alojz MAČEK,	220

EKIPA CIVILNE ZAŠČITE IVANČNE GORICE 8. NA REPUBLIŠKEM TEKMOVANJU V LITJI

V soboto, 20. junija 1998, je v Litiji potekalo tretje regionalno tekmovanje pripadnikov Civilne zaščite, katerega se je letos udeležila tudi ekipa Občine Ivančna Gorica. Na tekmovanju je sodelovalo 16 ekip občin in delovnih organizacij iz cele Slovenije.

Tekmovanje je bilo sestavljeno iz dveh delov. V prvem so morali tekmovalci prikazati svoje znanje reševanja v primeru potresa, oskrbeti močnejšo krvavitev, napraviti imobilizacijo hrbtenice in izvajati umetno dihanje ter zunanjo masažo srca. Pri tem so se naši tekmovalci izkazali odlično, saj so dosegli skoraj maksimalno število točk in dobili pohvalo ocenjevalcev. V drugem delu pa so morali reševati ponesrečence iz kontaminiranega prostora s pomočjo dihalnih mask, oskrbeti so morali kontaminirane rane na trebuhu, opekline in izpah rame. Pravilna

oskrba teh poškodb je za tekmovalce predstavljala kar težko nalogo, saj so mnoge ekipe ravno tu izgubile največ točk.

Ocenjevalci so bili pozorni predvsem na izvajanje triaže (pravilno zaporedje nujnosti prve pomoči), pravilno oskrbitev ran, sodelovanje vodje ekipe s člani in odnos le-teh do poškodovancev ter seveda upoštevanje omejitve časa.

Saša Nosan

Zmago so dosegli pripadniki ekipe Kamnika, ekipa Občine Ivančna Gorica je dosegla solidno osmo mesto, kar je vsekakor potrditev pridobljenih znanj na usposabljanju in spodbuda za nadaljnje udejstvovanje na takih tekmovanjih in v vsakdanjem življenju.

Gasilci iz Hrastovega Dola prireajo v soboto, 15. avgusta, ob 19. uri, tradicionalno veselico. Igral bo ansambel Slapovi, čaka vas bogat srečelov.

Krstili bodo novo gasilsko vozilo in podelili priznanja.

Vabljeni!

"DEKLICE IN DEČKI V SVOJEM RAZREDU"

Ste že slišali, da bi praznovali obletnico prvega razreda osnovne šole? Najbrž ne. Vsaj v Klasju o tem še nismo brali. Torej, 14. maja letos so se zbrali "deklice in dečki" v "svojem razredu" Ljudske šole v Stični. Presenetila jih je tretja generacija deklic in dečkov, zbranih v otroškem zboru podružnične šole Stična. Pod vodstvom g. Marte Okorn so imeli pred jubilejanti pravi pevski nastop. Jubilanti so jih navdušeno sprejeli, še posebej odmevna je bila himna šole z značilnim začetkom: "Naša šola je že stara" (V razredu še vedno stoji stara prijazna peč, ob kateri so se gredli pred 60 leti). Trije prvošolčki pa so povedali šaljivo pesmico iz takratne revije Vrtec. Kavica in osvežilni napitek sta bila tudi prijetno presenečenje.

Ko je g. Markelj napravil posnetke za spomin, se je že dobro razpoložena družina odpravila na turistično kmetijo Okorn na Pristavi, kjer se je po dobrem kosilu veselo razpoloženje nadaljevalo.

Objavljamo nagovor sošolke Lojzke.

1937. leta se je zbralo pred stiško šolo 48 malih dečkov in deklic. Razdelili so jih v dva oddelka. Enega je odpeljala v šolo g. Jožefa Leskovec, drugega pa gospodična Vida Taufer - znana slovenska pesnica.

Preplašene oči teh malih otrok so spraševale: "Kakšna bo učiteljica, kakšni bodo sošolci, kaj se bomo učili, bomo uspešni?" Ti mali dečki in deklice smo bili seveda mi. Počasi smo se navajali na red, začeli osvajat predpisano učno snov in se veselili odmorov, med katerimi smo deklice igrale "ristanc" ali smo "fucale" gumbce, dečki pa ste uprizarjali drugačne igre in večkrat se niste mogli vzdržati, da se ne bi stopili ali nagajali nam deklicam. Če smo imeli kos kruha, ki je bil zaradi slabše moke lomljiv, smo ga med odmorom z apetitom pojedli.

Čas je neusmiljeno tekkel. V četrtem razredu smo se srečali z grozotami vojne. Spominjam se, da je prišel v razred nadučitelj g. Ivan Lazar in nam povedal, da se je pričela vojna in da nekaj časa ne bo pouka. Veselo smo odšli domov, saj se nam še sanjalo ni, kaj vse bomo doživeli otroci in odrasli v dolgih letih vojne.

Žal pa nekaterih naših sošolcev in sošolk ni več med živimi. V njihov spomin bom prebrala del pesmi slovenske pesnice Ančke Salmičeve, ki pravi takole:

Zdaj vračamo se,
a vendar ne vsi,
premnoge smo tam še pustili.

V preranih grobovih
nešteto jih spi,
nikdar se ne bodo vrnili.

Dovolite mi, da z enominutnim molkom počastimo spomin na naše umrle sošolce, sošolke in učitelje.

Ampak tu smo zbrani zato, da se ponovno spoznamo, pogovorimo in da se imamo lepo. Raztepli smo se na vse konce in kraje, ustvarili družine, rastejo nam že vnuki. Z njimi se vračamo v svoje otroštvo, brezskrbno mladost, njim želimo dati to, za kar smo bili mi prikrajšani.

Če bi pred letom dni ali celo pred nekaj meseci stopila v ta prostor in ne bi vedela, kdo se tu nahaja, bi vas nagovorila: "Gospo in gospodje!". Danes vem, zakaj smo tu, zato vam rečem: "Pozdravljeni, sošolke in sošolci". 60 let je od tega, kar smo prvič prestopili prag te šole, in skoraj 55 let, odkar smo se razšli in se z nekaterimi nikoli več srečali. Zato pa je toliko lepše, da smo po vseh teh letih spet prišli skupaj, čeprav se malo poznamo, ali pa sploh ne. Zato v teh urah odložimo vse skrbi, težke misli in se poveselimo. Spomnimo se tistih lepih, drobnih trenutkov, ki so nas osrečevali in med nami tkali prijateljske vezi. Kot je rekel pesnik in pisatelj Stritar: "Spomini so edini raj, iz katerega nas ne more nihče pregnati". Prepustimo se jim torej!

UČENCI 1. RAZREDOV OŠ STIČNA V ŠOLSKEM LETU 1937/38

1. vrsta

Milan Erjavec, Ivančna Gorica
Milan Kek, Veliko Črnelo
Anton Omahen, Vir (pokojni)
Franc Zupančič, Stranska vas
Avgustin Omahen, Gaberje (pokojni)
Jože Kutnar, Mala Goričica
Anton Rojec, Mala Goričica
Ignacij Glavan, Malo Črnelo (pokojni)
Avgustin Klemenčič, Mleščevo (pokojni)
Avgustin Hrast, Vir (pokojni)
Feliks Medved, Mrzlo Polje
Alojz Medved, Vir
Valentin Koprivnikar, Stična
Jože Janežič, Stična
Ivan Genorio, Stična
Jože Kosec, Ivančna Gorica

2. vrsta

Alojz Ceglar, Gaberje
Milan Hrast, Stična
Anton Zupančič, Mala Dobrava
Jože Grabljevec, Vir
Franc Femc, Poljane (pokojni)
Ivan Trpin, Spodnja Draga (pokojni)
Ivan Lazar, Stična
Franc Rojc, Mala Goričica
Milan Okorn, Metnaj (pokojni)
Silvester Zupančič, Obolno
Aleksander Vahčič, Malo Hudo
Jože Zajc, Mekinje (pokojni)
Ivan Strmole, Stična
Viljem Kavšek, Stranska vas (pokojni)

3. vrsta

Jožefa Šajn, Vir
Jožefa Kosten, Metnaj
Ivana Kosten, Metnaj
Gabrijela Miklič, Zgornja Draga

Marija Koprivnikar, Stična (pokojna)

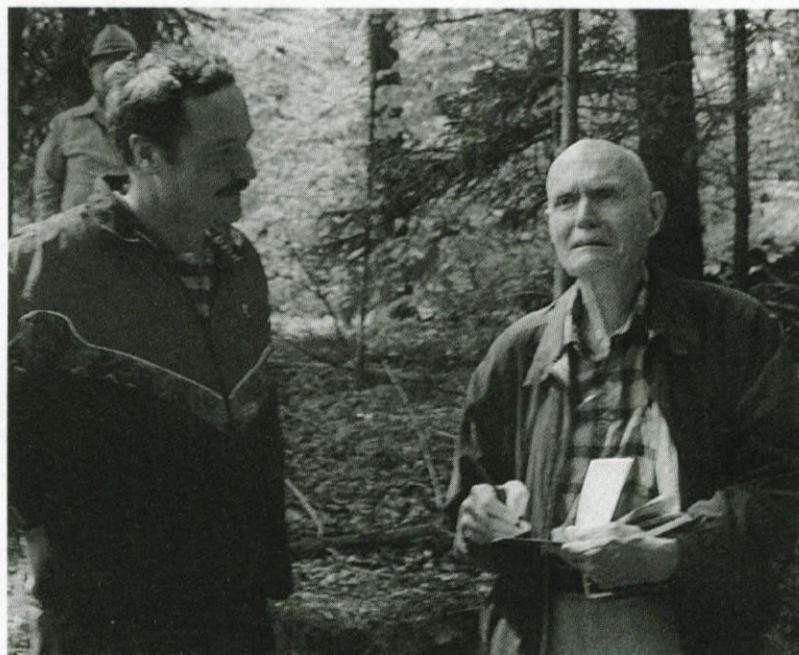
Marija Škufca, Mleščevo
Albina Kastelic, Vir
Ana Skubic, Mala Dobrava
Jožefa Hribar, Veliko Črnelo
Vera Čož, Mleščevo
Lojzka Medved, Gaberje
Ida Roglič, Gaberje
Jožefa Lampret, Gaberje
Jožefa Eršte, Stična (pokojna)

4. vrsta

Vida Dremelj, Spodnja Draga
Ana Jakoš, Ivančna Gorica
Vida Taufer, Stična
p. Benedikt Bolcar, samostan Stična
p. Alberik Švarc, samostan Stična
Ivan Lazar, Stična
Jožefa Erjavec, Stična
Marija Strmole, Vir
Jožefa Lavrič, Draga

Po 52. letih smo se zopet zbrali: Ana Skubic, Mala Dobrava, Vera Čož, Mleščevo, Ana Jakoš, Ivančna Gorica, Marija Škufca, Mleščevo, Lojzka Medved, Gaberje, Jožefa Kosten, Metnaj, Jožefa Lampret, Gaberje, Jožefa Lavrič, Spodnja Draga, Lojze Medved, Vir, Silvester Zupančič, Obolno, Milan Hrast, Stična, Milan Kek, Veliko Črnelo, Jožefa Hribar, Veliko Črnelo, Anton Zupančič, Mala Dobrava, Ida Roglič, Gaberje, Jože Grabljevec, Vir, Jelka Miklič, Zgornja Draga, Franc Zupančič, Stranska vas, Ivan Strmole, Stična, Ivan Genorio, Stična, Milan Erjavec, Ivančna Gorica

ZANIMIV OBISK

Na kraju strmoglavljenja letče trdnjave B 17 njen pilot-navigator g. James Ashley podarja knjigo s posvetilom svojemu gostitelju Jožetu Zaletelu.

Nekako po naključju smo letošnji praznik, 27. april, dan upora proti okupatorju, preživeli v znamenju obujanja spominov na leta 2. svetovne vojne in dogodke, povezane s temi časi. Obiskal nas je namreč ameriški veteran iz 2. svetovne vojne, pilot-navigator enega izmed velikih bombnikov B 17 - letče trdnjave, g. James Ashley z ženo in njegovimi slovenskimi prijatelji. Njegovo letalo je 25. decembra 1944 zadel izstrellek nemške protivzračne obrambe, ko so se vračali z bombardiranja rafinerij nekje na Češkoslovaškem. Letalo je bilo tako poškodovano, da je morala posadka iskočiti. Njega in še nekaj njegovih tovarišev je s padali zaneslo nad Leskovec pri Višnji Gori, kjer so srečno pristali in bili prijazno sprejeti pri tamkajšnjih domačinih. Usoda je hotela, da so jih nato zajeli četniki, ki so jih predali Nemcem, ti pa so jih odpeljali v vojno ujetništvo, kjer so dočakali konec vojne in nato srečen povratek v Ameriko.

To ni bil njegov prvi obisk naših krajev. Bil je že nekajkrat, saj se mu je Slovenija kot dežela izredno priljubila in ob vsakem prihodu je obiskal tudi Leskovec in domačine, ki so ga ob dnevu njegovega srečnega pristanka tako lepo sprejeli in tudi povabili na božično večerjo. Bilo pa je sedaj prvič, da se je odločil poiskati kraj strmoglavljenja njegovega letala. Po podatkih, ki jih je zbral s svojimi slovenskimi prijatelji, je vedel, da je le-to padlo nekje v bližini Ivančne Gorice, natančneje med Stransko vasjo in Mleščevim. Pri tamkajšnjih domačinih smo poizvedeli, če se kdo spominja tega dogodka in če morda obstaja še kje kakšen kos razbitin, da bi ga lahko pokazali preživelemu pilotu. Nadvse prijazno nas je sprejel Jože Zaletel z Mleščevega, ki se je takoj ponudil, da lahko pokaže, kje je letalo strmoglavilo, saj mu je njegov oče, ki je bil priča dogodka, o tem veliko pripovedoval. S skednja je prinesel

nekaj zaprašenih ostankov razbitin, ki so še ostale od skoraj 15 ton težkega letala. Lahko si mislite, s kakšnim zanimanjem si jih je ogledoval bivši pilot in si z enega izmed kosov prepisal še vedno dobro vidne kataloške oznake. Vsekakor najzanimivejši pa je bil ogled kraja, ki ležalo malo nad Mleščevim na robu gozda z dobro vidnim jarkom, ki ga je zoral mogočen trup letala, ko je z veliko hitrostjo treščilo na zemljo. Eden izmed njegovih prijateljev je bil opremljen z detektorjem kovin. Verjeli ali ne, že po nekaj korakih je začelo v njegovih slušalkah piskati in našel je nekaj drobnih delov, ki so po vsej verjetnosti pripadali enemu izmed motorjev. Med najdenimi koščki je bil vsekakor najzanimivejši del zaščitne čelade s še popolnoma ohranjeno zaponko. Uspešno iskanje je vzpodbudilo tudi Jamesa, ki je sam našel nekaj ostankov nekdanj mogočne kovinske ptice. Nemogoče je sicer opisati čustva, ki so ga ob tem navdajala. Prisotni smo čutili, da morajo biti nekaj posebnega, saj je stal na mestu, kjer bi ob nekoliko drugačnem spletu dogodkov lahko bil njegov grob. V znak hvaležnosti in v spomin na ta dogodek je g. Jožetu Zaletelu napisal posvetilo in podaril knjigo Zbogom, Liberty Bell, katere avtorja sta Edi Šelhaus in Janez Žerovc, ki je bil tudi prisoten. V knjigi so v zgodbi Božična pojedina gospoda Ashleya opisani dogodki o njegovem prvem in nenameranem obisku Leskovca in tamkajšnjih domačinov.

Priznati moram, da so se mi opisani dogodki močno vtisnili v spomin. Posvetil sem jim nekaj več vrstic z namenom, da bralce našega časopisa nekoliko pobliže seznanim z dogodkom, ki je vsekakor vreden omembe, saj je vzročno povezan z dogodki, ki so se pred skoraj štiriinpetdesetimi leti odvijali v naših krajih.

Franc Kalar, Ivančna Gorica

GOSTINCI, TRGOVCI IN GOSPODINJE!

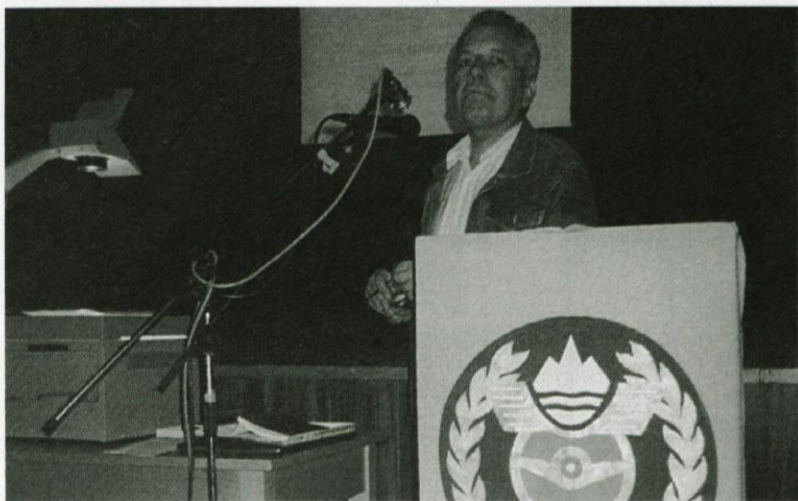
Sporočamo vam, da lahko dobite svežo domačo papriko za polnjenje in vlaganje pri Jožetu Ostanku, Male Pece 5, 1296 Šentvid pri Stični, telefon: 774-632 ali GSM 041/642-638, od začetka avgusta dalje, po 16. uri. Kasneje lahko dobite tudi sveže zelje.

Se priporočamo! Hvala!

BOMO VOZILI BOLJ PREVIDNO?

Združenje šoferjev in avtomobilstov Ivančna Gorica je osmega maja letos v Kulturnem domu v Ivančni Gorici pripravilo vsem zainteresiranim občanom predavanje o novem Zakonu o varnosti cestnega prometa, ki je začel veljati s prvim majem letos. Zakon je navzočim, predavanje je bilo dobro obiskano, pojasnjeval Stane Inkret, sekretar Zveze združenj šoferjev in avtomobilstov Republike Slovenije.

Stane Inkret je med drugim tudi povedal, da nam je ta zakon potreben, predvsem pa tistim voznikom, ki ga stalno kršijo, in poudaril, da Slovencem manjka etične kulture, saj premnogi vozniki, ki povzročijo prometno nezgodo, še vedno pobegnejo s kraja le-te. Govoril je o nekaj najpomembnejših točkah zakona, kot so omejitve hitrosti, o novih pooblastilih policistov, o alkoholu, voznikih začetnikih, razložil je višino kazni za posamezne prekrške in kazenske točke, govoril o uporabi mobitela v avtomobilu itd. Odgovarjal pa je tudi na vprašanja navzočih občanov, največ pa so mu jih, razumljivo, zastavili poklicni vozniki.

Stane Inkret, sekretar Zveze združenj šoferjev in avtomobilstov Republike Slovenije

Prvič je v tem Zakonu zapisano tudi načelo zaupanja, in sicer v drugem členu, ki pravi, da, udeleženec v cestnem prometu sme pričakovati, da bodo vsi udeleženci v cestnem prometu in tisti, ki skrbijo za ceste, spoštovali predpise o varnosti cestnega prometa in predpise, ki se nanašajo na ceste." V drugi točki pa je zapisano: "Kadar so udeleženci v cestnem prometu otroci, starejši ljudje, slepi, invalidi in

druge osebe, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v cestnem prometu, je voznik motornega vozila dolžan nanje posebno paziti in jim, če zakon tako predpisuje, tudi pomagati." In če bi se vsi udeleženci v cestnem prometu držali tega, gotovo ne bi bilo potrebnih toliko sankcij, pa tudi prometnih nezgod bi bilo bistveno manj.

Petra Bahorič

PRAVNO-INFORMACIJSKI CENTER (PIC)

(Nevladna organizacija za brezplačno pravno pomoč)

Pravno-informacijski center, ki od leta 1997 deluje v prostorih na Metelkovi 6 v Ljubljani, je bil ustanovljen na pobudo nevladnih organizacij in njegov glavni cilj je urditev pravne varnosti pri nas.

Zato nudi brezplačno pravno pomoč in svetovanje nevladnim organizacijam in posameznikom na področju človekovih pravic, humanitarnega prava, ugovora vesti, družinskega, delovnega in socialnega prava, varstva okolja in pri registraciji društev, zavodov in ustanov.

Pravno pomoč in svetovanje praviloma nudijo absolventi in absolventke ljubljanske pravne fakultete in diplomirani pravniki in pravnice pod

mentorstvom izkušenih praktičnih in akademskih pravnikov in z njihovo pomočjo, v zapletenejših primerih pa PIC sodeluje tudi s posameznimi odvetniki.

Poleg rednega svetovalnega dela pripravlja v okviru različnih projektov, kot so Brezplačna pravna pomoč, Ugovor vesti vojaški dolžnosti, Dostop do informacij, Otroški ombudsman, Poznate svoje pravice, Spolno nadlegovanje, Zagovorništvo, Status in financiranje nevladnih organizacij ipd. vrsto okroglih miz, seminarjev in aktivnosti, s katerimi obeležuje tudi Leto človekovih pravic. Posebne projekte pa bo pravno-informacijski center

pripravil ob letošnji obležitvi 50. obletnice Splošne deklaracije človekovih pravic.

Kot edini v Sloveniji, ki nudimo splošno pravno pomoč in svetovanje, želimo, da bi naše delovanje prispevalo k vzpostavitvi večje samostojnosti in samoiniciativnosti civilne družbe na področju pravne problematike in hkrati dosegalo ljudi, ki tovrstno pravno pomoč potrebujejo.

Če potrebujete našo pomoč, informacije ali pa vas zanima sodelovanje pri katerem od naših projektov, se nam oglasite na naslov: Metelkova 6, 1000 Ljubljana ali po telefonu: 061/13 23 358, 13 23 364.

ODGOVOR NA JAVNO VPRAŠANJE G. AVGUŠTINA ERJAVCA

Nekaj dni pred zaposilom vršilca dolžnosti direktorice Zdravstvenega doma Ivančna Gorica v ustanavljanju za imenovanje dela Komisije za delitev premoženja med Zdravstvenimi domovi Ljubljana, Grosuplje in Ivančna Gorica, je bil v Klasju objavljen vaš članek, ki je nazorno pokazal, kako je Zdravstveni dom praktično pred tremi desetletji nastal. Zato je bila komisija prepričana, da vam je veliko do tega, da bi se premoženje kar najugodnejše razdelilo in da boste s tako vneto kot jo izžareva članek tudi sodelovali v navedeni komisiji.

Prepričani smo bili, da vas zato ni potrebno spraševati po posebnem soglasju. Pri tem pa smo naredili napako, za katero se vam iskreno opravičujemo, istočasno pa tudi obžalujemo, da v komisiji ne bo sodeloval tako dober poznavalec, kot smo menili, da ste vi.

Dne 27.02.98 ste bili razrešeni na vašo vztrajno zahtevo.

Predsednik

Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja
Nikolaj Erjavec

CENIK OGLASOV

v občinskem glasilu KLASJE

Naklada 4.300 izvodov, najmanj 14.000 bralcev.

Časopis prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Izdatek za oglas se šteje med materialne stroške.

KOMERCIALNI OGLAS

cela stran 96.000

polovica strani 60.200

četrtina strani 30.600

osmina strani 23.100

šestnajstina strani 13.300

Oglas na prvi strani je za polovico dražji, v več barvah za 100%. Na zadnji strani je dražji za eno četrtino, v več barvah za 50%

Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5 %, do največ 30 %..

ZAHVALE

Velikost cca 50 cm2
3.000 SIT.

Cene veljajo do konca leta 1998.

V cene ni vračunano oblikovanje in 5% prometni davek

P.S. Za enkratno objavo oglasa ali zahvale plačate ob naročilu, za serijsko objavo pa sklenemo pogodbo.

PREMALO NAS JE, DA BI UMIRALI NA CESTI

Novosti za varnost cestnega prometa

Naša varnost ni nekaj, na kar ne moremo vplivati. Slovenske ceste zahtevajo preveč človeških življenj. Je za to kriva slaba prometna infrastruktura, so to tehnično pomanjkljiva vozila, slabe vremenske razmere...? Znano je, da je za prometne nesreče največkrat kriv človek. Je naša prometna kultura res na tako nizki ravni? Zakaj se potem, ko prestopimo državno mejo, navadno prelevimo v vzorne voznike, kar nam priznava vsa Evropa? Razlog za to je gotovo tudi stroga prometna zakonodaja evropskih držav, kakršno imamo zdaj tudi mi. Verjamem, da bomo z novim zakonom, katerega najpomembnejše novosti predstavljamo v nadaljevanju, tudi v Sloveniji dvignili prometno varnost na evropsko raven. Tako meni minister Mirko Bandelj.

1. Točkovanje prekrškov

Najpomembnejša novost novega Zakona o varnosti cestnega prometa so kazenske točke, ki so poleg denarne kazni uvedene za nekatere hujše prekrške. Ko voznik zbere z zakonom določeno število 18 točk, mu vozniško dovoljenje preneha veljati. Po poteku najmanj šestih mesecev od takrat, ko je vozniško dovoljenje oddal upravnemu organu, lahko ponovno opravlja vozniški izpit. Število kazenskih točk, ki jih še sme imeti voznik, pa ne velja za voznike začetnike. To so vozniki, pri katerih še nista potekli 2 leti od pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil določene kategorije. Mednje zakon prišteva tudi tiste voznike, ki so morali opraviti ponovni izpit zato, ker jim je zaradi storjenih prekrškov vozniško dovoljenje prenehalo veljati. Ko vozniki začetniki zberejo 7 kazenskih točk, jim vozniško dovoljenje preneha veljati. Odločbo o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja izda sodnik za prekrške.

2. Alkohol

0,0 grama alkohola na kilogram krvi morajo imeti poleg poklicnih voznikov še: - vozniki vozil, s katerimi opravljajo javni prevoz oseb in stvari ali prevoz oseb za lastne potrebe; - kandidati za voznike pri praktičnem usposabljanju; - vozniki začetniki.

Do 0,50 g alkohola na kilogram krvi smejo imeti ostali vozniki, pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kažejo znakov nezanesljivega ravnanja.

Več kot 1,50 g alkohola na kilogram krvi pa pomeni prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ne glede na število do tedaj doseženih kazenskih točk.

Več kot 1,10 g alkohola na kilogram krvi pri povzročiteljih prometnih nesreč - prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

3. Kazni

a) za tiste, ki morajo imeti 0,00 g alkohola na kilogram krvi:

od 0,00 do 0,50 g/kg	najmanj 25.000 SIT, 1 do 3 kazenske točke (KT)
od 0,51 do 1,10 g/kg	najmanj 35.000 SIT, 2 do 4 KT
od 1,11 g/kg	najmanj 90.000 SIT ali zapor, 5 do 7 KT

b) za tiste, ki imajo lahko 0,50 g alkohola /kg krvi

od 0,50 g/kg, kaže pa znake nezanesljivega ravnanja	najmanj 20.000 SIT, 1 do 2 KT
od 0,51 do 1,10 g/kg	najmanj 35.000 SIT, 3 do 5 KT
na 1,11	najmanj 90.000 SIT, 5 do 7 KT

c) vožnja pod vplivom mamil

Vožnja vozila v cestnem prometu pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo sposobnost za vožnjo najmanj 90.000 SIT, 5 do 7 KT

Odklonitev strokovnega pregleda ali preizkusa za ugotavljanje alkohola ali nepravilna izvedba preizkusa, najmanj 90.000 SIT prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja

Odklonitev preizkusa s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovnega pregleda za ugotovitev vožnje pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih sredstev najmanj 90.000 SIT, prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Prijazen ljudem
in okolju

Tel./fax: 061/764 240, 764 242,
764 243

PRISLUHnite IN SODELUJTE

- Informacije in zanimivosti vsako uro od 6.30 do 18.30
- Informativni oddaji ob 12.30 in 16.30 (lokalne novice, aktualni dogodki, šport)
- Horoskop (9.15, 15.00; sobota 10.30; nedelja 9.45)
- Brezplačni mali oglasi (sobota 12.30 - 13.00)
- Obrtnik - podjetnik (ponedeljek, sredo, petek 8.00 - 8.30)
- Narodnozabavna glasbena oddaja Pesmi preprostih ljudi (torek 20.00)
- Glasbena oddaja Na tri akorde (četrtek 19.00)

UNIVERSAL
OBRTRNO PODJETJE d.d.
IVANČNA GORICA

1295 Ivančna Gorica
Malo Hudo 4a
Tel./faks: 061 777 043
Peskokop
Tel.: 061 784 002

PROIZVODNJA IN PRODAJA:

- peščenih agregatov za betone in malte
- gramoza za nasipe

PREVOZNE USLUGE

MOŽNOST NAJEMA STROJEV S STROJNIKOM

Kot novost v letošnjem letu nudimo strankam 3 % popusta za dobavljeni material v primeru, da se odločite za prevoz peska z našim kamionom.

KUPON: (velja od 1. 8. 1998 do 30. 8. 1998)

Vsem individualnim kupcem nudimo ob predložitvi tega kupona še dodatna 2 % popusta za prevozne usluge.

ZAHVALA

ob smrti
ANGELE PERKO

Gabrovčec pri Krki

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, zdravniškemu osebju in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Še posebej se zahvaljujemo gospodu župniku za lep pogrebni obred, krškima pevskega zboroma za lepo odpete pesmi in pogrebnikom.

Žalujoci: mož in sinova z družinama.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega

STANETA MIKLIČA

iz Fužine 11b, Zagradec

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste nam ustno in pisno izrazili sožalje ter pokojnemu darovali cvetje in sveče. Posebno se zahvaljujemo članom PGD Zagradec in ostalim gasilskim društvom za častno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala tudi gospodu župniku za opravljeni obred, organistu in pevskega zboru za zapete pesmi. Zahvaljujemo se predstavnikom društva upokojencev. Hvala tudi g. Blatniku, g. Jurčiču in g. Glihi za ganljive poslovljne besede.

Njegovi najbližji.

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka

PAVLETA KOŽELJA

iz Gaberja

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste v dneh slovesa sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje in darovali cvetje, sveče ter v dober namen in ga lepo pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja gasilskemu društvu Stična, pevcem, gospodu župniku in patru Bernardu, osebju zdravstvenega doma Ivančna Gorica in osebju bolnišnice Ljubljana, bivšim sodelavcem Ljubljanskih mlekarn in njihovim upokojencem ter govornikom, gospodu Lojzetu Ljubiču in gospodu Janezu Volaju, za ganljive poslovljne besede.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

ANTONA HOČEVARJA

iz Ambrusa 45

se zahvaljujemo vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem, ki ste ga imeli radi, se ga spominjate in ste nam stali ob strani - iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 66. letu starosti je tiho odšel od nas naš dragi mož in oče

JOŽE KASTELIC

iz Malih Pec 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se od njega poslovili na njegovi zadnji poti. Iskrena zahvala vsem za izrečeno sožalje, darovane maše, darove za dober namen, za cvetje in sveče, ki jih bomo prižigali na njegovem grobu.

Še posebna zahvala gospodu župniku Jožetu Koželju za lepo opavljen pogrebni obred ter šentviškim pevcem, kolektivu IMP Livar iz Ivančne Gorice za pomoč, družini Perpar za izponitev pokojnikove želje ter župniku iz Ivančne Gorice, gospodu Jožetu Kastelicu, za posebej darovano sveto mašo.

Vsem še enkrat najlepša hvala.

Njegovi domači

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

JOŽEFE ERJAVEC

iz Stične

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom, sosedom, sodelavcem in znancem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na zadnjo pot.

Zahvaljujemo se župniku p. Novaku in g. Kastelicu za lepo opravljen obred in g. Grozniku za tople poslovljne besede ter pevcem za zapete pesmi.

Zahvaljujemo se osebju ZD Ivančna Gorica, še posebno pa njenemu zdravniku dr. Zupančiču, ki ji je tako lepo pomagal premagati njene zdravstvene težave.

Iskrena hvala vsem in vsakomur posebej.

Hčere: Jožefa, Marija, Franciška, Martina in Hedvika ter
Sinovi: Vinko, Vladimir, Štefan, Pavel in Nikolaj z družinami.

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame in babice

MARIJE ROVANŠEK

iz Šentvida pri Stični

se zahvaljujemo vsem, ki so jo imeli radi, vsem, ki so nam izrekli sožalje in jo pospremili v njen zadnji dom. Posebno se zahvaljujemo župniku g. Jožetu Koželju za opravljeni obred ter pogrebcem in pevcem.

Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni

*Vse življenje si garala,
vse za dom, družino dala,
ako bi ti volja
do življenja zdravje povrnila,
ne bi tebe, ljuba mama,
črna zemlja krila.*

V življenju le delo in skrb si imela,
sedaj od vsega truda si zaspala,
odšla si tja, kjer ni več bolečin,
a nate, naša draga zlata mama,
večno bo v srcu ostal spomin.

ZAHVALA

V 75. letu starosti se je od nas tiho poslovila naša draga mama, babica in prababica

ANICA LAVRIČ

iz Budganje vasi, Žužemberk.

Iskreno se zahvaljujemo stiškim godbenikom za lepo odigrane žalostinke, vsem sosedom iz Mekinj nad Stično, družini Kastelic iz Češnjic, prijateljem, znancem, sorodnikom, gasilcem GD Stična, sodelavkam in sodelavcem IMP Livar Ivančna Gorica, za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Ljuba Govekar z družino

1901 — 1902 — 1903 —
1910 — *Ljudje z začetka* — 1904
1909 — *našega stoletja* — 1905
1908 — 1907 — 1906 —

ANGELA BERDAJS - MEŽNARJEVA MAMA IZ TEMENICE

Bo že res, da se slabo poznamo med seboj. Že nekaj let hodim naokoli in pozvedujem za ljudi dolgega življenja, pa mi ni nihče povedal za najstarejšo prebivalko naše občine, Angelo Berdajs. Takole sem jo odkril:

Že nekaj časa sem nameraval na ogled v Temeniško dolino. V juniju sem imel nekaj več časa, pa sem jo mahnil proti vzhodu. Prijazni Temeničani so mi že na začetku vasi rekli: "Mežnarjeva mama bi bila za vas, a je žal ni več doma. Oglasite se pri njenem sinu Jožetu, ta bo največ vedel o njenem življenju." Jožeta sem našel doma v Temenici. Posadil me je za mizo in pri prič sva začela o mami.

"Vsakič, ko sem v Klasju prebral o naših najstarejših ljudeh," je dejal Jože, "sem pomislil, da bi bila tudi naša mama lahko med njimi, ko je že toliko časa na svetu. Letos, decembra jih bo dopolnila že osemindeset." Kar sapa mi je zaprlo ob tej številki, pa sem molčal, ker je Jože kar nadaljeval. "Večkrat sem nameraval sporočiti željo, a nisem prav dobro vedel, na koga naj se obrnem, in je vse ostalo pri dobrem namenu."

V pogovoru sem od Jožeta zvedel, da je mama Angela prišla k hiši pred okroglega tridesetletja iz sosednjih Sobrač, stara dvaindvajset let. Bila je najstarejši otrok pri Adamljetovih v Sobračah. Rodila se je ravno na Miklavžev večer, 6. decembra 1900. Njej so sledili še štiri otroci: dve sestri in dva brata. V hiši je šlo slabo. Dolgovi so očeta Adamljeta pogнали v Ameriko po zaslužek, pa ni bilo od tam ne denarja ne očeta - izginil je brez sledu. Lahko si mislimo, kako hudo je bilo tedaj pri hiši. Angela, najstarejša, je morala prva nadomestiti očeta pri delu. Vsi so trdo poprijeli, se otepali z revščino in se počasi postavili na

noge.

Angela je hodila v šentviško šolo v takoimenovani razred oddaljencev. Vanj so strpali otroke iz bolj oddaljenih vasi. Imeli pa so to "prednost", da so imeli pouk samo vsak drugi dan v tednu.

Tiste čase je bila navada, da so obrtniki, zlasti čevljarji, hodili po domovih in napravili, kar je bilo treba. Tako je k Adamljetovim v Sobrače prišel mlad čevljar, Jože Berdajs s Pungerta. Nekaj pred tem se je bil vrnil iz italijanskega vojnega ujetništva. Za tisto zimo je pripravil obuvalo za vso Adamljetovo družino in odšel s plačilom. Čez nekaj mesecev se je vrnil in odpeljal še najstarejšo hčer Angelo. Berdajsovi tedaj niso imeli lastnega doma. Stanovali so v mežnarijski hiši na Pungertu. Tam je bil namreč Berdajsov oče, Angelin tast, za cerkovnika. Mlada dva pa sta zelo želela na svoje in sta si željo izpolnila: Angela je imela nekaj dote, Jože pa prihrankov in sta v Temenici kupila hišico in nekaj zemlje okoli nje. Jože je še naprej čevljaril, Angela pa je delala na bajti in spravila gor dva otroka: hčer Mimi in sina Jožeta. Ko je čez nekaj let preminil stari mežnar Berdajs, je prevzela še cerkovniška opravila pri svetem Lenartu na Pungertu. Vsak dan se je trikrat povzpela na hrib in potegnila za vrvi, da se je zvonjenje razlegalo daleč po dolini. Častilci svetega Lenarta so za božič radi primaknili nekaj za bero, ko je tako lepo skrbela za njihovo cerkev.

Ovdovela je že pred davnimi petintridesetimi leti in po tistem živela pri sinu Jožetu. Daleč čez devetdeset leta se je otepala starostne postelje, potem pa je onemogla. Sin Jože, ta je tudi že enajst let vdovec, in Angelin vnuk Jože, sta zanj skrbela,

dokler sta mogla. Ko ni šlo več, sta jo pred nekaj leti oddala v grosupeljski dom starejših občanov. Tam jo sin Jože in hči Mimi večkrat obiščeta, čeprav sta že tudi sama v letih. Med obiskovalci so tudi štirje vnuki in šest pravnukov. Pred nekaj tedni sem tudi jaz stopil v njeno novo domovanje. Prijazno osebje doma mi je pokazalo drobno suho ženico, sedečo na invalidskem vozičku. Imela je snežno bel obraz in lase, oči pa so brezsilno tavale po prostoru - Angelin duh se je pričel pred nekaj meseci umikati, telo pa še vztraja.

Kaj ni čudno? Vsi Angelini mlajši bratje in sestre so že davno v grobu, ne da bi dočakali posebej visoka leta, Angela pa tako trdoživa. Je k temu pripomogla naravna trdoživost, skromna in zdrava prehrana, redna telovadba z vrvmi v turnu pri svetem Lenartu ali kozarčki debelohribške šmarnice, ki se je Angela nikoli ni branila. Kdo bi vedel? Zagotovo ima pri tem svoje prste vmes tudi zavetnik sveti Lenart. Ta zanj zagotovo še ni izrekel zadnje besede.

Leopold Sever

POLICIJSKA KRONIKA

Novi zakon o varnosti v cestnem prometu temelji na načelu zaupanja, ki pravi, da sme udeleženelec v prometu pričakovati, da bodo vsi udeleženci v cestnem prometu in tisti, ki skrbijo za ceste, spoštovali predpise o varnosti cestnega prometa, ki se nanašajo na ceste.

To načelo pa ne velja, kadar so udeleženci v cestnem prometu otroci, starejši ljudje, slepi, invalidi in druge osebe, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v CP; voznik motornega vozila je dolžan nanje posebno paziti in jim, če zakon tako predpisuje, tudi pomagati.

Zakon je poleg nekaterih novosti prinesel bistveno večje kazni za njegovo kršitev. Prve dni maja so bili udeleženci v prometu izredno disciplinirani in je novi zakon presegel vsa pričakovanja. V drugi polovici meseca pa se je prometna varnost poslabšala. Povečalo se je število

nesreč z udeležbo koles z motorjem in motornih koles, pa tudi vozniki osebnih avtomobilov niso bili izjeme.

V maju so policisti na območju delovanja Policijske postaje Grosuplje obravnavali 38 prometnih nesreč, v katerih so bile tri osebe hudo in enajst lahko telesno poškodovanih. Še vedno so med glavnimi vzroki za prometne nesreče vožnja z neprilagojeno hitrostjo, stran vožnje, izsiljevanje prednosti in nepravilno prehitevanje. Alkohol je bil prisoten v dveh nesrečah.

Pri delu pa so policisti odkrili 34 kršitev zaradi katerih se bodo morali kršitelji zagovarjati pri sodniku za prekrške. Kar 16 je bilo takih, ki so vozili pod vplivom alkohola. Policisti so skupno izrekli 132 mandatnih kazni; 85 voznikov je kazen plačalo takoj na mestu, 47 kršiteljev pa je prejelo plačilne naloge.

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policijska - nujni primeri	113
Policijska postaja Grosuplje	763-122
Policijska postaja Ivančna Gorica	778-402
Občina Ivančna Gorica	777-697
	778-385
	778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica	777-052
Zdravstveni dom n.c.	778-769
Zdravniška dežurna služba	0609/624-071, 777-039
Otroški in šolski dispanzer	777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica	777-367
Lekarna	777-153
Nova Ljubljanska banka	777-101
Pošta	778-411
Železniška postaja	777-038
Veterinarski zavod	777-111
Vrtec Marjetica	777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)	777-371
Upravna enota Grosuplje n.c.	764-311
	764-238
	764-561
Dežurna veterinarska služba	268-543
Javljanje za osemenje krav Grosuplje (7 ^h -8.30 ^h)	763-170
Ivančna Gorica (7 ^h -8 ^h)	777-111
(razen sobote in nedelje)	

GOVORI SE...

Ob prazniku Krajevne skupnosti Ivančna Gorica so svoje male živali predstavili rejci od vsepovsod. Kako rejene so živalce, si je ogledal tudi župan občine. Verjetno so mu bile po kilaži kar všeč, nismo pa preverjali, ali so mu (glede na bližajoče se volitve) bolj pogodu tihi zajčki ali glasni petelin...

Ob prazniku Krajevne skupnosti Ivančna Gorica smo si, bolj kot proslave, krajani želeli spoštovanja našega zdravja in našega miru. Oboje bi nam seveda najlažje zagotovili livarčani (še kdo?), ki so, poleg že vsega znanega, v repertoar "ponudbe" vključili še neznosen hrup: tudi in še posebej ponoči!

Govori se, da pa so v Ambrusu praznovali svoj praznik Krajevne skupnosti precej bolj umirjeno in

složno. Golaž je dišal po golažu, zrak po zraku in zvok po pesmi...

Pred dnevi se je naš župan Jernej Lampret srečal z Abrahamom. Govori se, da sta večino srečanja posvetila vprašanju, ali naj Jernej ponovno kandidira za župana ali ne. To srečanje je bilo seveda za tesno zaprtimi vrati, zato rezultat njunega dogovora ni znan.

Ko smo že pri volitvah župana moramo ugotoviti, da se govori, da je menda kandidatov kar sedem. Menda kar sama znana imena. Govori se celo, da se je urednik Klasja samo zato za stalno prijavil v ivanški občini, da bo lahko za župana kandidiral tudi sam. O, da, govorice pa res ne poznajo meja...

Zahvala
Povej mi kdo
kam oblaki plujejo,
kam ptice lete,
kam vode teko,
kam človek gre.
Oton Zupančič

V prebujajočem sobotnem jutru 11.7.1998 nas je pretresla žalostna vest, ki je prve žalostne žarke prekrila s temo in črmino. Pot domov se je nekje na cesti tragično končala - kruta smrt je pretrgala nit mladega življenja in iz naše srede je odšel naš dragi sin, brat, svak in stric

ZDRAVKO KOŠIR

iz Šentpavla - Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, nas tolažili, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče, ki bodo gorele v njegov spomin, dali darove za cerkev in sv. Maše. Gospodu župniku se zahvaljujemo za lepo opravljen obred in pevskega zboru za zapete žalostinke. Iskrena hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga skupaj z nami pospremili v njegov zadnji dom.

Zdravko, v naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja, kjer v tišini spiš.
Tam lučka ljubezni vedno gori
in tvoj nasmeh med nami živi.

Vsi njegovi

MALI OGLASI

Slovenski verski muzej, Stična 17, Ivančna Gorica, nudi honorarno zaposlitev občanki, ki bi delo čistilke opravljala vsak enkrat tedensko.

Vse informacije dobite na telefon 777-100, 777-295 ali osebno.

Prodajam:

- 24 m² teraca plošč 25 x 25 rdeče-beli granulati.
- 23 m² keramičnih emajl ploščic 20 x 10 višnjeve barve.
- 140 m² ladijskega poda (stenska obloga) - suha smreka.

Telefon: 786-287

"Hodil po zemlji "SEVERNA"

sem naši ... STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

KAKO SE JE DOLFE NA KOZOLCU LJUBIL

Nekdaj so fantje čez poletje povečini spali na kozolcih in skednjih. Za dekleta je bilo to početje prenevarno, zato so morale spati v koči, pod budnim očesom skrbne matere. A so bile tudi izjeme. Nedaleč od našega občinskega središča je živila mati, ki je povsem zaužila svojim trem hčeram. Dovolila jim je spanje ne domačem kozolcu, v dišečem senu. To so hitro zvohali vaški fantini in hodili nagajat korajžnim dekletom. Nekateri so se pohvalili, da so smeli celo v seno in da so jim bile tam izpolnjene najgobje želje.

To je prišlo na uho tudi Dolfetu, fantu iz sosednje vasi. Pri priči je sklenil poskusiti redko srečo; taka priložnost se vendar ne ponuja vsak dan. Ker vas ni bila čisto blizu, je poprosil prijatelja Jožeta, da ga je zvečer z motociklom potegnil v vas, v bližino kozolca. "Čez uro le priidi pome, bom hitro fertig,"

mu je samozvestno naročil Dolf.

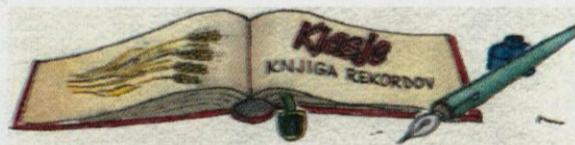
Ob napovedanem času se je Jože vrnil in našel prijatelja Dolfeta na kupu peska, s hudo kislim obrazom.

"Si dobil", ga je pritaženo vprašal. "Dobil, dobil. Toliko sem dobil, da bom imel za lep čas zadosti", mu je odvrnil s stokajočim glasom. Potem je počasi zlezel na motocikel in Jožetu razložil, kaj se mu je primerilo.

V temi je bil srečno prilezel na kozolec in se pritipal v bližino deklet. Že je slišal njihovo vznemirljivo dihanje, ko mu je nenadoma zmanjkalo tal pod nogami - naletel je na odprtino za seno in telebnil pod kozolec. Na nesrečo ga je pri tem še vaga od voza počila po glavi.

V tej vasi Dolfu potem ni več iskal ljubezni - ne na kozolcu ne pod njim.

L.S.

XI. rekord

Karel Puš iz Šentvida je že od mladih nog spoznaval in cenil ljudsko ustvarjalnost in na različne načine pomagal ohranjati sledove bitja in žitja prednamcev. Med dolgoletnim učiteljstvom v Ambrusu je med drugim zastavil obsežno zbirko narodopisnih ostalin iz Suhe Krajine. Ko mu je pozneje bolezen prekržala lepo zastavljene načrte, se ni vdal. V grosupeljskem domu starejših občanov, kjer si je našel nov dom, že desetletje preučuje in v pomanjšanem merilu izdeluje slovenske kozolce. Doslej je izdelal že 161 miniaturnih primerkov naše značilne gospodarske arhitekture in jih podaril ustanovam in posameznikom po vsem svetu. Mojstru Korlu čestitamo k rekordu in mu želimo, da bi na ta način še dolgo širil slovensko kulturo v svet, nam in sebi v veselje.

Mojster Karel Puš v svoji etnografski delavnici.

ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

MALO HUDO

Ko sem prvič slišal za Hudo, sem se skoraj prestrašil. Že tako je na svetu hudo, sem pomislil, sedaj pa še ime, ki spominja na hudobijo. A sem se precej potolažil, ko sem na zemljevidu prebral, da imamo le Malo Hudo, Velikega pa ne. Navsezadnje smo lahko še srečni, da je tako - kje pa je danes kakšna občina brez vsega hudega, vas vprašam.

Na Slovenskem imamo malo krajev z enodelnim imenom Hudo, neverjetno veliko pa je krajev z zloženim imenom, npr.: Huda Luknja (luknja je že sama po sebi huda stvar), Hudi Konec, Hudi Graben, Hudi Rogatec in podobno. Marsikje se je v preteklosti, zaradi krajše izgovorjave, drugo ime opustilo, prvi del je pa ostal. Zelo verjetno se je to primerilo tudi našemu naselju, in smo dobili Hudo. Slovanski prednamci so namreč po Rimljanih podedovali veliko cest, ki so jih potem uporabljali še daleč v srednji vek, čeprav so bile zaradi slabega vzdrževanja v hudo slabem stanju. Ena takih se je strmo vzpela tudi na današnji Hujški hrib, zato so temu predelu verjetno rekli Hudi Klanec. Ko so pozneje cesto preložili na ravnico potoka Višnjice, se je ime Klanec opustilo, Hudo pa je ostalo. Saj veste, kaj pravijo: "Stara navada je železna srajca". Nekaj podobnega se dogaja še dandanašnji - le spomnite se, koliko ljudi Ivančno Gorico poimenuje le z Ivančna. Seveda se imena

sedaj težje opuščajo, zaradi uradnih zapisov v dokumentih.

Tudi ime Malo Hudo je razložljivo. Popotniki so vedeli, da jih čaka pri Višnji Gori dosti hujši klanec, kot je ta na Hujškem griču, kar je prineslo ime Malo Hudo. Potemtakem bi se morala Višnja Gora imenovati Veliko Hudo, a se ni prijelo. Kdo bi pa pristal na tako ime, lepo vas prosim.

To je le ena izmed razlag, ki se mi zdi še najverjetnejša, ker je dokazljiva in podkrepjena z drugimi primeri te vrste. So pa še drugačna razmišljanja: nekateri ime povezujejo s hudo tlako, drugi pa s hudimi urami, ki se rade razdivjajo na tem griču.

Zanimiva je tudi pripoved o bojevitih Hujcih. Ti so marsikatero prišlo našeškali in napodili iz vasi, če jim ni bil všeč. Slednje najbrž ne bo držalo, vsaj za današnji rod vaščanov ne. Bil sem že večkrat med njimi, pa še nisem bežal, res ne.

L. S.

14. JUNIJA SPET S KOLESI PO RIMSKI CESTI

Nedvomno se je prireditev prijela in postala del turistično-rekreativne ponudbe na našem območju. Letos smo se od rimskega kamna na cerkvenem griču v Ivančni Gorici spustili na trideset kilometrov dolgo pot že tretjič in bili spotoma deležni vsega, kar smo pričakovali: telesne sprostitve, dobrega zraka, vesele družine in novega vedenja o naši Dolenjski. Na startu v Ivančni Gorici nam je zaželel srečno pot Avgust Likovnik, predsednik občinske turistične zveze, na cilju, pri dvorskem žerjavu, pa so nas pričakali zastopniki dolenjske turistične zveze. Zadovoljni smo, da se je letošnjega kolesarskega popotovanja

udeležilo mnogo več kolesarjev iz Ivančne Gorice in širše okolice. Nekateri so zmogli s kolesi tudi pot nazaj. Tem še posebej čestitamo. Zahvaljujemo se sponzorjem za pomoč in obpotnim prebivalcem, ki so nas pozdravili in pogostili, zlasti v Gorenji vasi in na Kobiljeku. Nasvidenje čez dvanajst mesecev!

Leopold Sever

Kolesarska karavana se je za nekaj časa ustavila v Gorenji vasi, pri hiši pesnika Miha Kastelica.

SLEDovi iz LATENSKe DOBE

Največje arheološko najdišče iz keltških časov je nedvomno Valična vas, starodavno selišče visoko nad dolino Korkorasa, kakor so tedaj verjetno imenovali reko Krko. Valična vas je eden od lepših primerov postopnega prehajanja starejše železne dobe v mlajšo latensko civilizacijo in potem še naprej v rimsko dobo.

Najvidnejša sled davnega bivanja so ostaline utrjenega gradišča. Gradišče je bilo postavljeno na grebenasti pomol, jugovzhodno od današnje vasi. Podobno kot na Viru so bile tudi tu preudarno izrabljene naravne danosti, dopolnjene z umetnimi nasipi, obzidjem in lesenimi palisadami. Nasipi z ostanki obzidja so lepo vidni, zlasti na južni strani. V primerjavi z Virom, je bila ta prazgodovinska obrambna tvorba precej manjša in kakega pol tisočletja mlajša.

Najdbe, največ jih je iz grobov, so

pretežno iz latenske dobe, torej iz časov, ko so pri nas vladali Kelti, nekaj ostalin pa je iz starejše železne dobe in iz poznejših rimskih časov. Zelo očitni so sledovi pridobivanja železa iz domače železove rude.

Iz razkopanih grobov so potegnili mnoge bronaste okraske (sponke, zapestnice, ogrlice in igle), orožje pa je bilo predvsem železno (sulice, meči, sekire, kladiva in ščiti); na izdelkih iz železa je marsikje opazna kvalitetna keltska obdelava. Izkopavanja so bila povečini divja, zato so mnoge najdbe obšle naše muzeje in za mnoge ne vemo, kje se nahajajo, ali pa samo slutimo njihov izvor. Med najpomembnejše najdbe smemo vsekakor všteti vališko situlo z živalskimi podobami. Velja za našo najmlajšo bronasto vedrico.

Kelti so pustili nekaj ostalin tudi dru-

god po naših krajih vzdolž zg. toka reke Krke, v okolici Višnje Gore, Stične in Šentvida. Tu naj konkretno omenim le virsko gradišče, ki so ga Kelti tudi zaposedli in pustili dokazila v najmlajši poselitveni plasti. Morda jim smemo pripisati tudi III. obrambno obzidje.

Dobro stoletje pred našim štetjem so prazgodovinska gradišča na naših tleh pričela propadati, med njimi tudi naš Vir in Valična vas. Takrat smo namreč postopoma prehajali pod okrilje mogočnega rimskega imperija. Tedaj je prvič na našem ozemlju prevladala nekakšna pravna država z relativnim notranjim mirom. Nevarnosti, zaradi katerih so gradišča nastala, so bile za več stoletij odpravljene in obrambni sistemi so se pričeli sesipati, ker jih ni nihče obnavljal. Nekaj podobnega se je zgodilo mnogo pozneje tudi s protiturskimi tabori, ko je minila turška nevarnost.

Čeprav se Kelti niso kaj prida zadrževali na Viru, imamo tam znano gostilno Keltski hram. Tam se včasih zberemo ljubitelji zgodovine in rečemo kakšno o skrivnostnih

KNJIŽNICA GROSUPLJE
Adamičeva 15

